

495.9184

ท ๓๓๓๐

๗.๓

๐.๑

การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR)
กับวิธีการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาโท

ของ

พิสมัย ชุ่มจิตร

:- 5 เม.ย. 2537.

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

188089 ๓ ๕๖๔๖

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผศ.สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)
.....กรรมการ
(รศ.อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผศ.สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)
.....กรรมการ
(รศ.อัจฉรา สุขารมณ์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ผศ.สุมานัน รุ่งเรืองธรรม รศ.อัจฉรา สุภารมณ และ ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์ดังกล่าวที่ให้ความกรุณาต่อผู้วิจัยด้วยดีตลอดมาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.พิตร ทองขันธ์ รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ผศ.จันทิมา พรหมโชติกุล และอาจารย์อัมพร ทองใบ จากโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้ตรวจเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นซึ่งเป็นประโยชน์กับงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คณาจารย์ในหมวดวิชาภาษาไทย อาจารย์สมเด็จรัตน์ เจริญสุข อาจารย์กอบศิริ เนติพิชญ์วิจารณ์ อาจารย์สุมาลี ชุพยัคฆ์ อาจารย์ผจงวาด กมลเสวีรัตน์ อาจารย์เรณู สายะเสวี และอาจารย์นวลจันทร์ เศรษฐกร ที่ได้อำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการดำเนินการทดลองและขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ รวมทั้งขอขอบคุณพี่น้องทุกคนที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุนเป็นอย่างดี และขอโน้มราลึกถึงครู อาจารย์ทุกท่านที่ให้การศึกษาและความรู้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

พิสมัย ชุ่มจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า	
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	10
	เอกสารเกี่ยวกับการเขียน	24
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียน	34
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR)	37
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ	44
	สมมุติฐานในการวิจัย	49
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	51
	การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	51
	การดำเนินการทดลอง	59

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	76
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	76
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	76
วิธีการศึกษาค้นคว้า	77
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	79
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	85
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	97
ประวัติย่อของผู้วิจัย	204

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	70
2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	71
3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	72
4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	73
5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	74
6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	75

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเสาะหาความรู้แปลกใหม่ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็น การลงทุนที่น้อยที่สุดแต่ได้ผลคุ้มค่ามหาศาล สำหรับในด้านการศึกษานั้น การอ่านเปรียบเสมือน กุญแจดอกสำคัญที่จะไขไปสู่ขุมคลังแห่งวิทยาการทั้งปวง สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2523 : 98) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้และศึกษา เล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในการพูดและ การเขียนได้อย่างดี นอกจากนี้ การอ่านที่ใช้ความคิดพิจารณาตรึกตรองเป็นอันดี จะมีส่วนช่วย สร้างความสำเร็จในชีวิตได้อย่างมาก ผู้ที่มีความสามารถเป็นพิเศษในการอ่านมักจะได้รับ ความเจริญก้าวหน้ารวดเร็วกว่าผู้ที่ไม่สนใจกระตือรือร้นในการอ่าน (สมภติ จาปาเงิน และสาเนียง มณีภาณุจันท์. 2531 : 3)

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว หลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) จึงได้กำหนดจุดประสงค์ที่เน้น พัฒนาทักษะการอ่าน เช่น ให้นักเรียนฟังและอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีรสนิยมในการเลือกอ่านหนังสือ เห็นคุณค่าของวรรณคดีและงาน ประพันธ์ที่ใช้ภาษาอย่างมีรสนิยมในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมของชาติ และสามารถใช้ภาษาเป็น เครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม (วิชาการ กรม. 2533 : 9)

การที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น จำเป็น จะต้องพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการใช้ภาษาในด้านอื่น เช่น การฟัง การพูด โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการเขียน เนื่องจากทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ต่างก็ เป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน รัตนา สุภจิตรัส (2534 : 33) กล่าวว่า หากครูผู้สอนภาษา

ได้นาทักษะทางภาษาทั้งสองนี้มาสอนร่วมกันแล้ว เชื่อว่า จะทำให้ความสามารถในทักษะการอ่าน และการเขียนของผู้เรียนได้รับการพัฒนามากขึ้น และอรุณี วิริยะจิตต์ (Arune Wiriyachitra. 1983 : 39 - 47) ก็ได้แสดงความเห็นว่า การสอนภาษาโดยนาทักษะ การอ่านและการเขียนผสมผสานกันนี้จะทำให้ผู้เรียนชอบ และให้ความสนใจต่อทักษะการเขียนมากขึ้น กิจกรรมการอ่านจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ทักษะการเขียนจะช่วยเสริมทักษะการอ่านให้ดีขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดความคงทนในการจำมากขึ้นด้วย

นอกจากนี้ เทย์ (ศุภลักษณ์ วิริยะสมณ. 2528 : 43 ; อ้างอิงมาจาก Tay. n.d.) ยังให้ความเห็นว่า การอ่านเพื่อจับใจความ (Reading Comprehension) อาศัยทักษะที่สำคัญได้แก่ ความสามารถในการจับใจความจากข้อความที่อ่าน สามารถเขียนสรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนที่สามารถอ่านได้มากก็จะได้แบบอย่างในการเขียนด้วย เนื่องจากภาษาที่ได้จากการอ่านย่อมเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาทั้งสัทนาการพูดและการเขียน สามารถที่จะบันทึกข้อความ ย่อเรื่อง เรียบเรียงข้อความที่ได้จากความคิดได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด (Thinking Process) อันจะนำไปใช้ในการพูดและการเขียน (บันลือ พุกกะวัน. 2532 : 7)

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะได้พยายามส่งเสริมการอ่าน และเน้นการสอนภาษาไทยตามหลักการเรียนภาษาโดยธรรมชาติก็ตาม แต่สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของครูในโรงเรียน ยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษา ดังที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (วิชาการ กรม. 2532 : 171 - 340) ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า 'ครูสอนภาษาไทยส่วนมากเน้นการสอนแบบบรรยาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็จะเน้นเนื้อหามากกว่าการฝึกทักษะโดยตรง' เป็นผลให้ทักษะที่เกิดขึ้นภายหลังการสอนมีทั้งทักษะที่ฟังประสงค์และไม่ฟังประสงค์ เช่น การอ่านก็เน้นเนื้อหาในทางลึกเกี่ยวกับศัพท์และประวัติมากกว่าทางกว้าง ทำให้ได้ความรู้มากกว่าความคิด นอกจากนี้ครูก็สอนอ่านออกเสียงมากกว่าอ่านในใจ สำหรับการเขียนนั้น ครูมักจะให้นักเรียนเขียนตอบคำถามมากกว่าจะ

ฝึกเขียนที่เป็นเหตุเป็นผล แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงไม่มีทักษะในการอ่านและการเขียนอย่างเพียงพอ /

สภาพปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า วิธีสอนของครูควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพราะวิธีสอนของครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกสื่อการสอน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและเจตคติของผู้เรียน พีไฟ (Piepho. 1981 : 12) เห็นว่า ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการเลือกและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เขาสนใจที่จะอ่าน หรือเป็นประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจอ่านมากยิ่งขึ้น ดังนั้น วิธีการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก ซึ่งการสอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านควรจะเน้นที่การอ่านในใจ จากงานวิจัยของเล็ทสัน (Letson. 1958 : 53) พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันสูงกับการอ่านในใจ นอกจากนั้น อัลลิ่งตัน (Allington. 1975 : 813 - 815) ยังได้เสนอแนะเทคนิคส่งเสริมการอ่านแก่ครูผู้สอนว่า ควรจัดช่วงเวลาประมาณ 3 - 10 นาที สำหรับให้ผู้เรียนได้อ่านสิ่งที่เขาสนใจจริงๆ ปรากฏจากการรบกวนทุก ๆ วันจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านเก่งยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อค้นหาวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และใช้ผลจากการอ่านสัมพันธ์กับการฝึกทักษะด้านการเขียนของนักเรียน พบว่า การสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (Sustained Silent Reading) น่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้ จากรายงานการวิจัยยืนยันว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีความเข้าใจในการอ่านและมีทักษะในการเขียนดีขึ้น ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านด้วย ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนมีอิสระที่จะอ่านสิ่งพิมพ์ที่ตนเองเลือกเองได้ตามความสนใจ ตามความสามารถของตน นักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านแล้วจดจากรายละเอียดของเรื่องทุกแง่ทุกมุม นักเรียนจึงอ่านอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และที่สำคัญนักเรียนได้ฝึกฝนวิธีการอ่าน คือ การตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านและรู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านของตน ซึ่งนักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้และความบันเทิงได้ตลอดชีวิต เมื่อนักเรียนมีทักษะการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านแล้ว เขาก็จะเกิดนิสัยรักการอ่าน เป็นผลให้ทักษะการเขียนพัฒนาตามไปด้วย

วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ของแม็คครีคเกน (McCracken.

1971 : 521 - 524) ซึ่งอ้างอิงมาจากวิธีการ USSR (Uninterrupted Sustained Silent Reading) ของฮันท์ (Hunt) เป็นกระบวนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ มีหลักการสำคัญที่น่าสนใจ คือ ผู้เรียนได้เลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ มีโอกาสอภิปรายร่วมกับเพื่อนและครูผู้สอน ได้เรียนรู้วิธีการอ่าน ได้ฝึกฝนการอ่านด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้เรียนจะเป็นผู้เสนอคำศัพท์สำนวนภาษา และโครงสร้างทางภาษาที่ยากซึ่งอ่านพบในบทอ่าน ครูจะสอนตามที่คุณเรียนเสนอในแต่ละครั้ง ซึ่งวิธีการนี้ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความตั้งใจในขณะที่เรียนด้วย

เมื่อพิจารณาจากหลักการของวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แล้ว จะเห็นว่า มีลักษณะแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child - Centered) ทุกขั้นตอนของการอ่านเกิดจากผู้เรียนเองทั้งสิ้น จึงน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้เร็วขึ้นและมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การเขียนพัฒนาตามไปด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยคาดว่า วิธีการสอนอ่านวิธีนี้จะช่วยพัฒนาการอ่านวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับเรียนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนกับหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการที่จะปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการสอนอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน พัฒนาการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของผู้เรียน ตลอดจนเป็นแนวทางในการสร้างและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยได้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาไทย ท 101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 12 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น โดยสุ่มมา 2 ห้องเรียน จากประชากร 12 ห้องเรียน แล้วจับฉลากได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. เวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 21 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาได้มาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร หนังสือทักซัมพันธ์ เล่ม 1 และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นข่าว ประกาศ โฆษณา บทความ และเรื่องเล่า

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนอ่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธีคือ

5.1.1 วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)

5.1.2 วิธีสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 5.2.1 ความเข้าใจในการอ่าน
- 5.2.2 ความสามารถในการเขียน
- 5.2.3 เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) หมายถึง วิธีการสอนอ่านในใจที่มุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านเรื่องตามความสนใจและตามความต้องการของนักเรียนเอง โดยสภาพห้องเรียนมีความเงียบในขณะที่นักเรียนอ่าน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนอ่านในใจอย่างติดตลตามต่อเนื่อง ตีความเนื้อความที่อ่านโดยอาศัยกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ เช่น การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์ เมื่อนักเรียนอ่านจนแล้ว ไม่มีการตั้งคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านแต่จะให้นักเรียนได้ฝึกการจับใจความสำคัญ การตีความ การขยายความของเรื่องที่อ่านโดยการอภิปรายร่วมกับเพื่อนและครูผู้สอน ตลอดจนเสนอปัญหาที่พบในบทอ่าน ครูจะเป็นผู้ชี้แนะและอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอหรือต้องการความรู้เพิ่มเติม ในการสอนอ่านนี้จะจัดแผนการสอนตามหลักการ และการจัดกิจกรรมการสอนจาก Initiating Sustained Silent Reading ของ แม็คแคร็คเกน (McCracken. 1971 : 521 - 524, 582) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ประมุนใจ โดยครูอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการทดลองและให้นักเรียนรู้จักกลวิธีการอ่าน 5 วิธี ได้แก่ การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์

- 1.1 ครูอธิบายกลวิธีการอ่านแต่ละวิธี และการตั้งจุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 1.2 ครูยกตัวอย่างเรื่องที่ใช้กลวิธีการอ่านแต่ละวิธี

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน สมาชิกของแต่ละกลุ่มจะยืมกลุ่มเดียวกันตลอดระยะเวลาในการทำทดลอง

2.2 นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านในแต่ละครั้ง โดยทุกคนต้องอ่านเรื่องเดียวกัน ซึ่งสรุปจากเสียงส่วนมาก เพื่อคงความสนใจในแต่ละคาบเรียนและเพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรม การสอน

2.3 ครูแจกบทเรียนให้นักเรียนอ่านในใจตามล้าหลัง โดยครูจับเวลา (เรื่องละ ประมาณ 10 นาที) กลุ่มใดที่อ่านจบแล้วช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

ขั้นที่ 3 อภิปราย ทำกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครั้งละ 1 กลุ่ม หมุนเวียนกันด้วยวิธีการดังนี้

3.1.1 นักเรียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

3.1.2 นักเรียนเล่าตอนที่สำคัญหรือตอนที่สนุกให้เพื่อนฟัง

3.1.3 นักเรียนอ่านออกเสียงตอนที่ตนเองประทับใจในเรื่องที่อ่าน

3.1.4 แสดงความคิดเห็นกับเรื่องที่อ่าน

3.2 นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทเรียน เช่น คำศัพท์ สำนวนภาษาหรือ ข้อความรู้อย่าง ใด ๆ ที่สมาชิกในกลุ่มเห็นว่า ครูควรจะสอนในชั้นเรียน

3.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ จบแล้วให้นักเรียนจดบันทึกที่ครูอธิบายเพิ่มเติม ลงในสมุด

3.4 ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในงาน โดยแต่ละเรื่องจะทำกิจกรรม เพียงอย่างเดียวจากกิจกรรมต่อไปนี้คือ

3.4.1 ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปแบบภูมิ

3.4.2 เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

3.4.3 หาข้อมูลมาปะติดปะต่อให้เรื่องราวสมบูรณ์ขึ้น

3.4.4 เขียนสรุปใจความสำคัญ

3.4.5 ตรวจสอบคำศัพท์บางคำจากพจนานุกรม

ขั้นที่ 4 ประเมินผล

จากการอภิปราย และจากกิจกรรมที่ทำในใบงาน

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนอ่านในใจวิชาภาษาไทยที่ยึดหลักการสอน และกิจกรรมการสอนในแผนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 จัดทำโดยกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 6 ซึ่งสร้างจาก แผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 101-ท 102 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีขั้นตอน การสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 รู้จักวิธีการอ่าน

1.1 ครูอธิบายกลวิธีการอ่าน 5 วิธีคือ การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาด สายตา การอ่านแบบเข็ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์

1.2 ครูยกตัวอย่างเรื่องที่ใช้กลวิธีการอ่านแต่ละวิธี

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ครูกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านในใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนในกลุ่มทดลอง เลือกอ่าน

2.2 ครูสอนคำศัพท์ สำนวนภาษาในบทอ่านที่เห็นว่ายากสำหรับนักเรียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนอ่านในใจตามลำพัง

ขั้นที่ 3 อภิปราย ทำกิจกรรม

3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนทำกิจกรรม เช่น จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ดีความ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.2 นักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่ครูกำหนด

3.3 ครูให้นักเรียนออกมารายงานครั้งละ 1 กลุ่มหน้าชั้นเรียน

3.4 นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดโดยตอบคำถามท้ายบท

ขั้นที่ 4 ประเมินผล

จากการอภิปราย และการทำงานแบบฝึกหัดท้ายบท

3. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถแสดงออกได้หลังจากศึกษาบทเรียนแล้วในด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรียงความภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่กำหนดให้ ความยาวประมาณ 15 บรรทัด ใช้หลักเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนโดยพิจารณาจาก ความรู้ในเนื้อเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำสำนวน การขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่อง ซึ่งเกณฑ์นี้ได้รับรวบรวมมาจากงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ สุภัทท์ ศิลโกศล (2526 : ภาคผนวก)

5. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ ศรัทธาต่อการอ่านภาษาไทยและการเรียนการอ่านภาษาไทย หรือความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณประโยชน์และความสำคัญของการอ่านภาษาไทย โดยแสดงออกในลักษณะที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ โดยแยกศึกษาหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสาร เกี่ยวกับการอ่านและการเขียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR)
4. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ

เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

ในสังคมปัจจุบัน การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต เนื่องจากเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่แพร่กระจายอย่างกว้างขวางในหลาย ๆ รูปแบบ ระบบสื่อสารมวลชนเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอันมาก การฝึกให้นักเรียนมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง มีวิจารณญาณในการอ่าน มีจุดหมายในการอ่าน รู้จักรวบรวมจัดระเบียบในสิ่งที่อ่าน รู้จักย่อหรือสรุปความที่อ่าน ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ได้ถูกต้อง เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนภาษาจะต้องตระหนักและฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

อัจฉิมา เกิดผล และอรทัย วิมลโนธ (2533 : 102) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. การอ่านในชีวิตประจำวัน เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อรับรู้เท่านั้น ไม่จำเป็นต้องรู้ละเอียดลึกซึ้ง ผู้อ่านอาจเลือกเพียงหัวข้อที่สนใจเท่านั้น เช่น การอ่านนิตยสาร อ่านนวนิยาย อ่านหนังสือพิมพ์ และอ่านโฆษณา เป็นต้น

2. การอ่านเพื่อศึกษา การอ่านในลักษณะนี้ต้องอ่านด้วยความตั้งใจ อ่านเพื่อต้องการรู้ข้อเท็จจริง อ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญหรือความคิดหลัก โดยใช้ความคิดพิจารณา เนื้อหาอย่างละเอียด เช่น การอ่านบทความ อ่านสารคดี อ่านตำรา เป็นต้น

3. การอ่านด้วยความวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่ลึกซึ้ง จะต้องอ่านด้วยความพิถีพิถัน ไตร่ตรอง แยกแยะ หาเหตุผล ส่วนดีหรือส่วนบกพร่องของหนังสือนั้น เพื่อให้เป็นแนวทางนำไปสู่ความคิด สรุปเกี่ยวกับหนังสือเรื่องนั้นได้

นอกจากนี้ อัมพร สุขเกษม (2520 : 5 - 6) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ใกล้เคียงกับอัจฉิมา เกิดผล และอรทัย วิลโนธ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในการอ่านและต้องจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการจดบันทึก และอาจต้องอาศัยการท่องด้วย

3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ตั้งปัญหาถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเอง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความคิดได้เป็นอย่างดี

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านหนังสือมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน ซึ่งทั้งสามประการนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่จะต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ หากนักเรียนอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจ นอกจากจะทำให้เสียเวลาแล้ว ยังไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านอีกด้วย Dallman (อ้างใน เขาวรีย์ ประเสริฐภักดิ์, 2534 : 1) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่าน และสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. การอ่านในระดับหาข้อเท็จจริง (Factual Level) การอ่านในระดับนี้เน้นให้เข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนระบุไว้ในข้อความหรือย่อหน้านั้น ๆ เช่น การอ่านเพื่อหาใจความหลัก อ่านเพื่อหารายละเอียดสำคัญและการอ่านทิศทาง (Following Directions) ซึ่งทักษะการอ่านทิศทางนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียงลำดับความคิด ตลอดจนรายละเอียดและเหตุการณ์ที่อ่าน ก่อนและหลัง ได้อย่างมีระบบและถูกต้อง

2. การอ่านในระดับตีความ (Reading on the Interpretative on Inferential Level) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถตีความและสรุปสิ่งที่อ่านได้ โดยที่ข้อมูลนั้นอาจจะไม่ได้ระบุตรง ๆ ในเนื้อหานั้น

3. การอ่านในระดับประเมินผล (Reading on the Evaluative Level) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ข้อมูลหรือเนื้อหาสาระที่อ่านนั้นมีความถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านยอมรับข้อมูล ความคิดเห็น หรือบทสรุปที่ผู้เขียนนำเสนอหรือไม่ หรือผู้อ่านคิดว่า จะมีบทสรุปที่ดีและเหมาะสมกว่านี้ การอ่านในระดับนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านที่ได้สะสมมา ซึ่งจะสามารถช่วยให้ตัดสินใจวิเคราะห์ในสิ่งที่อ่านว่าถูกต้องหรือไม่ หรือมีข้อเสนอนะอะไรที่ดีกว่า

สมุทร เข็มเขาวชิช (2528 : 94) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้
2. สามารถจับใจความสำคัญ ระบุประเด็นหลักหรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยได้ และสามารถประเมินค่าได้
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นได้
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล น่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนเองพิจารณาใคร่ครองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ เบอร์มิสเตอร์ (Burmester. 1974 : 147 - 148) ได้นำ

Bloom's Taxonomy มาดัดแปลงและแบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ ผู้อ่านต้องสามารถจำสิ่งที่ผู้เขียนบอกไว้ เช่น รายชื่อบุคคล คำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ลำดับเหตุการณ์และรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
2. ระดับแปลความหมาย ผู้อ่านต้องสามารถแปลข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านเป็นเรื่องใหม่ เช่น การแปลเป็นภาษาอื่น ๆ หรือแปลเป็นแผนที่ การถอดความ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมิได้ระบุไว้ เช่น สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ จับใจความสำคัญของเรื่องได้ มองเห็นภาพพจน์จากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น
4. ระดับประยุกต์ใช้ เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ให้สำเร็จ
5. ระดับวิเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น แยกแยะบทประพันธ์ ตรวจสอบการให้เหตุผลผิด ๆ และลงความเห็นในสิ่งที่อ่านได้
6. ระดับการสังเคราะห์ ผู้อ่านต้องสามารถนำความคิดจากที่ต่าง ๆ มารวบรวมเรียบเรียงเข้าด้วยกันใหม่ได้
7. ระดับการประเมินผล ผู้อ่านต้องสามารถวางกฎเกณฑ์และตัดสินความคิดโดยใช้มาตรฐานที่วางไว้ได้

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน โดยแสดงออกในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้ การที่นักเรียนจะมีทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ทรงพร อิศโรวุฑฒ (2529 : 38 - 41) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาจะต้องสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ในการเรียน ทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนน่าสนใจ โดยทำให้ผู้เรียนเห็นความจำเป็น มีเหตุผลที่สมจริงที่อยากจะทำ และเป็นเหตุผลที่สอดคล้องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนได้มี

โอกาสอ่านข้อเขียนหลาย ๆ ประเภท และที่สำคัญคือ การให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละบท นอกจากนี้ ทรงพร อิศโรวุธกุล ยังได้เสนอแนวทางในการสอนอ่านและการจัดกิจกรรมการอ่าน ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของบทอ่านในระดับโครงสร้าง ระดับประโยค เข้าใจความหมายทั้งหมดของย่อหน้า และเข้าใจความหมายของทั้งบทอ่าน
2. ควรเน้นให้นักเรียนอ่านเพื่อให้เข้าใจทั้งหมดของเรื่องที่อ่านเสียก่อน (Global Understanding) หลังจากนั้นจึงค่อยลงไปที่รายละเอียดของเนื้อหา (Detailed Understanding)
3. ใช้บทอ่านที่พบในชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง (Authentic Texts)
4. สอนโดยใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skill) ไม่สอนทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียวหรือสอนแยกออกจากการสอนทักษะอื่นโดยสิ้นเชิง ในการจัดกิจกรรมการอ่านควรนำทักษะอื่นมาเสริมการฝึกฝนการอ่านด้วย
5. ให้นักเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายก่อนเริ่มการอ่านทุกครั้ง การมีจุดมุ่งหมายในการอ่านนั้นสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่าน และกำหนดว่า การอ่านแบบนี้ต้องอาศัยทักษะการอ่านอะไรมาช่วยบ้าง
6. การจัดกิจกรรมการเรียนควรเน้นที่กระบวนการ (Process) ที่นักเรียนจะได้คำตอบมากกว่าจะสนใจเฉพาะแต่ตอบคำถามเท่านั้น ฉะนั้น งาน (Task) หรือแบบฝึกหัด (Exercise) จะต้องไม่มีคำตอบที่สมบูรณ์แบบเพียงคำตอบเดียว
7. บทอ่าน (Text) รวมทั้งกิจกรรมการอ่านจะต้องจัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน
8. ฝึกให้นักเรียนมีความชำนาญในการอ่านแบบต่าง ๆ หรือบางที่เรียกว่ากลยุทธ์ในการอ่าน (Reading Strategies)
9. ให้นักเรียนได้ฝึกฝนโดยอ่านด้วยตนเอง

ฉะนั้น ภาระของครูสอนภาษาก็คือ การสร้างเสริมพื้นฐานการอ่านให้แก่นักเรียน ตั้งแต่ระดับที่ง่ายไปหายาก ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั่นคือ นักเรียนสามารถอ่านได้เข้าใจมากที่สุด ในเวลาที่น้อยที่สุด ตามจุดมุ่งหมายของการอ่านแต่ละครั้ง และนักเรียนสามารถปรับอัตราความเร็วในการอ่านตามจุดมุ่งหมายของการอ่านและตามความ ยากง่ายของเรื่อง

✓ กลยุทธ์ในการอ่าน

เมื่อผู้อ่านกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านแล้ว ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ทักษะการอ่านให้ เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย วิธีการอ่านเพื่อหาข้อมูลหรือกลยุทธ์ในการอ่าน (Reading Strategies) ที่สำคัญมีดังนี้ (เยาวยรีย์ ประเสริฐภักดิ์. 2534 : 3)

1. การอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) ผู้อ่านจะกวาดสายตารวดเร็ว เพื่อให้ได้ใจความคร่าว ๆ ว่า บทอ่านนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร ใจความสำคัญมีอะไรบ้าง การอ่าน ในลักษณะนี้ ผู้อ่านจะต้องรู้จักการคาดคะเนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของบทอ่าน การอ่านแบบข้ามคำนี้ ผู้อ่านสามารถใช้วิธีการดังนี้คือ อ่านชื่อเรื่อง อ่านหัวข้อเรื่องใหญ่ และหัวข้อเรื่องย่อย อ่านย่อ หน้าแรกและย่อหน้าสุดท้ายของเนื้อหา อ่านประโยคแรกของย่อหน้า หรือสังเกตรูปภาพที่ประกอบ ตลอดจนอ่านคำบรรยายรูปภาพนั้น ๆ

2. การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) ผู้อ่านจะคิดไว้ในใจตั้งแต่ก่อนอ่านว่าจะค้นหาข้อมูลบางอย่างซึ่งเชื่อว่ามียู่ในบทอ่าน การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านเร็ว มุ่งจะเอา เฉพาะสิ่งที่ต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ชื่อ คำ วันที่ สถานที่ ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องเลือกบทอ่านที่สมจริง เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ รายการอาหาร หรือหน้าโฆษณา เป็นต้น

3. การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบ รายละเอียดของข้อมูล การอ่านแบบนี้ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่อ่าน ผู้อ่านจึง จะสามารถวิเคราะห์และตีความได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ ผู้อ่านจึงต้องอ่านเนื้อหาอย่างละเอียด ถี่ถ้วนและติดตาม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการอ่านตำราหรืองานค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ

4. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นทักษะการอ่านระดับสูง คือ ผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ เช่น แสดงเหตุผลประกอบการอ่านว่า เห็นด้วยหรือไม่กับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียน การที่จะฝึกให้นักเรียนมีโอกาสใช้เหตุผลประกอบการอ่านก็คือ การเปิดโอกาสให้มีการโต้เถียงหรืออภิปราย (Discussion) หลังการอ่านข้อเขียนนั้นแล้ว

5. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Evaluative Reading) เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดไตร่ตรองเพื่อติชม ประเมินสิ่งที่อ่านตั้งแต่สำนวนภาษาที่ใช้เสนอเนื้อหา จุดประสงค์ในการเขียน ตลอดจนการตัดสินใจของผู้เขียน หรือการกระทำของตัวละครในเรื่อง เป็นการให้นักเรียนประเมินเรื่องราวที่ได้อ่านว่า ชอบเรื่องที่อ่านหรือไม่ เพราะอะไร ถ้าไม่ชอบ เพราะอะไร เป็นต้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์ ได้แก่ สติปัญญา ภูมิหลังหรือประสบการณ์เดิม และเจตคติต่อเรื่องที่อ่านของนักเรียน ฉะนั้นในการสอนอ่านวิธีนี้ ครูควรเลือกบทอ่านและกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ตลอดจนคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน (ปรียา หิรัญประดิษฐ์, 2527 : 203)

กลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 5 วิธีดังกล่าวข้างต้น เป็นวิธีการอ่านที่ครูภาษาไทยจะต้องสอนเป็นพื้นฐานให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน รู้จักปรับอัตราความเร็วในการอ่านตามจุดประสงค์ได้แล้ว นักเรียนก็จะรู้จักใช้ประโยชน์จากการอ่านได้เต็มที่ กล่าวคือ นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะเหล่านี้มาใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองต่อไป

การสร้างความสนใจในการอ่าน

การอ่านจะบรรลุผลได้ด้วยดีนั้นขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการเลือกบทอ่านที่เหมาะสม องค์ประกอบเหล่านี้ จะช่วยเสริมสร้างความคิดหรือรสนิยมในการเรียน ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนแล้ว การบรรลุถึงจุดหมายของการสอนย่อมเร็วขึ้น การสร้างแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนอันดับแรกก็คือ การเลือกบทอ่านที่มีเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจของ

นักเรียนมิใช่เลือกตามความสนใจของผู้สอน และบทอ่านนั้นจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนมักสนใจเรื่องที่เขาเคยเห็นในชีวิตประจำวัน การเลือกบทอ่านสำหรับนักเรียนควรเริ่มจากเรื่องที่คุ้นเคยก่อน แล้วจึงค่อย ๆ ตามด้วยเรื่องที่ห่างตัวออกไป เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านแล้วก็จะติดตามอ่านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่สนใจรักการอ่านต่อไป

คาร์ลเซน (Carlsen. 1967 : 21 - 30) ได้แบ่งความสนใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 11 - 14 ปี เด็กมีความสนใจหนังสือเกี่ยวกับ

สัตว์

การผจญภัย

เรื่องลึกลับ

เรื่องที่เหนือธรรมชาติ

กีฬา

โลกรอบ ๆ ตัว

บ้านและชีวิตครอบครัว

วิทยาศาสตร์

เรื่องตลก

ประวัติศาสตร์

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 14 - 16 ปี เด็กจะมีความสนใจในการอ่านหนังสือเกี่ยวกับ

การผจญภัย

สงคราม

ประวัติศาสตร์

เรื่องลึกลับ

ชีวิตของเด็กวัยรุ่น

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 18 ปี
เด็กมีความสนใจในหนังสือเกี่ยวกับ

ประวัติบุคคลสำคัญ

สังคม

ประสบการณ์ที่เห็นความจริง

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดโครงการ "หนังสือยอดนิยมของวัยรุ่น" โดยมีวัตถุประสงค์จะทราบว่า นักเรียนชั้น 7 - 12 (ประมาณมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6) อ่านหนังสือเล่มใดบ้าง และชอบเล่มใดมากเป็นพิเศษ โดยให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้บันทึกการอ่านลงในบัตร ซึ่งมีคำถามอัตรัย 2 คำถาม ได้แก่ "ฉันชอบหนังสือนี้เพราะ..." "ฉันไม่ชอบหนังสือนี้ เพราะ..." จากการวิเคราะห์บัตรบันทึกการอ่านของนักเรียนประมาณ 2,200 ราย ซึ่งเก็บคำตอบจากทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2530 นั้น ปรากฏดังนี้ (ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. 2534 : 26 - 33)

1. นักเรียนชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับ สงคราม กีฬา บัญชาครอบครัว สัตว์ ยารักษาโรค ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมต่าง ๆ อวกาศ วิทยาศาสตร์ นวนิยายวิทยาศาสตร์ คาราศาสตร์ เรื่องลึกลับ ผจญภัยและขบวนการ
2. นักเรียนชอบอ่านเรื่องที่มีอธิบายถึงพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นวัยรุ่น และมีการดำเนินเรื่องดี แปลก น่าตื่นเต้น
3. นักเรียนชอบอ่านเรื่องที่มีแนวคิดดี สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เป็นเรื่องของการแก้ปัญหา และมีลักษณะท้าทายให้คิด

สำหรับประเทศไทย กฤษณา อัจฉิมวงศ์ (2532 : 46 - 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจ ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุรราชบุรีรังสฤษดิ์ ปีการศึกษา 2532 จำนวน 1,196 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทวิชาการ พบว่า นักเรียนสนใจในสาขา การศึกษา ความรู้ทั่วไป กีฬา ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ ดนตรี วรรณคดี สังคมศาสตร์ ศิลปกรรม กฎหมาย คาราศาสตร์ ปรัชญา-ศาสนา ภาษาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เคมี อิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า ฟิสิกส์ ตามลำดับ

2. หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทบันเทิงคดี พบว่า นักเรียนสนใจบันเทิงคดีแนว หัตถนิยาย นวนิยายผจญภัย นวนิยายสะท้อนสังคม นวนิยายแสดงข้อคิดเห็นหรือปัญหา และนวนิยาย อิงประวัติศาสตร์ ตามลำดับ

จะเห็นว่า เด็กแต่ละวัยมีความสนใจ เรื่องที่อ่านแตกต่างกัน และเด็กในวัยเดียวกัน จะสนใจอ่านหนังสือประเภทเดียวกัน ดังนั้น การเลือกเรื่องที่จะนำมาฝึกทักษะการอ่านจึงต้องให้ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อายุระหว่าง 12 - 14 ปี มีความสนใจหนังสือเกี่ยวกับ ผจญภัย สงคราม ความลึกลับและชีวิตของเด็กวัยรุ่น

การปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน นอกจากครูสอนภาษาจะต้องคำนึงถึงการ เลือกบทอ่านที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนแต่ละวัยแล้ว ยังจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการ อ่านด้วย อุบล บุชชู (2524 : 13) ได้วิเคราะห์ถึงอิทธิพลที่ส่งผลต่อการอ่านดังนี้

1. ครูผู้สอน ครูที่สอนภาษาส่วนมากไม่ได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านเฉพาะ การสอนอ่านจึงเป็นไปอย่างสะเปะสะปะ ขาดการวางแผนการสอนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน เด็กที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่จึงล้วนแต่เป็นผู้ที่มีปัญหาในการอ่านคิดตัว ไปแล้วทั้งสิ้น เช่น อ่านหนังสือออก แต่ไม่สามารถวิเคราะห์ ตีความได้ เป็นต้น

2. การจัดชั้นเรียน ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ครูผู้สอนไม่สามารถ ติดตามผลการสอนว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีปัญหาในการอ่านที่แตกต่างกัน และควรจะได้รับ การแก้ไข อย่างไร นอกจากนี้ครูมักใช้วิธีการสอนแบบเดียวกันกับนักเรียนทั้งชั้น ซึ่งถ้าเป็นห้องเรียนเล็ก ๆ คนเรียนน้อย ครูมีโอกาสที่จะเข้าถึงปัญหาการอ่านของผู้เรียนได้ดีกว่า ทั้งนี้ครูควรใช้วิธีการ ทดสอบการอ่านตามขั้นตอนและสังเกตเด็กแต่ละราย เด็กที่อ่านช้า ครูอาจสอนซ่อมเสริมให้เด็ก เหล่านั้น

3. เทคนิคการอ่านแต่เดิมที่ได้รับ เด็กบางคนคิดนิสัยการอ่านออกเสียงดังกับสิ่งพิมพ์ทุกประเภท เมื่อศึกษาเด็กผู้นั้นแล้ว จะพบว่า นักเรียนผู้นั้นเคยเรียนในชั้นที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ครูใช้วิธีการสอนอย่างเดียวกันกับเด็กทุกคน คือให้อ่านออกเสียงดัง ผลก็คือ ผู้เรียนไม่ทราบเทคนิคการอ่านแบบไม่ออกเสียง จึงนำวิธีการอ่านออกเสียง ไปใช้กับการอ่านสิ่งพิมพ์ทุกประเภท

4. พื้นฐานทางครอบครัว ครอบครัวที่มีบิดามารดาเป็นผู้ที่สนใจอ่านหนังสือ รักหนังสือ มีกิจกรรมการอ่านในบ้านอยู่เสมอ เช่น ซื้อหนังสือมาให้สมาชิกในบ้านได้อ่านกันเมื่อมีหนังสือที่น่าสนใจ สมาชิกในครอบครัวก็จะเป็นผู้ที่รักการอ่านโดยไม่รู้ตัวและสามารถเข้าใจในสิ่งพิมพ์ทุกชนิดได้รวดเร็วกว่าผู้ที่อ่านเมื่อจำเป็น

ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ครูผู้สอนอ่านมีบทบาทสำคัญในการฝึกทักษะการอ่าน ครูจะเป็นผู้ชี้แนะและช่วยเป็นตัวอย่างในการใช้ทักษะการอ่าน ตลอดจนกระตุ้นและจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้เพิ่มพูนทักษะการอ่าน สุดท้ายเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการฝึกทักษะไปมากน้อยเพียงใด อุตัย ภิรมย์รัตน์ (2533 : 11) กล่าวถึงบทบาทของครูและนักเรียนในการฝึกทักษะการอ่านว่า

ครูผู้สอนอ่านต้องมีบทบาท ดังนี้

1. มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการฝึกทักษะการอ่านแก่นักเรียน
2. มีความรู้ความเข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของการอ่านที่จะนำมาฝึกให้นักเรียน
3. มีความเข้าใจและมั่นใจในเทคนิคการอ่านที่จะจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน
4. สามารถใช้กลวิธีการอ่านด้วยตนเองได้ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับนักเรียน
5. เป็นพี่เลี้ยงที่เข้าใจปัญหาและความสามารถของนักเรียนในชั้นเรียน

สำหรับนักเรียนซึ่งเป็นผู้ที่จะฝึกทักษะการอ่านโดยตรง ก็มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1. จะต้องรู้ว่า ตัวเองมีความสามารถ ความสนใจ และมีปัญหาด้านการอ่านอย่างไร

2. จะต้องรู้และเข้าใจกลวิธีการอ่าน ตลอดจนรู้จักเลือกกลวิธีการอ่านได้ตรงตามจุดประสงค์ของการอ่านของตนเอง

3. จะต้องรู้จักควบคุมตัวเองในการอ่าน

กล่าวโดยสรุป การที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนจะต้องเข้าใจบทบาทของตนเอง รู้จักนำกลวิธีต่าง ๆ มาใช้ฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงจะทำให้การพัฒนาทักษะการอ่านประสบความสำเร็จ

จิตวิทยาการอ่าน

การอ่านมิได้เป็นการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่มีกระบวนการทางสมองหรือความคิดรวบยอด ขณะที่ผู้อ่านใช้สายตาเคลื่อนไปตามตัวอักษรเพื่อทำความเข้าใจ สมองก็จะถอดรหัส แปลความ และตีความเรื่องที่อ่าน ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการแปลความ ดีชานท์ และ สมิธ (ศิริพร พันธุ์ดี, 2530 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Dechant and Smith, 1977 :18) ได้สรุปเกี่ยวกับจิตวิทยาการอ่านไว้ว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 2 กระบวนการคือ กระบวนการกลไก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ตามองเห็นตัวอักษรแล้วส่งภาพตัวอักษรไปยังสมอง กับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเกิดเมื่อสมองตีความแปลความตัวอักษรที่มองเห็น นอกจากนั้น สมศักดิ์ ลินธุ์เวช (2528 : 23 - 24) ให้ความเห็นว่า กระบวนการอ่านเป็นการแสดงปฏิกริยาร่วมกันระหว่างความคิดและภาษา กล่าวคือ ไม่ว่าผู้อ่านจะใช้วิธีออกเสียงปากเปล่าหรืออ่านในใจต่างก็ใช้ความคิดของตนเองเข้าไปวิเคราะห์ความหมายของภาษาเขียน ซึ่งใช้ตัวหนังสือเป็นสื่อ

นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น กูดแมน และเบิร์ก (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 23 - 24 ; อ้างอิงมาจาก Goodman and Burke. 1972 : 1978) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการอ่านของผู้อ่าน และศึกษาว่าผู้คนที่อ่านได้ดีนั้นจะใช้กลวิธีการอ่านอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า ผู้คนที่จะใช้กระบวนการทางความคิดเพื่อสำรวจและจับใจความรวมในการอ่านก่อนที่จะพิจารณาองค์ประกอบย่อยของภาษา ทั้งนี้เพราะการอ่านหรือการตีความจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ผู้อ่านทุกคนจะแสวงหาความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นอันดับแรกเสมอ แต่การพิจารณาการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรอย่างเดียวยังไม่เพียงพอกับการอ่านที่สมบูรณ์ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาจึงตระหนักถึงการรับรู้การอ่านด้วย เช่น การถ่ายโยงความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ในการอ่าน เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม การระลึกสิ่งที่อ่าน ฯลฯ

นอกจากนี้ นักจิตวิทยาเชิงสังคม เช่น ฮาสัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Hasan. 1985) เน้นความสำคัญของบริบทหรือความแวดล้อมของข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ถ้าผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในบริบทนั้น ๆ ด้วย

จากความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์และนักจิตวิทยา สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอด จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และการหารายละเอียดของเรื่องได้จากการถ่ายโยงประสบการณ์ การระลึกสิ่งที่อ่านได้ และจากการเดาความที่แวดล้อมข้อความนั้น ๆ นอกจากนี้ ความเข้าใจในการอ่านยังเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ได้แก่ ความสนใจ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 85) หากผู้อ่านได้อ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ ก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจและหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน ดังที่ จังกับลูท และจอห์น (Jungeblut and John. 1965 : 393) กล่าวว่า การที่คนเราได้อ่านสิ่งที่ตนเองสนใจมากเท่าใดก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ตนอ่านมากขึ้นเท่านั้น

แนวความคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory และความเข้าใจใน

การอ่าน

ในปัจจุบันมีทฤษฎีที่น่าสนใจมากในวงการอ่านคือ ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งอธิบายว่า การที่ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจข้อความและเรื่องราวที่อ่านได้นั้น เนื่องมาจากผู้อ่านไม่มีพื้นฐานความรู้สะสม (Schemata) เพียงพอที่จะสรุปความหมายของเรื่องที่อ่านได้

ผู้ที่ใช้คำว่า "Schema" เป็นคนแรกคือ บาร์ทเลทท์ (Bartlett) ซึ่งนำมาเพื่ออธิบายปรัชญาตามหลักของคานท์ (Kant) ซึ่งว่าด้วยธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "a priori" ซึ่งหมายถึงมโนทัศน์เบื้องต้น ความรู้เดิม แนวความคิดพื้นฐาน โครงข่ายหรือแผนงานและพื้นฐานของความรู้ความจำ คานท์ (Kant) มีความเชื่อว่า มนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์ข้างต้นก็ต่อเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับมโนทัศน์คือ ความรู้เดิมซึ่งมนุษย์มีอยู่ในสมองก่อนแล้ว

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981 : 4 - 12) ให้ความหมายของคำว่า "Schema" ว่าหมายถึง โครงสร้างของข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของมโนทัศน์กว้าง ๆ ที่สะสมไว้ในความทรงจำ ข้อมูลต่าง ๆ ที่สะสมไว้ (Schemata) อาจเป็นความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งของสถานการณ์ทั่วไป เหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ การกระทำ หรือลำดับการกระทำ และได้อธิบายต่อไปว่า Schema เป็นกระบวนการที่ต้องมีขั้นตอนย่อย ๆ คือ Sub-Schema ของ Schema ดังนั้น ความรู้เดิมหรือมโนทัศน์รวมที่เรียกว่า Schema นี้ จะต้องประกอบด้วยมโนทัศน์ย่อย ๆ และรวมเข้าเป็นมโนทัศน์รวมหรือความรู้

จากนิยามของ Schema ดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ทฤษฎี Schema เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงกลุ่มความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างของความรู้ที่มนุษย์เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ เป็นความรู้สะสม (Schemata) หรือเป็นต้นแบบในการทํางาน (Script) และมีกระบวนการรับย่อยข่าวสารเพื่อประสิทธิภาพของการสื่อความหมายว่า จะสื่อให้ผู้อ่านทราบได้อย่างไร ซึ่งโครงสร้างความรู้นี้จะเรียงรายอยู่เป็นลำดับขั้นและจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน

ตามหลักของทฤษฎีประสบการณ์ เดิมนี้ถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นสำคัญในการเรียนรู้ ทฤษฎีประสบการณ์ เดิมมีสมมุติฐานว่า ความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้างที่มีรูปแบบ ดังนั้น เมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็น ซึ่งก็คือประสบการณ์ เดิมออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหากประสบการณ์ เดิมของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมากผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่ตนเองอ่าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับความรู้พื้นฐานของผู้อ่านให้ใกล้เคียงกับของผู้เขียน (พิศมัย วีระศิลป์. 2532 : 31)

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 4 - 11) ได้สรุปทฤษฎีประสบการณ์ เดิมเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะผู้อ่านไม่มีประสบการณ์ เดิมหรือความรู้สะสมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อ
2. ผู้อ่านมีความรู้สะสม แต่ผู้เขียนไม่ให้ข้อมูลชี้แนะไว้ในเรื่องเพียงพอสำหรับการสื่อความหมาย ผู้อ่านจึงไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. ผู้อ่านสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้สม่ำเสมอ แต่ไม่สามารถแปลความหมายได้ตรงตามที่ผู้เขียนตั้งใจไว้ ในกรณีเช่นนี้ผู้อ่านอาจเข้าใจเรื่องที่อ่านแต่ไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน

จะเห็นได้ว่าการใช้ประสบการณ์ เดิมในการอ่านจะช่วยให้การเดาความ การจับใจความสำคัญของเรื่องเร็วขึ้นและตรงประเด็น นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถจับรายละเอียดของเรื่องได้ การตีความและขยายความก็จะทำได้ดีในเวลาถัดมาด้วย

เอกสารเกี่ยวกับการเขียน

การเขียนเป็นการสื่อความหมายแทนเสียงพูด มนุษย์สามารถถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และความคิดต่าง ๆ โดยผ่านการเขียนได้อย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยปัจจุบัน ความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้การเขียนแพร่หลายอย่างกว้างขวาง อรุณี วิริยะจิตต์ (Arune Wiriya-chitra. 1983 : 30 - 41) กล่าวว่า การเขียนนั้นมิใช่เพียงความ

สามารถในการแต่งประโยคได้เท่านั้น การเขียนที่ดีอย่างน้อยต้องประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ ๆ 2 ส่วนคือ ความสามารถในการสร้างประโยค และความสามารถที่จะนำประโยคเหล่านั้น มาเรียงกันเป็นข้อความที่มีความหมายและต่อเนื่อง ได้อย่างสอดคล้อง เพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูล ข่าวสารบางประการระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน หรือการเขียนก็คือการใช้ระบบของภาษารวมกัน ในรูปของประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยคเหล่านั้นแสดงกิริยาอาการและความคิดแทนผู้เขียน

นอกจากนี้ อรุณี วิริยะจิตต์ ยังได้กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียน กับนักเรียนไทยว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่เด็กไทยให้ความสนใจน้อยที่สุด นักเรียนจะรู้สึก กังวลมากในทักษะการเขียน แต่หากได้ฝึกให้นักเรียนมีโอกาสในการเขียนบ่อย ๆ ก็พบว่า นักเรียนจะมีความสามารถในการใช้ภาษามาก นอกจากการเขียนจะทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ทางภาษาแล้ว ยังพบว่า ทักษะการเขียนยังช่วยเสริมทักษะการอ่านให้ดีขึ้นรวมทั้งก่อให้เกิดความ คงทนในการจำมากขึ้น

นอกจากนี้ แฮร์ริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนต้องมี องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. Content ได้แก่ เนื้อหาหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน
2. Form ได้แก่ การวางรูปแบบหรือการจัดระบบของเนื้อหา
3. Grammar ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามหลักไวยากรณ์และ โครงสร้างทางภาษา
4. Style ได้แก่ สลีลาในการใช้ภาษาของผู้เขียน การเลือกคำ และ สำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรส
5. Mechanics หมายถึง กลไกด้านอื่น ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการเขียน เช่น การเขียนแบบสรุปความควรใช้หลักอย่างไร ควรจะเลือกใช้ตัวอักษรในภาษาอย่างไร และจะใช้ เครื่องหมายวรรคตอนอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

จากความหมายของการเขียนดังกล่าว สรุปลักษณะของทักษะการเขียนได้ว่า การเขียนนั้นต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ ด้านประกอบกัน โดยยึดความสามารถทางไวยากรณ์ของภาษาเป็นหลักพร้อมทั้งต้องได้รับการฝึกการเขียนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้ผู้เขียนได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอย่างจริงจัง และสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การเขียนแต่ละครั้งต้องมีการวางแผนและพิจารณาในด้านต่าง ๆ อย่างรอบคอบ

ดังที่ทราบแล้วว่า การสอนภาษาอย่างเป็นธรรมชาตินั้น จะต้องสอนโดยให้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สัมพันธ์กัน หรือที่เรียกว่า ทักษะสัมพันธ์ จึงจะถือว่าการบวงจรรของการสื่อสาร เนื่องจากมนุษย์สื่อสารกันโดยใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่สัมพันธ์สืบเนื่องกันอย่างแยกกันไม่ออก เช่น เมื่อมีการพูดก็ต้องมีการฟัง จึงจะถ่ายทอดความหมายได้ หรือเมื่อมีการเขียนแล้วก็ต้องมีการอ่าน การส่งสารจึงจะสมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้จากการฟังก็จะเป็นพื้นฐานในการพูด ในทางเองเดียวกัน ข้อมูลที่ได้จากการอ่านก็จะนำมาใช้ในการเขียนได้ การเรียนภาษาลักษณะนี้ ทำให้เกิดการเสริมแรง หรือการสนับสนุนด้านความคิด ทำให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไปได้โดยอัตโนมัติ (อุทัย ภิรมย์รัตน์, 2533 : 3)

ทักษะการเขียนที่แสดงออกให้ทราบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านก็คือ การที่นักเรียนสามารถจับบันทึก เขียนสรุปความ เขียนข้อความใหม่โดยใช้สำนวนของนักเรียนเอง และเขียนขยายความได้ ทักษะการเขียนเหล่านี้ ครูสอนภาษาจำเป็นต้องให้นักเรียนได้ฝึกฝนควบคู่กับการฝึกอ่าน เพราะนอกจากจะประเมินได้ว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านหรือไม่แล้ว นักเรียนยังได้ฝึกทักษะการเขียนไปด้วย ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ภาษาอย่างครบวงจร คือ มีทั้งการรับสารและการส่งสาร

การจับบันทึก วัตถุประสงค์ของการจับบันทึกคือ เพื่อรวบรวมข้อมูลไว้ทำรายงาน โครงการ การสนทนาอภิปราย ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้จับบันทึก หัวใจสำคัญของการจับบันทึกคือ การรู้จักจับใจความหลักของเนื้อหาและรายละเอียดที่สำคัญที่สนับสนุน นอกจากนี้ การจับบันทึกจะต้องระบุแหล่งข้อมูลที่ได้อีก เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หน้า แหล่งที่มา เป็นต้น และนำข้อมูลมาจัดลำดับ (เขาวรีย์ ประเสริฐภักดิ์, 2534 : 4 - 5)

การเขียนสรุปความหรือย่อความ เป็นการเก็บใจความสำคัญของเรื่อง เดิมมาเขียนให้สั้นกว่าเดิม เพื่อสะดวกต่อความเข้าใจและนำไปใช้ ขั้นตอนของการอ่านเพื่อย่อความคืออ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เพื่อจับใจความทั่วไปแบบคร่าว ๆ ก่อน จากนั้นจึงอ่านเพื่อจับใจความหลัก (Main Idea) และรายละเอียด (Supporting Details) ต่อไป

การเขียนข้อความใหม่ เป็นความสามารถในการคัดแปลงข้อความที่อ่านเสียใหม่ให้เป็นคำพูดของผู้อ่านเอง จัดเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจเรื่องี่อ่านได้เป็นอย่างดี แสดงให้เห็นว่า ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องี่อ่านได้ เข้าใจความหมายของเรื่องี่อ่าน และแสดงว่าผู้อ่านเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเชิงพิทธิพิเคราะห์ การเขียนข้อความใหม่นี้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการแปลความ ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาของตนเองในการอธิบายความ และยังช่วยให้นักเรียนเห็นลักษณะของภาษาในความหมายเดียวกันในรูปต่าง ๆ อีกด้วย การเขียนข้อความในรูปใหม่ต้องการความสามารถในการทำความเข้าใจ การจับใจความสำคัญ การเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในข้อความนั้น ๆ การเข้าใจความประสงค์ของผู้เขียนในการใช้ข้อความนั้น ๆ ตลอดจนความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่าน (ประเทิน มหาวพันธ์. 2530 : 180)

การเขียนขยายความ เป็นการเขียนขยายเรื่องราวให้กว้างขวางออกไปจากเรื่องเดิมสิ่งจำเป็นในการเขียนขยายความคือ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องี่จะขยายรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดหลักของเรื่อง การจัดลำดับข้อความที่นำมาสนับสนุนความคิดหลักและตัวอย่างข้อมูลหรือสุภษิตอ้างอิง (ประภาศรี สีหอำไพ. 2524 : 343)

การเขียนเรียงความ เป็นการสื่อความหมายโดยการเขียนหรือพูด ที่แสดงออกซึ่งความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ความต้องการ การคิดเห็น ประสบการณ์ หรืออารมณ์อย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ทศนคติหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการ เรียงความเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ คือ เป็นงานเขียนที่มีรูปแบบ มีแบบแผน มีความงาม 3 ประการคือ งามทั้งรูปแบบ เนื้อความ และทศนองการเขียน (สนิท ตั้งทวี. 2529 : 35)

ในการเขียนเรียงความนั้น ผู้เขียนต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเขียน คำนึงถึงผู้อ่าน คำนึงถึงเรื่องที่จะเขียน ตลอดจนวิธีการเขียน ซึ่งกรมวิชาการ (2526 : 45) ได้ระบุหลักการเขียนเรียงความไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้เขียนตามความสนใจ ความต้องการ ความพร้อม อารมณ์ ระดับสติปัญญาและวุฒิภาวะ รวมถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย
 2. ก่อนกระบวนการเขียน ครูควรปูพื้นฐานแก่นักเรียนก่อน โดยจัดกิจกรรมพูดหรืออภิปรายในประเด็นที่จะเขียน
 3. เน้นการเขียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน มากกว่าการเขียนเพื่อการแข่งขันหรือตัดสินได้-ตก
 4. การเขียนเน้นให้แสดงความคิดเห็นตามจินตนาการของนักเรียนแต่ละคน ให้เขียนอย่างอิสระเสรี ส่งเสริมให้กำลังใจด้วยวิธีการต่าง ๆ ถ้าต้องการแก้ไขผลงานของเด็กก็ ต้องอธิบายให้เข้าใจข้อบกพร่องนั้นก่อน และกระทำอย่างระมัดระวัง
 5. เน้นที่บรรยากาศการเขียน กระตุ้นให้ผู้เขียนอยากเขียน โดยเฉพาะความประทับใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 6. ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบเพื่อเร้าความสนใจ
 7. ให้เขียนอย่างมีจุดมุ่งหมายและเน้นประโยชน์ของการเขียน
 8. ใช้กิจกรรมการเขียนทั้งที่เน้นรูปแบบและไม่เน้นรูปแบบ
 9. ให้เขียนจากง่ายไปหายาก อาจจะเริ่มจากคำไปทาวลี จากวลีไปหาประโยค จากประโยคเป็นหนึ่งย่อหน้า และจากหนึ่งย่อหน้าเป็นหลายย่อหน้า และกระทั่งเป็นเรียงความ
- 1 เรื่องในที่สุด

หลักการสอนเขียนเรียงความ

พยุ่ง ฤๅณโกมล (2518 : 54) เสนอแนวการสอนเขียนเรียงความ ขึ้นตอนของกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

1. หลักการสอนเขียนเรียงความ ครูควรยึดหลักการต่อไปนี้
 - 1.1 สอนเขียนโดยให้สัมพันธ์กับการฟัง การอ่าน และการพูด
 - 1.2 สำหรับเด็กฝึกใหม่ ควรเริ่มที่การฝึกแสดงความคิดเห็นโดยการพูดก่อนจึงค่อยเขียน
 - 1.3 ให้เริ่มเขียนโดยการแต่งเป็นประโยคหลัก ประโยคย่อย และประโยคขยายแล้วจึงเรียบเรียงเป็นข้อความ เป็นย่อหน้า เป็นตอน และเป็นเรื่องสั้นและยาวตามลำดับ
 - 1.4 การเขียนควรมีโครงเรื่องเป็นกรอบของเนื้อหาสาระและกระบวนการ
 - 1.5 ครูต้องย้ำในวัตถุประสงค์ของการเขียน
 - 1.6 สอนให้นักเรียนมองภาพรวมของหัวเรื่องที่จะเขียน โดยการถามว่าเป็นตอน ๆ
 - 1.7 จัดกิจกรรมเสริมเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด อาจเป็นรายบุคคลหรือทั้งห้อง
 - 1.8 ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ช่วยในการเขียนเพื่อกระตุ้นความสนใจ หรือเปลี่ยนบรรยากาศ
 - 1.9 ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทบทวนหรือตรวจผลงานของตนเอง การปรับปรุงเนื้อเรื่อง การตรวจสอบความถูกต้องของหลักภาษา การพัฒนาลีลาการเขียนของแต่ละบุคคลตลอดจนการส่งข้อมูลย้อนกลับให้เด็กทราบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดให้ทันเวลาอยู่เสมอ
2. กระบวนการและขั้นตอนการสอน อาจแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ
 - ขั้นที่ 1 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวความคิดในเรื่องที่จะเขียน
 - ขั้นที่ 2 ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางโครงเรื่องก่อนลงมือเขียน
 - ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนลงมือเขียนโดยขยายโครงเรื่องเป็นตอน ๆ ไป
 - ขั้นที่ 4 ฝึกให้ทบทวนตรวจทานและแก้ไขผลงานของตนเอง เช่น ความถูกต้องของภาษา วรรคตอน การเรียงลำดับแนวความคิด ลีลาการเขียน การเติมแต่งรสชาติของเรื่องให้ถูกรสนิยมของผู้อ่าน เป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเขียนเรียงความ

1. การออกข้อสอบวัดผลการเขียนเรียงความ

ในการวัดผลวิชาเรียงความ เครื่องมือที่วัดได้ตรงที่สุดคือ การให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบอัตนัย ซึ่งเป็นการแสดงออกด้านความสามารถในการเขียน (ฉลุย สุรสิทธิ์. 2523 : 45) การวัดผลด้านความสามารถในการเขียน สามารถจะทำให้เกิดความยุติธรรม ที่เที่ยงตรงและเป็นปรนัยมากที่สุดโดยการสร้างข้อทดสอบอัตนัยให้มีความยากง่ายพอเหมาะกับผู้เรียนสามารถจำแนกความสามารถด้านการเขียนระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำอย่างเห็นได้ชัด เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนเขียนจะต้องอยู่ในวงประสบการณ์และเกี่ยวข้องกับชีวิตของเด็ก

2. การกำหนดเกณฑ์หรือตัวชี้บ่งในการให้คะแนนเรียงความ

ตัวชี้บ่งคุณภาพของการเขียนเรียงความ หมายถึง หลักการพิจารณาการเขียนเรียงความ ซึ่งมีผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

ชาอุทัย ยมดิษฐ์ (2533 : 21 - 24) เสนอหลักการตรวจเรียงความที่ดีต้องดูองค์ประกอบต่อไปนี้

1. รูปประโยค
2. ความหมายของคำ
3. การเรียบเรียงข้อความ
4. การนำคำเข้าประโยค
5. แนวคิด
6. เนื้อหา
7. จินตนาการ
8. การลำดับเรื่อง
9. การใช้ภาษา

สมศักดิ์ สันธูรเวชอยู่ และคนอื่น ๆ (2529 : 56) เสนอว่า ในการตรวจเรียงความครูควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้

1. รูปแบบของเรียงความ (บทนำ ตัวเรื่อง ตอนสรุป)
2. การใช้สำนวนภาษา
3. การใช้ถ้อยคำ
4. แนวความคิด
5. เนื้อเรื่อง

อุทุมพร จามรมาร (2528 : 36) ได้ให้หลักในการตรวจเรียงความว่า ครูต้องดูหลาย ๆ องค์ประกอบโดยเฉพาะที่วางทวนองการเขียนและการจัดใจความของเรื่อง ซึ่งจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. ท่วงทวนองการเขียนที่ดี ได้แก่
 - ความชัดเจน แจ่มแจ้ง
 - ความกระชับ
 - ความมีน้ำหนัก
 - ความเหมาะสม
 - ความจริงใจ
2. การจัดใจความที่ดี ได้แก่
 - เน้นจุดสำคัญ
 - ประโยคและข้อความสัมพันธ์กัน
 - มีความไพเราะและสละสลวย
 - บทสรุปสื่อความหมายกับชื่อเรื่อง

สุนันท์ สลโกสุ่ม (2526 : ภาคผนวก) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การตรวจเรียงความไว้ในงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนการเขียนและปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

การพิจารณาให้คะแนน พิจารณาจาก 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การเสนอเรื่อง 50 คะแนน

ส่วนที่ 2 การลำดับเรื่อง 15 คะแนน

ส่วนที่ 3 การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย 20 คะแนน

ส่วนที่ 4 การรักษารูปแบบของการเขียน 5 คะแนน

ส่วนที่ 5 การใช้ข้อล้งการ หรืออารมณ์ 10 คะแนน

แต่ละส่วนมีแนวการพิจารณาดังนี้

ส่วนที่ 1 การเสนอเรื่อง ให้พิจารณาว่า เขียนเรื่องประเภทใดต้องเขียนให้ตรงตามเกณฑ์เฉพาะอย่างของงานเขียนประเภทนั้น มีการเสนอเรื่องอันประกอบด้วย สารความรู้ ความถูกต้อง ข้อเท็จจริง เสริมความคิดเห็นตามสมควร และมีเนื้อความอันแสดงทิศทางในการเขียนที่ชัดเจน

ส่วนที่ 2 การลำดับเรื่อง ให้พิจารณาการเรียบเรียงเนื้อหา ความมีระเบียบเกี่ยวเนื่องกันไปตลอด มีการลำดับความคิดที่ไม่สับสน ไม่วกวน ไม่ย้อนไปไม่ย้อนมา (นั่นคือมีเอกภาพ) เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว แสดงความสามารถของผู้เขียนในการวางโครงเรื่องที่ดี คือ มีความสัมพันธ์กันโดยตลอดทั้งการเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง

ส่วนที่ 3 การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ให้พิจารณาดังนี้

- ด้านอักษรวิธี การเขียนสะกดการันต์ ไม่ควรจึกหรือแยกคำในทีอันไม่ควร เช่น ชายทะเล, ประชากรโลก เป็นต้น

- ด้านการใช้คำ วลี ประโยค ให้พิจารณาการใช้ มีความชัดเจนสื่อความหมายได้ตรงประเด็น ช่วยให้เนื้อความชัดเจน อ่านแล้วรู้เรื่อง น่าอ่าน ไม่หยาบคาย ถ้าผู้เขียนมีลักษณะสร้างสรรค์ มีความเป็นตัวของตัวเอง เรียงความจะยิ่งน่าอ่าน น่าสนใจชวนติดตาม

ส่วนที่ 4 การรักษารูปแบบของการเขียน ให้พิจารณาการเขียนวันวรรค การย่อหน้าในที่อันสมควร การแบ่งย่อหน้า อันเป็นการรักษารูปแบบของการเขียนเรียงความนับว่ามีความสำคัญ เพราะการแบ่งสัดส่วนของย่อหน้าที่ดีจะช่วยให้เนื้อหาชัดเจนและน่าอ่าน

ส่วนที่ 5 การใช้ข้อลังการหรืออารมณ์ ข้อนี้หมายถึงการใช้ภาษาอันเป็นเครื่องประดับให้เรียงความน่าอ่าน เช่น การใช้คำที่มีน้ำหนัก การใช้สำนวนโวหาร การเปรียบเทียบ อุปมา สาธก (การยกตัวอย่าง) การอ้างอิงสำนวน พังเพย ภาษิต คำคม ข้อคิด บทกวี และบทธรรมะต่าง ๆ การใช้ลักษณะดังกล่าวนี้ถ้าอยู่ในที่ที่เหมาะสมจะช่วยเร้าใจหรือเชิญชวน หรือท้าทายให้ผู้อ่านสนใจ ชวนคิด หรือชวนติดตามเนื้อความที่เขียนนั้น

จากแนวคิดในการพิจารณาหลักการตรวจเรียงความที่กล่าวมา อาจจะสรุปตัวชี้บ่งหรือประเด็นสำคัญที่จะให้คะแนนเรียงความได้ 3 ประเด็นหลักคือ

1. ความสามารถในการวางโครงเรื่อง เช่น
 - การเขียนคำนำ
 - การวางรูปแบบ
 - การเขียนสรุป
2. ความสามารถในการนำเสนอเนื้อหา เช่น
 - ความรู้ในเนื้อเรื่อง
 - แนวความคิดที่แปลกใหม่
 - การลำดับเรื่อง
 - ความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพ สาระตมภาพ
3. ความสามารถในการใช้ภาษา
 - คำ ประโยค สำนวน
 - กลไกในการเขียน อักษรวิธี เครื่องหมายวรรคตอน

3. การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

ในการให้คะแนนการเขียนเรียงความสามารถกระทำได้หลายวิธี (ชวาล แพร์ตกุล. 2513 : 8) ได้แนะนำวิธีการตรวจโดยใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) คือ วัดความสามารถในการเขียน โดยการเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างกันเองภายในกลุ่ม ครูพยายามตีราคาผลงานเขียนออกมาเป็นอันดับ (Rank Order) แล้วใช้วิธีการทางสถิติแปลงอันดับคุณภาพเหล่านั้นออกมาเป็นปริมาณตัวเลข ซึ่งเรียกว่า คะแนนอีกทีหนึ่ง

คำสั่ง
 เปลื้อง ๗ นคร (2512 : 42) ให้คะแนนเรียงความโดยแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ

1. เนื้อหา 50% (ข้อเท็จจริง 30% ความคิด 20%)
2. การใช้ถ้อยคำสำนวนและโวหาร 30%
3. รูปแบบและกลไกการเขียน 20%

เพ็ญ เสียงจันทร์ (2521 : 52) กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนเรียง
 ความ โดยมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน แบ่งเป็น 4 ด้าน

1. เนื้อหาสาระ 40 คะแนน
2. การใช้ภาษา 40 คะแนน
3. กลไกการเขียน 10 คะแนน
4. รูปแบบ 10 คะแนน

สรุปได้ว่า การตรวจเรียงความนั้น พิจารณาทั้งการแสดงความคิดเห็น เนื้อหา
 ตลอดจนการใช้ภาษา เพื่อให้มีความแม่นยำตรงและเชื่อถือได้

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันแล้วว่า การเรียนการสอนภาษาที่ให้นักเรียนจะต้องจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเข้า
 มาบูรณาการร่วมกันในการเรียนแต่ละครั้ง อันจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรอบรู้
 ทางภาษามากขึ้น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกัน นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษา
 พบว่า ทักษะทั้งสองเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่ง
 ต่าง ๆ ได้ดีขึ้นถ้านักเรียนมีความสามารถในทักษะการเขียนดี และหากนักเรียนมีความสามารถ
 ในทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย นักการศึกษาที่สนใจศึกษา
 ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน เช่น

ยูเลทท์ (Hulett. 1986 : 847 - A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การอ่านและการเขียน โดยได้รวบรวมงานเขียนของเด็กระดับ 3 ที่ใกล้จะสิ้นปีการศึกษาจำนวน มากกว่า 100 ชิ้น ซึ่งงานเขียนเหล่านี้แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. งานเขียนเกี่ยวกับวรรณคดี ซึ่งเป็นงานเขียนที่เด็กได้เขียนหลังจากที่ได้ฟังครูอ่าน วรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ให้ฟังก่อน

2. งานเขียนที่เกี่ยวกับเรื่องของชุมชน ซึ่งเด็กได้อ่านเรื่องเหล่านี้จากหนังสือแล้ว

3. งานเขียนที่เด็กเป็นผู้เลือกหัวข้อเรื่องเอง

การรวบรวมงานเขียนเหล่านี้ ผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการรวบรวม 2 สัปดาห์ แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และใช้ ANOVA ทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เขียนงานได้คือนั้น เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านด้วย

2. นักเรียนที่มีความชำนาญในการอ่านก็จะเขียนได้ดีด้วยเช่นกัน

3. นักเรียนจะเขียนได้ดีขึ้นและได้เนื้อหามากขึ้น หากได้เลือกหัวข้อที่จะเขียนด้วย ตัวของนักเรียนเอง

คิมเบอร์ลิง และคนอื่น ๆ (Krashen. 1984 : 1 ; citing Kimberling and others. 1981) ได้ให้ผลิตรวบรวมตัวอย่างจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามและเขียนเรียงความ เป็นการบ้าน 1 เรื่อง สำหรับแบบสอบถามนั้นจะถามผลิตรวบรวมเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีกับผู้เขียนไม่ดีนั้นคือ ผู้ที่มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์เขียนดีจะชอบอ่านหนังสือมากตั้งแต่เด็ก ๆ และจะอ่านมากขึ้นเมื่อ เรียนระดับมัธยมปลาย

ไรอัน (Ryan. 1977 : 159 - 163) ได้เปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นเลิศชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 1 จำนวน 54 คน มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับปกติ และอีกกลุ่มหนึ่ง จำนวน 55 คน ที่ต้องเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียนให้ เพราะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางการเขียนมาก หลังจากได้สัมภาษณ์ผลิตรวบรวมทั้งสองกลุ่มที่บ้านแล้ว พบว่า ผู้ที่มีความสามารถทางการเขียน อยู่ในเกณฑ์ปกติ จะอ่านหนังสือมากกว่ากลุ่มที่มีปัญหาในด้านการเขียนหรือกลุ่มที่มีความสามารถใน

การเขียนคำ และยังพบอีกว่า อิทธิพลจากการที่ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้ฟังบ่อย ๆ ในสมัยเป็นเด็กนั้น จะส่งผลต่อความสามารถทางการเขียนของเด็กด้วย

จากการทดลองของ เฮย์ (Hey. 1962 : 320 - 322) พบว่า ในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มผู้เรียนที่ใช้ทักษะการอ่านมาก ๆ แล้วลงมือเขียน ยังได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ครูสอนทักษะการเขียนโดยตรง นั้นย่อมแสดงว่า ผลจากการที่นักเรียนได้อ่านมาก ๆ นั้น จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนตามไปด้วย

จากงานวิจัยดังกล่าวจะพบว่า ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ต่างก็เป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน จึงมีนักการศึกษาได้เสนอแนะครูผู้สอนภาษาให้นำเอาทักษะทางภาษาทั้งสองมาสอนร่วมกัน โดยเชื่อว่า จะทำให้ความสามารถในทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของผู้เรียนได้รับการพัฒนามากขึ้น แต่เท่าที่ผ่านมายังไม่มีวิธีการสอนอ่านวิธีใดที่นำเอาทักษะทั้งสองมาบูรณาการร่วมกันในการสอนอ่านอย่างชัดเจนนัก เท่าที่พบการเขียนเป็นเพียงกิจกรรมส่วนหนึ่งของแบบฝึกหัดการอ่านเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ได้มีนักการศึกษาบางท่านได้ทดลองบูรณาการทักษะทั้งสองกับการสอนบ้าง เช่น อโบเรเดอริน (Aborderin. 1986 : 38 - 39) ได้ให้ทรรศนะว่า ในการสอนทักษะการอ่านให้ผสมผสานกับทักษะการเขียนกับเด็กในระดับกลาง (Intermediate Level) นั้น ลักษณะของคำถามจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการเขียนคำตอบที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและคำถามนั้น ๆ จะต้องถามเฉพาะประเด็นสำคัญที่เด่นชัด หรือถามเฉพาะใจความสำคัญของเนื้อเรื่องเท่านั้น และจะต้องคำนึงด้วยว่า คำถามของครูจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในลักษณะเดียวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งนอกจากจะสามารถวัดความเข้าใจของผู้เรียนได้ดีแล้วยังวัดความสามารถในด้านการนำไปใช้อีกด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)

วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (Sustained Silent Reading) เป็นวิธีการฝึกทักษะการอ่าน โดยให้นักเรียนมีอิสระในการเลือกอ่านสิ่งพิมพ์ที่ตนเองสนใจ เมื่อนักเรียนมีอิสระในการอ่าน นักเรียนก็จะอ่านอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน อันเป็นคุณลักษณะตามความคาดหวังของหลักสูตรภาษาไทยในปัจจุบัน นอกจากนี้มีรายงานการวิจัยยืนยันว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) นี้ มีความเข้าใจในการอ่านและมีเจตคติต่อการอ่านด้วย ผู้เริ่มวิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) คือ ฮันท์ (Hunt. 1970 - 1971 : 146 - 151) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครั้งแรกใช้ชื่อวิธีการนี้ว่า USSR (Uninterrupted Sustained Silent Reading) ต่อมาได้ตัดออกเหลือแต่ SSR (Sustained Silent Reading) ทั้งนี้เพื่อที่จะนำวิธีการนี้ประกอบการอ่านของนักเรียนภายในห้องเรียน ซึ่งสามารถใช้ได้กับทุกวิชาและทุกระดับชั้น

ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2533 : 29 - 30) กล่าวว่า วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ที่ใช้อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น เนื่องมาจากเหตุผลความจำเป็นดังนี้

1. มีการสอนอ่านมากเกินไปและฝึกปฏิบัติน้อยเกินไป (ศิริรัตน์ นีละคุปต์. 2533 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Noland. 1976 : 158) อัตราส่วนของการสอนและการฝึกปฏิบัติควรจะเป็นร้อยละ 20 : 80 (ศิริรัตน์ นีละคุปต์. 2533 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Mork. 1972 : 440) แต่ในหลายโรงเรียน อัตราส่วนนี้เป็นไปในทางกลับกัน และรูปแบบในการฝึกปฏิบัตินั้นมักจะให้นักเรียนเขียนลงสมุดแบบฝึกหัด หรือมีเจตนาให้นักเรียนให้เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง โอกาสที่นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยที่ครูไม่ได้ชี้แนะ ก็แทบไม่มีเลย
2. โดยทั่วไปนักเรียนมักจะออกเสียงคำได้ถูกต้องแต่จับใจความไม่ได้ สำหรับวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) นักเรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงถูกต้องทุกคำ และจดจाराายละเอียดของเรื่องที่อ่านทุกแง่ทุกมุม นักเรียนจึงไม่ต้องใช้ความคิดมาก สามารถอ่านสิ่งพิมพ์ที่ตนเลือกเองได้อย่างสนุกสนานตามความสามารถของตน

3. การอ่านออกเสียงทำให้นักเรียนต้องพะวงกับความถูกต้องมากเกินไป จนไม่ทันที่จะรับรู้ว่ กระบวนการอ่านเป็นอย่างไร

4. นักเรียนแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะอ่านตามใจตนเอง การให้นักเรียนเลือกสิ่งพิมพ์ที่จะอ่าน ให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านเอง รู้จักใช้กลวิธีการอ่านตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน ที่นักเรียนต้องการ จะทำให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ ได้ข้อมูลที่ตนต้องการ ทั้งยังมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน ซึ่งจะทำให้นักเรียนพัฒนาความสนใจและรักการอ่าน

จากเหตุผลความจำเป็น 4 ประการดังกล่าว วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) จึงเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งวิธีการนี้ ได้ยึดความเชื่อพื้นฐานที่เกี่ยวกับการอ่าน อยู่ 4 ประการ (Harvey. 1972 : 10 - 11)

1. การอ่านเป็นวิธีการหรือกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติเองนอกเหนือจากการสอนของครูได้
2. ความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญมากกว่าการจำตัวอักษรหรือคำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านในใจมีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าการอ่านออกเสียง
4. นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการอ่านที่ถูกต้องและสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน เช่น สามารถเลือกสื่อและจุดประสงค์ในการอ่านเองได้

วิธีสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีความแตกต่างจากการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบธรรมดาที่ครูสอนในโรงเรียนหลายประการ ได้แก่ ผู้เรียนสามารถเลือกเรื่องที่จะอ่านได้ตามความสนใจ ไม่มีการตั้งคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ไม่มีการบังคับให้ผู้เรียนจดหรือบันทึกการรวบรวมคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางภาษา หรืออภิปรายเนื้อหา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนเอง ดังนั้น วิธีการนี้จึงเหมาะที่จะใช้กับผู้เรียนทุกระดับ (Harvey. 1972 : 10 - 11)

การนำวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ไปดำเนินการ

ฮันท์ (Hunt. 1970 - 1971 : 146 - 151, 158) ได้เสนอแนวความคิดในการดำเนินการตามวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) นี้ว่า ต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้คือ

1. สภาพห้องเรียน
2. ความเจียวในขณะที่อ่าน
3. ข้อเสนอแนะในการอ่าน
4. การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
5. ความก้าวหน้าที่ได้รับจากวิธีการ
6. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการประเมินผลเพื่อประโยชน์ของผู้เรียน

ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2533 : 31 - 32) กล่าวถึงการนำวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ไปดำเนินการว่า ครูจะต้องยึดถือกฎเกณฑ์ต่อไปนี้คือ

1. นักเรียนแต่ละคนจะต้องเลือกหนังสืออ่านของตนเอง ดังนั้น สิ่งพิมพ์ที่มีอยู่จึงต้องมีความหลากหลาย และครูอาจจะช่วยนักเรียนบางคนเลือกหนังสือสำหรับอ่านที่ไม่ยากจนเกินไป
2. นักเรียนแต่ละคนต้องอ่านเจียว ๆ โดยไม่หยุดตามระยะเวลาที่กำหนด
3. ครูจะต้องอ่านไปพร้อมกับนักเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี วิธีการนี้จะไม่ประสบความสำเร็จในชั้นเรียนที่ครูใช้เวลาตรวจงาน เตรียมบทเรียน หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ เพราะนักเรียนจะนั่งดูครูแทนที่จะอ่าน นอกจากนี้ ครูจะต้องไม่คอยขัดจังหวะในขณะที่ นักเรียนอ่าน ซึ่งเป็นการดึงความสนใจของนักเรียนจากการอ่าน
4. ต้องไม่มีการรายงาน คำถาม หรือบันทึก เพราะจะทำให้ให้นักเรียนที่กำลังลั้งเลอยู่แล้วเลิกอ่านเลย

มินตัน (Minton. 1980 : 498 - 502) ได้เสนอแนะข้อที่ควรคำนึงในขณะที่กำลังปฏิบัติการอ่านด้วยวิธีการ SSR ดังนี้

1. บรรยากาศในห้องเรียนต้องปราศจากการรบกวนใด ๆ ทั้งสิ้น
2. สื่อและวัสดุ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ต้องจัดไว้ให้มากที่สุด
3. ครูควรมีหนังสือของตนเองอ่านไปพร้อม ๆ กับนักเรียนเพื่อเป็นตัวอย่าง

4. ใช้ระยะเวลาในการอ่านให้สั้น แล้วจึงขยายออกไปในตอนหลัง เพื่อให้ผู้อ่านคุ้นเคยกับวิธีการ

นอกจากนี้ แม็คแคร็คเกน (McCracken. 1971 : 524) มีอ็อก (Mork. 1972 : 441) และฟาเรลล์ (Farrell. 1982 : 48 - 51) ได้สรุปกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อความที่อ่านเพื่อหาใจความสำคัญ
 2. ให้นักเรียนตรวจสอบคำศัพท์บางคำจากพจนานุกรม
 3. ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยอาจจะให้นักเรียนออกมาเล่าตอนสำคัญ ๆ หรือตอนสนุก ๆ ให้เพื่อนฟัง
 4. ให้นักเรียนบันทึกรวบรวมคำศัพท์ที่เป็นปัญหาส่งครู เพื่อนำมาอภิปรายร่วมกัน
 5. ครูอาจจะทำใบงาน (Work Sheet) ให้นักเรียนเติมเฉพาะส่วนที่สำคัญ เช่น ชื่อผู้แต่ง ลักษณะของเรื่องเป็นแบบใด เป็นต้น
 6. ให้นักเรียนทำบันทึก (Note - Making) โดยวิธีการทำแผนภูมิ (Mapping)
 7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนจับกลุ่มเล่าเรื่องที่ตนเองอ่านมา
 8. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตอนที่ตนเองประทับใจในเรื่องที่อ่านมา
- แกมเบรว (คีริรัตน์ นิละคุปต์. 2533 : 32 - 33 ; อ้างอิงมาจาก Gambrell. 1978 : 328 - 331) เสนอแนะวิธีการที่จะคงความสนใจของนักเรียนดังนี้

1. ในช่วงเวลาที่นักเรียนอ่าน ครูจะต้องอ่านด้วย เพื่อนักเรียนจะได้ตระหนักว่าการอ่านมีคุณค่า การสร้างแบบอย่างเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้วิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) มีเป้าหมาย นอกจากนี้ ครูจะต้องเป็นนักอ่านและควรที่จะอ่านหนังสือเด็ก เพื่อจะได้นำไปสนทนากับนักเรียนได้ ช่วยให้นักเรียนเลือกหนังสืออ่านที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนและสามารถคิดหาวิธีอ่านที่จะให้นักเรียนสนใจ

2. ให้นักเรียนเลือกสิ่งพิมพ์ที่จะอ่านก่อนถึงชั่วโมงการอ่าน เพื่อไม่เสียเวลากับการเลือกสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านโดยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน

3. สร้างความหลากหลาย เพื่อความสนใจของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในระดับสูง เช่น

จัดป้ายนิเทศให้นักเรียนโฆษณาหนังสือของตนเองแก่เพื่อน

ให้นักเรียนสร้างและตกแต่งมุมหนังสือ

ครูสร้างแบบอย่างในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน โดยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือที่ครูอ่าน

ปัญหาของวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) และการแก้ปัญหา

แม็คแคร็คเกน (ศิริรัตน์ นีละคุปต์. 2533 : 33 ; อ้างอิงมาจาก McCracken. 1978 : 406) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้วิธีการสอนอ่านแบบ SSR ไม่ได้ผล คือ ครูไม่อ่านเพื่อมีตัวอย่างให้นักเรียน และนักเรียนกลุ่มที่ไม่ให้ความร่วมมือคอยก่อกวน ไม่ยอมอ่านอีกปัญหาหนึ่งคือ ครูคาดหวังจากนักเรียนสูงเกินไป วิธีการนี้จะล้มเหลวถ้าครูใจร้อน ไม่ให้เวลานักเรียนมากพอที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จได้ และไม่มีคำแนะนำไว้คอยเตือนสตินักเรียน

ฮันท์ (ศิริรัตน์ นีละคุปต์. 2533 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Hunt. 1979) เสนอวิธีที่ครูจะใช้แก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สนใจอ่านขณะอยู่ในช่วงกิจกรรมการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ดังนี้คือ

1. ครูจะต้องอดทน แต่ยืนหยัดในการคาดหวังความสำเร็จในการอ่านในใจของนักเรียน
2. ยอมให้นักเรียนบางคนสร้างทำเป็นอ่าน จนทุกคนสามารถอ่านในใจเองได้
3. ทนที่จะเห็นนักเรียนอ่านผ่าน ๆ ดูภาพ พลิกหน้าหนังสือกลับไปกลับมา โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน
4. ยกเลิกการอ่านในใจ และกลับไปสอนบทเรียนปกติ หากนักเรียนก่อกวนมาก
5. ให้ชื่อเรื่อง 2 หรือ 3 เรื่อง แก่เด็กนักเรียนที่ไม่สามารถเลือกเรื่องที่อ่าน เพื่อเด็กนักเรียนจะได้เลือก

6. เริ่มอ่านในใจในระยะเวลาสั้น ๆ และเพิ่มเวลามากขึ้น เมื่อนักเรียนแสดงว่าสามารถทำงานเองได้มากขึ้น
7. บอกกล่าวให้ชัดเจนว่า นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ทุกคำเมื่ออ่านในใจ
จะเห็นได้ว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ประสบความสำเร็จ ครูมิใช่เพียงแต่แสดงความเอาใจใส่ในขณะที่อ่านเท่านั้น แต่สิ่งที่ครูกระทำหลังการอ่านก็จะเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน เช่น ครูเล่าเกี่ยวกับสิ่งที่ตนอ่าน กล่าวถึงความคิดของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แสดงความชื่นชมกับวลีหรือคำที่ไพเราะ นำความคิดที่อ่านพบในเรื่องมาอ่านให้นักเรียนฟัง เหล่านี้เป็นสิ่งที่ครูกำลังสอนนักเรียนว่าจะอ่านอย่างไร ครูกำลังสอนเจตคติและทักษะ ตลอดจนครูกำลังสอนนักเรียนว่า การอ่านคือการสื่อสารกับผู้เขียน เป็นการชิมชั่งและมีปฏิริยาสนองตอบต่อความคิดเห็นของผู้เขียน ในที่สุดนักเรียนก็จะค้นพบความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินจากการอ่านด้วยตนเอง

งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)

หลังจากที่ฮันท์ (Hunt) และ แม็คแคร็คเกน (McCracken) ได้เสนอการฝึกการอ่านด้วยวิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) แล้ว ได้มีผู้นำไปใช้อย่างกว้างขวาง มีผลงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า วิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากจะทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านดีขึ้นแล้ว นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านด้วยดังเช่น

เจมส์ (James. 1987 : 2536) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคนิควิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ของครูผู้สอนจำนวน 64 คน จาก 5 โรงเรียน และอาจารย์ใหญ่จำนวน 12 คน สรุปได้ดังนี้ ครูผู้สอนมีความเห็นว่า เทคนิคเอสเอสอาร์ (SSR) ให้นผลในเชิงบวก ควรจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นักเรียนสนุกสนานกับเทคนิค เอสเอสอาร์ (SSR) และเทคนิค เอสเอสอาร์ (SSR) ให้นผลทางอ้อมต่อนักเรียน สำหรับอาจารย์ใหญ่มีความเห็นว่า เทคนิค เอสเอสอาร์ (SSR) กระตุ้นให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็น และช่วยปรับปรุงทักษะการอ่านของนักเรียน

เลวี (Larry. 1984 : 348) ได้ทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียน เกรด 3 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 116 คน เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กลุ่มควบคุม จำนวน 118 คน ไม่ได้เรียน ด้วยวิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) ทั้งสองกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนเรียนดี เรียนปานกลางและ เรียนอ่อน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนทั้ง 3 หอง ในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่าน มีความเข้าใจคำศัพท์ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับเจตคติต่อ การอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

มาเบล (Mabel. 1984 : 109) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและเจตคติต่อ การอ่านของนักเรียนเกรด 4 จำนวน 96 คน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนการอ่านด้วย วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยได้รับการแนะนำการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ จากการประเมินในกลุ่มที่ศึกษา พบว่า เทคนิค เอสเอสอาร์ (SSR) ได้พัฒนาเจตคติ ของนักเรียนชายซึ่งมีความสามารถในการอ่านต่ำ และได้พัฒนาความสำเร็วจของนักเรียนหญิง ซึ่งมีความสามารถในการอ่านสูง

เบเกอร์ (Baker. 1984 : 388) ได้ศึกษาผลจากการใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ต่อการอ่าน การเขียน และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 7 และ เกรด 8 จากการศึกษาพบว่า ทุกค่าตัวแปร ได้แก่การอ่าน การเขียน และเจตคติต่อการอ่าน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการทดสอบ ความก้าวหน้าของนักเรียนเกรด 7 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์โดยนัยสำคัญระหว่างกลุ่มและความสามารถ ของนักเรียน สำหรับนักเรียนเกรด 8 ความสามารถของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญ

มินตัน (Minton. 1980 : 498 - 502) ได้วิจัยสำรวจผลการนำวิธีการสอนอ่าน แบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ไปใช้กับนักเรียนเกรด 9 จำนวน 550 คน ซึ่งผ่านการทดลองมาแล้ว 1 ภาคเรียน ด้วยการนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบคำศัพท์ รวมทั้ง แบบทดสอบเจตคติไปวัดกับนักเรียนเหล่านี้ ผลปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านและคำศัพท์มี

อิทธิพลทางบวก และเจตคติไปในทางลบ ซึ่งแตกต่างจาก เบอร์เลย์ (Burley. 1979 : 3) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษา บรากรกว่า มีผลสัมฤทธิ์และเจตคติสูง

สำหรับประเทศไทย มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) คือ ปัญญา สมจิตต์ และวิไล อังสันท์ศุข

ปัญญา สมจิตต์ (2530) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธี เอสเอสอาร์ (SSR) และวิธีการตามคู่มือ พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครู และนักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธี เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนการอ่านตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

วิไล อังสันท์ศุข (2532) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี เอสเอสอาร์ (SSR) และวิธีการตามคู่มือครู พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้แตกต่างกัน ทั้ง 3 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า เจตคติ ไว้มากมาย เช่น

เดโช สวานานนท์ (2512 : 28) กล่าวว่า เจตคติเป็นคุณลักษณะของบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน ดังนั้น เจตคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานในอาชีพของตน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง (2518 : 3) ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ ซึ่งอาจเป็นไปในทางดี ชัดแย้ง หรือเป็นกลางได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 146) ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าว เป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

อาจสรุปได้ว่า เจตคติเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ เป็นตัวกำหนดการแสดงออกและบุคลิกภาพบางประการของบุคคล ซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะอารมณ์ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคล

การที่บุคคลใดจะเกิดเจตคติต่อสิ่งใดนั้น ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านบวกหรือด้านลบก็ตามบุคคลนั้นจะต้องผสมผสานคุณลักษณะย่อยหลาย ๆ อย่าง เช่น การรับรู้ การประเมินค่าความซาบซึ้ง ความสนใจ คุณลักษณะเหล่านี้จะรวมตัวกันขึ้นเป็นความรู้สึกและเจตคติของบุคคลนั้น ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้คนเราเกิดเจตคติขึ้นได้นั้น มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความรู้ (Cognitive Component) บุคคลใดจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้นเสียก่อน เพื่อใช้เป็นรายละเอียดสำหรับให้เหตุผลในการที่จะสรุปเป็นความเชื่อต่อไป

2. ความรู้สึก (Feeling Component) เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้ว กล่าวคือ เมื่อบุคคลใดรู้และเข้าใจเรื่องใดก็จะสรุปเป็นความเห็นในรูปการประเมินผลว่า สิ่งนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ สำคัญหรือไม่ ซึ่งเท่ากับเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action Tendency Component) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่รวมตัวมาจากความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน คัดค้าน หรือขัดแย้ง ตามความรู้และความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานนั้น

เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ชูชีพ อ่อนโคสูง (2518 : 7) กล่าวว่า เจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้จากสาเหตุดังนี้

1. เมื่อได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. เมื่อได้รับประสบการณ์ตรงหรือความสะเพื่อนใจหรือความประทับใจ
3. เมื่อถูกบังคับให้ปฏิบัติไปนาน ๆ
4. เมื่อได้รับการรักษาทางจิต เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นว่าเจตคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ในสถานการณ์หลาย ๆ อย่างในทำนองเดียวกัน เจตคติของนักเรียนต่อการอ่านหนังสือ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านจะสามารถเปลี่ยนเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนได้

เจตคติมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิยม สารรัตน์ (2524 : 4 - 5) ได้กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนจะสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่าสูงตามไปด้วย

ไรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 สูงกว่านักเรียนในระดับอื่น ๆ และยังพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ และผู้ที่มีเจตคติทางการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางด้าน การอ่านสูงขึ้นด้วย

ศรีสกุล คำยุทธศิลป์ (2529) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอน 3 วิธี คือ วิธีโคลซ SQ3R และวิธีการตามคู่มือครู พบว่า ความเข้าใจในการอ่าน สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อมรา รักขมณี (2529) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน

โดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรวรรณ บรรจงสวัสดิ์ (2533) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนที่จัดกิจกรรมการสอนแบบโครงสร้างระดับย่อยกับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบศูนย์การเรียนที่จัดกิจกรรมการสอนแบบโครงสร้างระดับย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรพรรณ พรนิมิตร (2534) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่มือกิจกรรมตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่มือมีความสามารถในการอ่าน และมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้นเมื่อได้รับการฝึกฝนการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ซึ่งถ้านักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านสูง ก็ทำให้มีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นด้วย

การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ท

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 148 - 149) ได้เสนอหลักเกณฑ์การเขียนข้อความเพื่อวัดเจตคติ ดังนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน
2. หลีกเลี่ยงข้อความที่ถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น
3. ข้อความที่ใช้ต้องให้คำตอบที่สามารถแปลความหมายได้ คือ สามารถบ่งบอกทิศทางและระดับความรู้สึกรู้สึกของบุคคลได้
4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัย คือ มีความชัดเจน มีความหมายแน่นอน

5. ข้อความหนึ่ง ๆ ควรถามความคิดเห็นเพียงอย่างเดียว

6. ข้อความที่ใช้ควรจะมีลักษณะกลาง ๆ ไม่โน้มเอียง ไปทางทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต มีขั้นตอนดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.

2531 : 114)

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการศึกษาว่า ต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด

2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้แจ่มชัด เพื่อให้ทราบว่า สิ่งที่เป็น Psychological Object นั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง

3. สร้างข้อความให้ครอบคลุมคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของสิ่งที่จะศึกษาให้ครบถ้วนทุกแง่มุม และต้องมีข้อความที่เป็นในทางบวกและทางลบ

4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น โดยผู้สร้างเองและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

5. ทบทวนทดลองขั้นตอนก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

6. กำหนดการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวเลือก โดยทั่วไปที่นิยมใช้คือสำหรับข้อความทางบวก การกำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางลบ การกำหนดคะแนนเป็น 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4)

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด สรุปได้ว่า การสอนอ่านด้วยวิธีการ เอสเอสอาร์ (SSR) สามารถนำมาใช้สอนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ทักษะการเขียนของนักเรียนได้รับการพัฒนาตามไปด้วย แต่เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านด้วยวิธี เอสเอสอาร์ (SSR) กับวิชาภาษาไทย มีแต่ บัณฑิต สมจิตต์ และวิไล อังสันทัตสุข ที่ทำการศึกษาค้นคว้าการสอนอ่านด้วยวิธี เอสเอสอาร์ (SSR) กับวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นและผู้วิจัยทั้งสองท่านก็ได้เสนอแนะว่า ควรนำวิธีการสอนอ่าน เอสเอสอาร์ (SSR) ไปทดลองกับการสอนอ่านในวิชาภาษาไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แตกต่างกัน
5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แตกต่างกัน
6. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยนี้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาไทย ท 101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 12 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น โดยการสุ่มมา 2 ห้องเรียน จากประชากร 12 ห้องเรียน แล้วจับฉลากได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 - 2.1 กลุ่มทดลอง เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)
 - 2.2 กลุ่มควบคุม เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 101 (ภาษาไทย) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 มีดังนี้
 - 1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)
 - 1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งเรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาคุณภาพ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาคุณภาพ
4. แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาคุณภาพ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนวิชาภาษาไทย ท 101
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) จุดประสงค์ของวิชาภาษาไทย คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชา ท 101 ที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แบบเรียนและเนื้อหาที่ใช้สอน
 - 1.2 กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสำหรับกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้เนื้อหาเดียวกัน
 - 1.2.1 กำหนดหัวข้อเรื่องที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชอบอ่านเป็นส่วนมากและได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่ สัตว์ กีฬา งานอดิเรก การผจญภัย นิทาน หรือตำนาน วิทยาศาสตร์ ประวัติบุคคล ช่างและเหตุการณ์โลกปัจจุบัน การท่องเที่ยว ความรัก การศึกษา ความบันเทิง (โลกดนตรี) และชีวิตความเป็นอยู่

1.2.2 กำหนดเรื่องให้มีความยาวไม่เกิน 3 หน้า ตามหัวเรื่องที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเนื้อหามาจาก หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 ตลอดจนหนังสือต่าง ๆ และได้นำเนื้อเรื่องไปให้ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความง่ายและความเหมาะสม

1.2.3 สํารวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองก่อนว่า นักเรียนสนใจอ่านเรื่องประเภทใดและเรื่องใดบ้าง จากนั้นคัดเลือกเรื่องตามลำดับความสนใจของนักเรียน จำนวน 14 เรื่อง และกำหนดเรื่องในหนังสือทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 จำนวน 4 เรื่อง ให้นักเรียนเลือก 2 เรื่อง รวมเป็น 16 เรื่อง (เรื่องละ 1 คาบ) ซึ่งเนื้อเรื่องทั้ง 16 เรื่องนี้ไปใช้เป็นบทอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างแผนการสอน

1.3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง สร้างโดยยึดหลักการของการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (Sustained Silent Reading) และการจัดกิจกรรมการสอนจาก Initiating Sustained Reading ของ แม็คแคร็คเกน (McCracken. 1971 : 521 - 524, 582)

1.3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 6 ซึ่งสร้างจากแนวการสอนวิชาภาษาไทย ท 101 - ท 102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.3.3 นำแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยตรวจแก้ไข แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมศล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการสอน การจัดกิจกรรมในห้องเรียนและเรื่องของเวลา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขที่จะนำไปทดลองจริง

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบดังนี้

- 2.1 ศึกษาการสร้างข้อทดสอบภาษาไทยในหนังสือ การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2529)
- 2.2 สร้างแบบทดสอบ จำนวน 80 ข้อ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ในด้านการแปลความ การตีความ การขยายความ การสรุปความ และการจับใจความสำคัญ
- 2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขและดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไข
- 2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบรมวงศศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อ ซึ่งจะวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หาค่า p และ r โดยใช้ตารางสำเร็จของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ จากข้อสอบ 80 ข้อ
- 2.6 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก จำนวน 40 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 165)
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน เป็นการเขียนเรียงความ โดยวัดความสามารถในการเขียนด้านความรู้ในเนื้อเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำสำนวน การขยายความ การลำดับความ เอกภาพของเรื่อง โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นจากรื่องราวที่กำหนดให้ ความยาวประมาณ 15 บรรทัด แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในคำสั่ง ตลอดจนความเหมาะสมของ เรื่องราวที่กำหนด

3.2 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะไว้

3.3 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมศล จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง โดยใช้เกณฑ์การตรวจ ให้คะแนนการเขียนเรียงความซึ่งได้รวบรวมมาจากงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของสุนันท์ สกลโกสุม (2526 : ภาคผนวก) แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นจากผู้ตรวจจำนวน 2 ท่าน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์ที่พิจารณา	คะแนนเต็ม
ความรู้ในเนื้อเรื่อง	4
ความคิด	4
การใช้ถ้อยคำสำนวน	4
การขยายความ	3
การลำดับความ	3
เอกภาพของเรื่อง	2

ความหมายของ เกณฑ์และการพิจารณาให้คะแนน

1. ความรู้ในเนื้อเรื่อง หมายถึง การเขียนเนื้อเรื่องที่มีขอบข่ายครอบคลุมและตรงกับจุดมุ่งหมายที่วิเคราะห์ได้จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนได้ครอบคลุมเนื้อหา สอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจน ให้ 4 คะแนน

เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอน แต่บางตอนเขียนนอกนอกเรื่อง

ให้ 3 คะแนน

เนื้อหาสับสนวุ่นวาย

ให้ 2 คะแนน

เนื้อหาไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง

ให้ 1 คะแนน

2. ความคิด หมายถึง แนวความคิดที่เขียนมีแนวความคิดที่ให้แง่คิดเกี่ยวกับเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องที่เขียน ให้คิดสอนใจ หรือมีความคิดเห็นที่แปลกใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

แนวคิดแปลกใหม่ ให้ 4 คะแนน

แนวคิดแสดงแง่มุมต่าง ๆ ให้ 3 คะแนน

แนวคิดถูกต้องตามเนื้อหา ให้ 2 คะแนน

แนวคิดไม่ถูกต้องตามเนื้อหาหรือไม่มีแนวคิดที่เป็นเหตุผลกัน ให้ 1 คะแนน

3. การใช้ถ้อยคำสำนวน หมายถึง การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย คำหนึ่งถึงการใช้ถ้อยคำ การใช้ประโยค การให้ความหมายของคำ ความหมายของประโยคได้ถูกต้องตามหลักการและเหตุผล

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องเกิน 80% ของข้อความที่เขียน ให้ 4 คะแนน

ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องประมาณ 71 - 79% ให้ 3 คะแนน

ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องในช่วง 61 - 70% ให้ 2 คะแนน

ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องในช่วง 50 - 60% ให้ 1 คะแนน

ใช้ถ้อยคำผิดประมาณครึ่งหนึ่งของข้อความ ให้ 0 คะแนน

4. การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการเขียนข้อความเพื่ออธิบายความหมายที่บอกถึงเหตุและผล หรือคำอธิบายปริบทต่าง ๆ ในเชิงเหตุผล การยกตัวอย่างอุปมาอุปไมยให้เห็นข้อเท็จจริงในเรื่อง

เกณฑ์การให้คะแนน

มีการขยายความอุปมาอุปไมย หรือการชี้แนะให้เห็นเหตุผลอย่างถูกต้อง

ให้ 3 คะแนน

มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ให้ 2 คะแนน

มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ผิดความหมาย ให้ 1 คะแนน

ไม่มีการขยายความ ให้ 0 คะแนน

5. การลำดับความ หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนให้ต่อเนื่องกันไม่สับสน รวมถึงการเขียนเรื่องในเค้าโครงเรื่องที่ถูกต้อง มีบทนำ เนื้อหา และคำสรุป

เกณฑ์การให้คะแนน

การลำดับความถูกต้องทุกประการ ให้ 3 คะแนน

การลำดับความสับสนในบางตอน ให้ 2 คะแนน

การลำดับความสับสนและทำให้เข้าใจผิดในเนื้อหา ให้ 1 คะแนน

มีความสับสนในเนื้อหา ให้ 0 คะแนน

6. เอกภาพในเรื่อง หมายถึง การเขียนเป็นเรื่องราวเดียวกัน ไม่เขียนนอกเหนือไปจากขอบเขตของเนื้อเรื่องที่กำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน

ทั้งเรื่องอยู่ในขอบเขตของเนื้อหาและหัวข้อที่กำหนด ให้ 2 คะแนน

บางส่วนอยู่นอกเหนือจากเนื้อหาและหัวข้อที่กำหนด ให้ 1 คะแนน

3.4 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อสอบการเขียนเรียงความของนักเรียน ดังนี้

3.4.1 มีวุฒิต่ำปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทย

3.4.2 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยอย่างน้อย 3 ปี

3.5 หากความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 65) กำหนดค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .90

4. แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 สร้างแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 40 ข้อ

4.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความถูกต้อง

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	การอ่านทำให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวาง					
2	การอ่านภาษาไทยไม่ช่วยให้การเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้น					

4.3 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยไปหาคณาจารย์ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และตรวจให้คะแนนโดยมีเกณฑ์ดังนี้

ข้อความที่แสดงเจตคติทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่แสดงเจตคติทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

4.4 นำผลจากการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความที่เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงคือ ค่าที่ (t) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

4.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 172)

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 219)

ตาราง แบบแผนของการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁	X	T ₂
RC	T ₁	~X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการทดลอง

- E แทน กลุ่มทดลองซึ่งสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)
- C แทน กลุ่มควบคุมซึ่งสอนตามคู่มือครู
- T₁ แทน การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
- T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง (Posttest)
- X แทน การทดลองสอนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) (ตัวกระทำ Treatment ในกลุ่มทดลอง)
- ~X แทน ไม่มีการจัดกระทำหรือให้ตัวแปรทดลอง ซึ่งในที่นี้คือ การสอนตามคู่มือครู
- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

1. ก่อนทดลอง ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย
2. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยกลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) และกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

2.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ซึ่งดำเนินการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ โดยครูอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการทดลองและให้นักเรียนรู้จักกลวิธีการอ่าน 5 วิธี คือ การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์

1.1 ครูอธิบายกลวิธีการอ่านแต่ละวิธี และการตั้งจุดประสงค์ของการอ่าน

1.2 ครูยกตัวอย่างลักษณะ เรื่องที่ใช้กลวิธีการอ่านแต่ละวิธี

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน สมาชิกของแต่ละกลุ่มจะยึดกลุ่มเดียวกันตลอดระยะเวลาในการทดลอง

2.2 นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านในแต่ละครั้ง โดยทุกคนต้องอ่านเรื่องเดียวกันซึ่งสรุปจากเสียงส่วนมาก เพื่อคงความสนใจในแต่ละคาบเรียนและเพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรมการสอน

2.3 ครูแจกบทเรียนให้นักเรียนอ่านในใจตามลำพัง โดยครูจับเวลา (เรื่องละประมาณ 10 นาที) กลุ่มใดที่อ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

ขั้นที่ 3 ขั้นอภิปราย ทักษะกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครั้งละ 1 กลุ่ม หมุนเวียนด้วยวิธีการดังนี้

- เรื่องที่อ่าน
- 3.1.1 นักเรียนสรุปความจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 3.1.2 นักเรียนเล่าตอนที่สำคัญหรือตอนที่สนุกให้เพื่อนฟัง
 - 3.1.3 นักเรียนอ่านออกเสียงตอนที่ตนเองประทับใจในเรื่องที่อ่าน
 - 3.1.4 นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 - 3.2 นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทอ่าน เช่น คำศัพท์ ส่วนวน ภาษา หรือข้อความรู้ต่าง ๆ ที่สมาชิกในกลุ่มเห็นว่า ครูควรจะสอนในชั้นเรียน
 - 3.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ จบแล้วให้นักเรียนจดบันทึกที่ครูอธิบายเพิ่มเติมลงในสมุด
 - 3.4 ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในใบงาน โดยแต่ละเรื่องจะทำกิจกรรมเพียงอย่างเดียวจากกิจกรรมต่อไปนี้
 - 3.4.1 ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปแบบภูมิ
 - 3.4.2 เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านให้
 - 3.4.3 หาข้อมูลมาปะติดปะต่อให้เรื่องราวสมบูรณ์ขึ้น
 - 3.4.4 เขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 3.4.5 ตรวจสอบคำศัพท์บางคำจากพจนานุกรม

ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ประเมินผล

จากการอภิปราย และจากกิจกรรมที่ทำในใบงาน

2.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยวิธีการตามคู่มือครู มีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 รู้จักวิธีการอ่าน

- 1.1 ครูอธิบายกลวิธีการอ่าน 5 วิธีคือ การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเน้น การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์
- 1.2 ครูยกตัวอย่างเรื่องที่ใช้กลวิธีการอ่านแต่ละวิธี

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ครูกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านในใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนในกลุ่มทดลองเลือกอ่าน

2.2 ครูสอนคำศัพท์ สำนวนภาษาในบทอ่านที่ครูเห็นว่ายากสำหรับนักเรียน เสร็จแล้วให้นักเรียนอ่านในใจตามลำพัง

ขั้นที่ 3 อภิปราย ทักษะการรวม

3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนทำกิจกรรม เช่น จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ดีความ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.2 นักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่ครูกำหนด

3.3 ครูให้นักเรียนออกมารายงานครั้งละ 1 กลุ่มหมุนเวียนกัน

3.4 นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดโดยตอบคำถามท้ายบท

ขั้นที่ 4 ประเมินผล

จากการอภิปราย และการทำแบบฝึกหัดท้ายบท

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และทำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับชุดก่อนการทดลอง

4. นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาตรวจให้คะแนน จากนั้นรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Independent ในรูป Difference Score (Scott. 1967 : 256 - 267)

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ SSR โดยใช้ T-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 87)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2528 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน

f แทน ความถี่ของคะแนน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$n-1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

(Degrees of Freedom)

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ทาคความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน คำนวณจากสูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของ เครื่องมือวัด

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ

จำนวนคนที่ทำถูก

=

จำนวนคนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในข้อหนึ่ง = $1 - p$

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของ เครื่องมือฉบับนั้น

2.2 ทาคค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้เทคนิค 27x และใช้ตารางสำเร็จของ จุง เคห์ ฟาน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจข้อสอบการเขียนเรียง
ความโดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2528 : 65)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2] [N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน X ผู้ตรวจคนที่ 1
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y ผู้ตรวจคนที่ 2
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณของ X กับ Y ทุกคู่
 N แทน จำนวนคน

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย คำนวณ จากสูตร (ลิ้น สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 171)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มสูง
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มสูง
	s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ
	N_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	N_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากสูตร (ลิ้น สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม t-test Independent ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 256 - 267)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{(MD_1 - MD_2)}}$$

$$S_{(MD_1 - MD_2)} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum(D_1 - MD_1)^2 + \sum(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

- เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณา ใน t-Distribution
- MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ของทุกคนในกลุ่มทดลอง
- MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ของทุกคนในกลุ่มควบคุม
- $S_{(MD_1 - MD_2)}$ แทน คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2
- S_D^2 แทน ค่าความแปรปรวนของผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนและ ก่อนการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- D_1 แทน ผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง

D_2	แทน	ผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

3.2 ทดสอบความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง ใช้สูตร t-test แบบ Dependent (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา ใน t-Distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลเข้าใจได้ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
- S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
- S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
- \bar{D} แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
- S_D^2 แทน ความแตกต่างของความแปรปรวนของคะแนน
- t แทน ค่าวิกฤตของการแจกแจงแบบ t (t-Distribution)

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ได้ผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่าง	ความเข้าใจในการอ่าน			ความสามารถในการเขียน			เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย		
	\bar{X}	S^2	S	\bar{X}	S^2	S	\bar{X}	S^2	S
กลุ่ม ทดลอง (N=30)	21.80	24.65	4.965	14.1	2.52	1.587	82.83	42.01	6.482
กลุ่ม ควบคุม (N=30)	21.83	19.66	4.434	14.1	3.09	1.758	80.90	28.92	5.378

จากตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยและการกระจายของคะแนน ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มใกล้เคียงกันมาก สำหรับด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม 1.93 โดยกลุ่มทดลองมีการกระจายของคะแนนมากกว่ากลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ได้ผลดังแสดงในตาราง 2 ตาราง 3 ตาราง 4

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S ²	t
กลุ่มทดลอง	30	25.10	15.82	3.02**
กลุ่มควบคุม	30	22.23	18.60	

**p < .01

จากตาราง 2 ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S ²	t
กลุ่มทดลอง	30	15.12	1.70	2.55 *
กลุ่มควบคุม	30	14.1	2.60	

*P < .05

จากตาราง 3 ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S ²	t
กลุ่มทดลอง	30	84.17	41.66	0.79
กลุ่มควบคุม	30	81.03	57.07	

จากตาราง 4 เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ได้ผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติ
ต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

การทดลอง	\bar{X}	\bar{D}	S_D^2	t
ความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง	21.80	3.30	9.83	5.03**
หลังการทดลอง	25.10			
ความสามารถในการเขียน ก่อนการทดลอง	14.1	1.02	0.80	3.38**
หลังการทดลอง	15.12			
เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลอง	82.83	1.34	0.35	1.64
หลังการทดลอง	84.17			

**p < .01

จากตาราง 5 ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่
เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย จะเห็นได้ว่า ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ได้ผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

การทดลอง	\bar{X}	D	s_D^2	t
ความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง	21.83	0.40	1.06	0.57
หลังการทดลอง	22.23			
ความสามารถในการเขียน ก่อนการทดลอง	14.1	0	0.48	0
หลังการทดลอง	14.1			
เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ก่อนการทดลอง	80.90	0.13	28.15	0.10
หลังการทดลอง	81.03			

ตาราง 6 ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) และวิธีการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับเรียนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ก่อนกับหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR)

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
4. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แตกต่างกัน

5. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แตกต่างกัน

6. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) แตกต่างกัน

วิธีการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรมงคล เขต บางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาไทย ท 101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 405 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้นโดยสุ่มมา 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีการสอนแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ใช้สอนโดยวิธีการแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักการของการสอนอ่านแบบ SSR (Sustained Silent Reading) และการจัดกิจกรรมการสอนจาก Initiating Reading ของแม็คแคร์ริคเกน ใช้เวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที

3.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 6 ซึ่งสร้างจากแนวการสอนวิชาภาษาไทย ท 101 - ท 102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใช้เวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที

3.3 บทอ่าน ได้จากการคัดเลือกเรื่องตามความสนใจในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลอง จำนวน 16 เรื่อง เป็นเรื่องจากเอกสารจริง (Authentic Material) จำนวน 14 เรื่อง และเรื่องในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 จำนวน 2 เรื่อง ทั้ง 16 เรื่องนี้ใช้เป็นบทอ่านของนักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.4 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ วัตถุประสงค์กรมในด้านการแปลความ การตีความ การขยายความ การสรุปความ และการจับใจความสำคัญ แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้าง โดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ แต่ละข้อมีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไปและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.69

3.5 แบบทดสอบความสามารถในการเขียน เป็นแบบทดสอบการเขียน เรียงความภาษาไทย แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้ความยาวประมาณ 15 บรรทัด แบบทดสอบนี้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.92

3.6 แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยแต่ละข้อควมมีค่าอำนาจจำแนก 3.0 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.75

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลาในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 21 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบความสามารถในการเขียน และแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ใช้เวลาในการทดสอบ 2 คาบ

4.2 แนะนำกลวิธีการอ่าน ซึ่งแจงวัตถุประสงค์ ตลอดจนวิธีการสอนให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลา 1 คาบ

4.3 ดำเนินการสอนอ่านตามแผนการสอน โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู ทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาสอน 16 คาบเท่ากัน

4.4 ทดสอบหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบความสามารถในการเขียน และแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบแบบสอบถามเจตคติฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลาในการทดสอบ 2 คาบ

4.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูโดยใช้ t-test แบบ Difference Score
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) โดยใช้ t-test แบบ Dependent
4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูมีคะแนนเฉลี่ย หลังการทดลอง 22.23 และนักเรียนที่เรียนโดยวิธี SSR มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 25.1 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู 2.87 กล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 14.1 และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 15.2 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู 1.02 กล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

4. ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง 21.80 และหลังการทดลอง 25.10 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 3.30 สำหรับคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนก่อนการทดลอง 14.1 และหลังการทดลอง 15.12 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 1.02 กล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนสูงขึ้น

5. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

6. ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานในข้อที่ 1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบอร์เลย์ (Burley. 1979 : 3) เลรี (Larry. 1984 : 348) มาเบล (Mabel. 1984 : 109) บัญญา สมจิตต์ (2530 : 66) และวิไล อังสันทัตสุข (2532 : 70) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

1.1 การให้ผู้เรียนเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ ผู้วิจัยได้คัดเลือกประเภทของ เรื่องที่มีเนื้อหาหลากหลายซึ่งนักเรียนในวัยนี้สนใจ และนักเรียนได้พบเห็นในชีวิตประจำวันมา ให้นักเรียนเลือกอ่านตามความสนใจ ทั้งนี้จากลักษณะสำคัญของการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) จะเน้นที่ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อนักเรียนมีโอกาสเลือกอ่านเรื่องที่ตนเอง สนใจจะทำให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจ และหาข้อมูล ที่ตนเองต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2524 : 8) ที่ว่า การมี ความสนใจต่อสิ่งใดย่อมมีจิตใจจดจ่อ มีสมาธิในสิ่งนั้นและใช้เวลาให้กับสิ่งนั้นมากขึ้น จึงมีส่วนช่วย ให้มีโอกาสที่จะ ได้รับความสำเร็จในด้านนั้นมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ลเตรเวน (Streven. 1981 : 36) ที่กล่าวว่า หากผู้อ่านได้เลือกสื่อการอ่านเอง เราจะ สนใจและประสบความสำเร็จในการอ่าน

1.2 นักเรียนมีโอกาสฝึกอ่านในใจด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องประกอบกับการได้รับการแนะนำเรื่อง กลวิธีการอ่าน 5 วิธี คือ การอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) การอ่านแบบ กวาดสายตา (Scanning) การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) การอ่านเชิง วิเคราะห์ (Critical Reading) และการอ่านเชิงวิจารณ์ (Evaluative Reading) นักเรียนจึงได้นำกลวิธีการอ่านเหล่านี้ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบทอ่านแต่ละประเภท นักเรียนจึง

ไม่เกิดความท้อแท้ในขณะที่อ่าน เพราะเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านโดยไม่จำเป็นต้องแปลหรืออ่านทุก ๆ ตัวอักษร นักเรียนจึงเกิดแรงจูงใจภายในที่อยากจะประสบความสำเร็จในการอ่าน นอกจากนี้วิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) นี้ นักเรียนได้ศึกษาทักษะการอ่านโดยตรงจึงทำให้นักเรียนได้พัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ซึ่ง แมคเคย์ (McKay อ้างถึงใน Eskey, 1983 : 3) กล่าวว่า พื้นฐานของการเรียนอ่านของนักเรียนคือการอ่าน จุดสำคัญของชั่วโมงการอ่านคือ อ่าน ไม่ใช่สนับสนุนให้ทักษะการอ่านออกเสียง ไม่ใช่การเรียนไวยากรณ์หรือวิเคราะห์ข้อความ หรือการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ แต่บทบาทของครูคือ ให้ความสำคัญกับเวลาและโอกาสให้นักเรียนอ่านโดยจัดหาสื่อการอ่านที่เหมาะสมและพัฒนากิจกรรมที่มุ่งเน้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

1.3 ลักษณะของกิจกรรมที่นักเรียนทำภายหลังการอ่านเป็นกิจกรรมที่จะต้องใช้ความคิด ความร่วมมือ และความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างมาก เช่น การให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปแบบภูมิ การเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ การเขียนสรุปใจความสำคัญ การเล่าตอนที่สนุกประทับใจให้เพื่อนฟัง และการปะติดปะต่อเรื่องราวให้สมบูรณ์ขึ้น กิจกรรมเหล่านี้จะทำให้นักเรียนใช้ความพยายามและตั้งใจในการหาความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็นอย่างมาก จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการทางความคิด เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4 นักเรียนได้ใช้ความคิดรวบยอดในการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกัน ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผลรวมทั้งมีโอกาสได้ใช้ภาษาอีกด้วย แฮร์ริส และ สมิธ (Harris and Smith, 1980 : 252 - 255) กล่าวว่า การอภิปรายเป็นขั้นตอนที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งของกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทางด้านการอ่านมากขึ้น เพราะครูผู้สอนได้มีโอกาสทราบถึงความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องราวที่อ่านว่า ถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้ช่วยชี้แนะจุดสำคัญ ๆ ของเรื่องได้ อันเป็นแนวทางที่นักเรียนสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขการอ่านของตนเองในครั้งต่อไป นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่มีความสามารถทางด้านการอ่านต่ำได้เรียนรู้วิธีการคิด และการอ่านจากเพื่อนที่มีความสามารถทางด้านการอ่านสูงอีกด้วย

2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซอนดรา เบเกอร์ (Holt Sondra. 1984 : 388) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 วิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) เป็นการสอนอ่านที่ใช้หลักจิตวิทยาการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนได้รู้จักใช้ความคิดรวบยอดในการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การหารายละเอียดของเรื่องจากการถ้อยประสพการณ์ การระลึกสิ่งที่อ่านได้ และการได้อ่านงานเขียนที่มีความหลากหลาย เหล่านี้ทำให้นักเรียนได้สร้างประสบการณ์ในการเรียน และนักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตัวนักเรียนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกคอยให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา การที่นักเรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเองจึงทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้น จึงส่งผลให้การเขียนพัฒนาตามไปด้วย

2.2 การสอนอ่านด้วยวิธีเอสเอสอาร์ (SSR) ได้รวมเอาทักษะการเขียนเข้าร่วมในการเรียนการสอนตลอดเวลา กล่าวคือหลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วนักเรียนต้องเขียนสิ่งที่ตนเองอ่านโดยใช้ภาษาของตนเอง เพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่านในครั้งนั้น เมื่อนักเรียนได้เขียนด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้การเขียนของนักเรียนพัฒนาตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วิโดลสัน (รัตนา สุกิจคุร์ส. 2534 : 59 ; อ้างอิงมาจาก Widdowson. 1979 : 141 - 146) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านถ้าจะให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูง ควรอย่างยิ่งที่จะต้องเอาทักษะทางภาษาอย่างอื่นเข้ามาร่วมด้วย โดยเฉพาะทักษะการเขียน และหากให้นักเรียนได้อ่านแล้วเขียนเพื่อแสดงความเข้าใจ นอกจากจะพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ทักษะการเขียนก็จะได้รับการพัฒนาด้วย

3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานในข้อที่ 3 แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เลรี่ (Larry. 1984 : 348) มินตัน (Minton. 1980 : 498 - 502) และปัดญา สมจิตต์ (2530 : 69) ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

3.1 นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้บทอ่านเดียวกัน ซึ่งเป็นเอกสารจริงและประเภทของเรื่องมีความหลากหลาย เป็นเรื่องที่นักเรียนในวัยนี้สนใจ ดังนั้น นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มจึงมีเจตคติต่อการอ่านไม่แตกต่างกัน

3.2 ข้อจำกัดของเวลา ระยะเวลาในการทดลอง 16 คาบ ซึ่งน้อยเกินไป การพัฒนาด้านเจตคติจำเป็นต้องอาศัยเวลา ดังที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 176 - 177) กล่าวว่า ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือให้เกิดเจตคติใหม่ในบุคคล หรือกลุ่มที่เราจะเข้าถึงนั้น จะต้องอาศัยระยะเวลาเป็นสำคัญ ดังนั้น ถ้าขยายเวลาของการทดลองออกไป แนวโน้มของนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีเอสเอสอาร์ (SSR) จะมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

3.3 การจัดกิจกรรมการอ่านในกลุ่มทดลองยังเน้นที่ความสนใจของนักเรียนน้อยเกินไป นักเรียนยังไม่มีอิสระในการอ่านอย่างแท้จริง กล่าวคือ ผู้วิจัยนำเรื่องมาให้นักเรียนในกลุ่มทดลองเลือกอ่านโดยสรุปจากเสียงส่วนมาก ดังนั้นนักเรียนทุกคนจะต้องอ่านเรื่องเดียวกัน ซึ่งนักเรียนบางคนอาจจะไม่ต้องการอ่านเรื่องนั้นก็ก็ได้ ถ้าให้นักเรียนมีอิสระในการอ่านมากขึ้น โดยทุกคนได้อ่านเรื่องที่ตนเองสนใจจริง ๆ เรื่องที่นักเรียนอ่านมีความหลากหลายมากกว่านี้ และไม่มีข้อจำกัดว่า ทุกคนจะต้องอ่านเรื่องเดียวกันแล้ว เชื่อว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) น่าจะมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่านของนักเรียนจะกระตุ้นให้นักเรียนอยากติดตามอ่านเรื่องอื่น ๆ มากขึ้น

3.4 นักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) และนักเรียนแต่ละคนยังไม่คุ้นเคยกัน เมื่อนักเรียนอ่านจบเรื่องแล้ว จะต้องอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามประเด็นที่กลุ่มเสนอ นักเรียนจึงรู้สึกวิตกกังวล อาจไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ทำให้ความร่วมมือในกลุ่มเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จึงมีผลทำให้นักเรียนไม่อยากทำกิจกรรมหลังการอ่าน หากนักเรียนคุ้นเคยกันดีขึ้น นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) น่าจะมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้น สำหรับกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครูนั้น นักเรียนไม่รู้สึกวิตกกังวลมาก

เนื่องจากครูเป็นผู้กำหนดกิจกรรมหลังการอ่าน ให้นักเรียนปฏิบัติ ซึ่งนักเรียนคุ้นเคยกับการเรียนลักษณะนี้ ประกอบกับบทอ่านที่ใช้กับนักเรียนกลุ่มควบคุมเป็นบทอ่านเดียวกับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนในวัยนี้สนใจ ดังนั้น จึงทำให้เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

3.5 ข้อความในแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยบางข้อมีลักษณะการถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลการทดสอบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนควรนำวิธีการเอสเอสอาร์ (SSR) นี้ไปใช้เสริมการอ่านของนักเรียนนอกเวลาเรียน แล้วให้นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนะนำหนังสือ วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองอ่าน โดยให้นักเรียนผลิตกติกอภิปรายโดยใช้เวลา 3 - 5 นาทีทุกวัน ซึ่งจะเป็นการสร้างเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ครูและนักเรียนช่วยกันจัดหาสื่อที่น่าสนใจ และมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ให้มีจำนวนมากเพียงพอไว้ในห้องเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยากติดตามอ่าน และใช้เวลาว่างในการอ่านได้มากขึ้น

1.3 การสอนอ่านด้วยวิธีเอสเอสอาร์ (SSR) ครูต้องอ่านพร้อมกับนักเรียนด้วย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน และครูจะต้องอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนด้วยทุกครั้ง โดยไม่ตำหนิการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความเป็นกันเองขึ้น นักเรียนก็จะเกิดแรงจูงใจในการอ่านด้วย

1.4 ครูจะต้องเข้มงวดในเรื่องเวลาของการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอน มิฉะนั้นจะทำให้นักเรียนไม่กระตือรือร้น

1.5 ครูควรจัดกิจกรรมเสริมบทอ่านทุกครั้งและจัดแบบทดสอบ เพื่อถ่ายโอนความรู้ไปสู่กระบวนการคิดของนักเรียน

1.6 ครูควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจจริง ๆ ซึ่งจะทำให้เด็กเรียนอ่านอย่างติดตามต่อเนื่อง และนักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านในใจด้วยตนเอง อันจะส่งผลให้การอ่านของนักเรียนได้พัฒนาขึ้น

1.7 หากมีนักเรียนบางคนไม่ยอมอ่าน ครูไม่ควรดุหรือว่ากล่าวทันที เพราะจะทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน และจะทำให้เด็กเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือตลอดไป ดังนั้นครูควรจะสังเกตว่า นักเรียนไม่ยอมอ่านเพราะเหตุใดและนักเรียนผู้นั้น ไม่อ่านบ่อยครั้งหรือไม่ เมื่อครูพบสาเหตุแล้วควรแนะนำพร้อมทั้งโน้มน้าวให้นักเรียนอยากอ่านเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

1.8 ในระยะแรกของการสอนโดยวิธีเอสเอสอาร์ (SSR) ควรจะให้เด็กฝึกอ่านในใจโดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ก่อนแล้วจึงขยายระยะเวลาการอ่านให้ยาวออกไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น ๆ ทั้งระดับประถมศึกษา และสูงกว่ามัธยมศึกษา เนื่องจากมีขอบข่ายของการอ่าน เอกสารประเภทต่าง ๆ กว้างขวางแตกต่างกัน

2.2 ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจในการอ่าน ความวิตกกังวล ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ เพศ อายุ ชนิดของสื่อ สภาพแวดล้อมทางบ้านที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และเจตคติต่อการอ่าน

2.3 ควรนำวิธีการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ (SSR) ไปสร้างเป็นแบบเรียนสำเร็จรูป เพื่อใช้สอนซ่อมเสริม และเพื่อสะดวกในการที่ครูจะนำไปใช้สอนต่อไป

2.4 ควรนำวิธีการเอสเอสอาร์ (SSR) ไปทดลองกับวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสุขศึกษา เป็นต้น เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

2.5 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน และความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR)

2.6 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการพูด เนื่องจากกิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนจะต้องอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.7 ควรปรับปรุงแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยบางข้อให้สอดคล้องกับวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณา อัจฉกัมวงศ์. "ความสนใจ ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านของนักเรียนโรงเรียน
ศุภราชบุรีรังสฤษฎ์," การวิจัย. 20(3) : กรกฎาคม - กันยายน 2533.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. ศิลปะการเขียนเรียงความ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.
- ชวาล แพร์ตุกุล. คู่มือในการสอบแบบทดสอบมาตรฐานชุดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 7.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.
- ชาอุทัย ยมดิษฐ์. "กิจกรรมการเขียนเรียงความ," สารพัฒนาหลักสูตร, 33(96) : 21 -
24 ; 2533.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วรวิ
การพิมพ์, 2518.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง. "อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น,"
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 18 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.
- เดโช สวานนท์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงสมิตรา. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2512.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอมรรคนล. "เหตุใดนักเรียนจึงชอบหนังสือบางเล่มเป็นพิเศษ," การอ่าน.
5(1) : 26 - 33 ; ตุลาคม 2534.
- ทรงพร อิศโรธกุล. "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน," ภาษาปริทัศน์. 7(2) :
38 - 41 ; 2529.
- นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียน
โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2524. อัสสาเนา.

- บันลือ พดกษะวัน. มิตินิใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- บุญเชิด ภูษิตไธสง. การทดสอบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ประเทิน มหาพันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.
- ประกาศรี สีหอาไฟ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- ปรียา ทิรุฒประดิษฐ์. "การพัฒนาพฤติบัพัญญาในการอ่าน," เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- บัญญัติ สมจิตต์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการสอนวิธีการ USSR และวิธีตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- เปลื้อง ฅ นคร. เรียงความขั้นสูง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2512.
- พยุง ฤาณโกมุท. วิธีสอนภาษาไทย. พระนครศรีอยุธยา : วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, 2518.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- พิศมัย วิระศิลป์. ผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยการใช้โครงสร้างระดับยอคต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน แรงจูงใจในการเรียน และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาทอลิกในสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532. อัดสำเนา.
- เพ็ญ เลียงจันทร์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเขียนเรียงความแบบปกติกับแบบสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อัดสำเนา.

- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- เขาวรีชัย ประเสริฐภักดิ์. "การพัฒนาการอ่าน," การอ่าน. 6(1) : 1 - 6 ; ตุลาคม 2534.
- รัตนา ศุภจัตรัส. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอค (TLS) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วรพรรณ พรหมมิตร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม. ชุดการเรียนรู้การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : วัชรินทร์การพิมพ์, 2526.
- _____. "การวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521," รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.
- วิไล อังสันทัตสุข. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

- ศรีสกุล คำนุทศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนอ่าน 3 วิธี โคลซ SQ3R และตามคู่มือครู. ปรินธิพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ศิริพร พันธุ์ดี. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรับรู้ทางสายตา กับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- ✓ศิริรัตน์ นิละคุปต์. "ปลูกฝังศิษย์รักเป็นนักอ่าน," การอ่าน. 5(2) : 29 - 38 ; กันยายน 2533.
- ศุภลักษณ์ วิริยะสุนน. "เทคนิคในการอ่าน," ใน มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 7(1) : 41 - 56 ; 2528.
- สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์ไตร์, 2529.
- สมบัติ จาปาเงิน และสำเนียง มณีภาณุจน์. หลักนักอ่าน. กรุงเทพฯ : เรียนแก้การพิมพ์, 2531.
- สมศักดิ์ สินธุรเวชอยู่. "การประเมินทักษะการอ่าน," สารพัฒนาหลักสูตร. 23 - 24 ; ธันวาคม 2528.
- สมศักดิ์ สินธุรเวชอยู่ และคนอื่น ๆ. ภาษาไทย 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สมุทร เข็มเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "แนวการสร้างเครื่องมือวัดความสนใจ," วารสารวัดผลการศึกษา. 3(2) : 7 - 13 ; กันยายน - ธันวาคม 2524.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สุนันท์ ศลโกสม. "รูปแบบการสอนเขียนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น," รายงานการวิจัยประกอบการศึกษา รายวิชา หลักสูตร 773. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. "หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา,"
เอกสารคำสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- _____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- อมรา รัชมณี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและ
 ความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดย
 วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์กับการสอนโดยคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
 อัดสำเนา.
- อรวรรณ บรรจงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้
 ที่จัดกิจกรรมการสอนแบบโครงสร้างระดับย่อยกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
 อัดสำเนา.
- อัจฉิมา เกิดผล และอรทัย วิมลโนธ. ภาษาไทย 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2533.
- อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 มหาสารคาม, 2520.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์. "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย," การอ่าน. 5(2) : 1 - 13 ;
 กันยายน 2533.
- อุทุมพร จามรมาร. การเขียนเรียงความ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.
- อุบล บุญชู. "การฝึกทักษะการอ่านประเด็นสำคัญที่ถ่มมองข้าม," มิตรครู. 23(4) : 13 -
 16 ; กุมภาพันธ์ 2524.
- Aborderin, Yemi. "Integrating Reading and Writing," English Teaching
 Forum. 34 : 38 - 40 ; January, 1986.

- Allington, Richard. "Sustained Approaches to Reading and Writing," Language Arts. 52 : 813 - 815 ; September, 1975.
- Aranha Mable. Development and Evaluation of a Sustained Silent Reading Program in Grade Four Using Self - Selected Materials. Columbia University Teachers College, DAI 46/01 A.P.109. 1984.
- Arunee Wiriyachitra. "Teaching Writing in ESL : A Communicative Syllabus," English Teaching Forum. 21(4) : 39 - 41 ; October, 1988.
- Box Larry. A Study of Achievement and Attitudes of High - Achieving, Average - Achieving, and Low - Achieving Third Grade Studets Involved in Daily Sustained Silent Reading. Mississippi State University, DAI 46/02A. 1984.
- Burmester, Low E. "Improving Speed of Comprehension in Teaching," Reading Strategies for Secondary School Teachers. United States of America : Addison - Wesley Publishing Compapy Inc., 1974.
- Carlsen, G Robert. Book and the Teen - age Reader. New York : 1967.
- Eskey, David. "Advance Reading : The Structure Problem," English Teaching Forum. December, 1983.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service Princeton, 1952.
- ✓ Farrell, Ellen. "SSR as the Core of a Junior High Reading Program," The Journal of Reading. Program. 26 : 48 - 51 ; October, 1982.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. McGraw-Hill Book Company, 1969.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading instruction Diognostie Teaching in the Classroom. New York : Holt, Rien - hart and Winston, 1976.
- ✓ Harvry, L. "USSR : Uninterrupted Sustained Silent Reading in Ronal G. Nolan (ed)," Children and Reading : The Human Connectives Auburn University : Auburn University Alabama, 1972.
- Heys, Frank. "The - Teme - a Week Assumption : A Report of and Experiment," English Journal. 51(5) : 320 - 322 ; 1962.

- Holt, Sondra Baker. The Effectiveness of Sustained Silent Reading and Sustained Silent Writing on Reading and Writing Achievement and Attitude Toward Reading. University of South Carolina, DAI 46/02A, 1984.
- Hulett, Joycelin Brown. "Third Grade Writings : Their Relationship with Reading," Dissertation Abstracts International. 47(3) : 847 - A; September, 1986.
- ✓ Hunt, L.O. "The Effect of Self - Selection and Interest and Motivation upon independent instructional and Frustrational Levels," The Reading Teacher. 1461, 151, 158 ; 24 November, 1970.
- Jungeblut, Anne and John H. Colenan. "Reading Content that Interests Seventh, Eights, and Ninth Grade Students," The Journal of Educational Research. 55 : 393 ; May - June, 1965.
- Kaisen James. Reschers and Principals' Perceptions of Sustained Silent Reading (SSR). The University of Iowa, DAI 48/10A, 1987.
- Krashen, Strphen D. Writing Research Theory and Applications. Trowbridge, Redwood Burn Led, 1984.
- Letson, Charles T. "Speed and Comprehension in Reading," Journal of Educational Research. 52 : 49 - 53 ; October, 1958.
- ✓ McCracken, R.A. "Initiating Sustained Silent Reading," The Journal of Reading. 14 May, 1971.
- ✓ Minton, Marilyn Joy. "The Effect of Sustained Silent Reading upon Comprehension and Attitudes among Ninth Graders," The Journal of Reading. 23 : 498 - 502 ; March, 1980.
- ✓ Mork, Thecdore A. "Sustained Silent Reading in the Classroom," The Reading Teacher. 25 : 438 - 441 ; February, 1972.
- Piepho, Hans Ederhard. "Establishing Objectice : in the Teaching of English," The Communicative Teaching of English Principles and Exercise Typology. edited and translated by Christopher H. Candlin, 1981.
- Roettger, Doris and others. "Validation of the Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Invertingation of the Relationship Between Attitude and Achievement," The Jorunal of Education Research. 72 : 138 - 142 ; January - February, 1979.

- Rumelhart, E.D. "Schemata : The Building Block of Cognition," Comptrhension and Teaching Research Review. International Reading Association, 1981.
- Ryan, J. "Family Patterns of Reading Problem : the Family the Read Together," 41st Yearbook. California : Claremont Craduate School, 1977.
- Scott, William A. and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological research. 4th ed. New York : John Wiley and Son Inc., 1967.
- Streven, Catheleen. "The Effect of Topic Interests on the Reading Comprehension of Higher Ability Student," The Journal of Education Research. 6 ; July, 1981.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

- แผนการสอนของกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนของกลุ่มควบคุม
- บทอ่านที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอนของกลุ่มทดลอง

แผนการสอนของกลุ่มทดลอง

เรื่อง กลวิธีการอ่าน เวลา 1 คาบ

สาระสำคัญ

กลวิธีการอ่าน 5 วิธีคือ การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์ เป็นวิธีการอ่านที่ครูภาษาไทยจะต้องสอนเป็นพื้นฐานให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน รู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านตามจุดประสงค์ได้แล้ว นักเรียนก็จะสามารถประยุกต์ทักษะเหล่านี้มาใช้ในชีวิตจริงได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการอ่าน 5 วิธี ได้เหมาะสมกับการอ่าน

จุดประสงค์ย่อย

1. อภิปรายกลวิธีการอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์ได้
2. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้
3. ใช้กลวิธีการอ่าน แต่ละวิธีได้เหมาะสมกับบทอ่าน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำตัวอย่างการเขียน ประเภทต่าง ๆ เช่น บันเทิงคดี สารคดี บทกลอน ทางวิชาการ เช่น แผ่นพับโฆษณา บทความ มาให้นักเรียนศึกษาความแตกต่าง และจุดมุ่งหมายของผู้เขียนในงานเขียนแต่ละประเภท
2. ครูอธิบายกลวิธีการอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบเข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์ ตลอดจนการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 - 4 คน ศึกษางานเขียนที่ครูกำหนดกลุ่มละ 1 ประเภท แล้วอภิปรายกันภายในกลุ่มว่า จะตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านอย่างไร และจะใช้กลวิธีการอ่านวิธีใด

4. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้น
5. ครูสรุป และย้ำถึงความสำคัญของการมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน
6. ครูอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการทดลองและการนำกลวิธีการอ่านทั้ง 5 วิธีมาใช้

สื่อการสอน

หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ วารสาร จุลสาร

การประเมินผล

จากการรายงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง
เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คาบที่ 1 - 7

สาระสำคัญ

การที่ผู้อ่านจะสามารถอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นได้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของถ้อยคำสำนวนที่ปรากฏในเรื่อง จ्ञานเนกใจความสำคัญและใจความรองได้ จัดลำดับเรื่องราวได้ถูกต้อง และสามารถบรรยายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงของเรื่องได้ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์ย่อย

1. อธิบายความสำคัญของคำและสำนวนที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
2. จัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้
3. บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านได้
4. จ्ञานเนกความสำคัญและใจความรองได้
5. บรรยายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงของเรื่องได้
6. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. การเลือกหนังสือที่จะอ่าน
 - 1.1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน
 - 1.2 ให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านก่อนหลัง โดยการโหวตเสียงซึ่งเรื่องที่จะ

ให้นักเรียนอ่านเพื่อฝึกจับใจความสำคัญ มี 7 เรื่องคือ (เรื่องละ 1 คาบ)

๗ ห้วยขาแข้ง

1.2.1 สมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่ง "พงพนา" ราชินีหนึ่ง

1.2.2 สมบัติฟาโรห์

1.2.3 ทาไมดาวจึงกระพริบแสง

1.2.4 สมุนไพโร ใช้ในแมลงสัตว์กัดต่อย

1.2.5 เสาชิงช้ากับพิธีตรียัมปวาย และตรีปวาย

1.2.6 ความฝัน : จินตนาการของคนนอนหลับ

1.2.7 ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร

1.3 ครูแจกบทเรียนให้นักเรียนเลือก ให้นักเรียนอ่านในใจ (เรื่องละ ประมาณ

5 - 10 นาที)

2. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนเฉพาะเรื่อง

เรื่องที่หนึ่ง 1 สมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่ง "พงพนา" ราชินีหนึ่ง

ห้วยขาแข้ง

2.1 ครูแจกบทอ่านเรื่อง สมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่ง "พงพนา" ราชินีหนึ่ง
๗ ห้วยขาแข้ง ให้นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 10 นาที) กลุ่มใดอ่านจบแล้วให้ช่วยกันตั้ง
ประเด็นที่จะอภิปราย

2.2 ครูให้นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามประเด็นที่กลุ่ม
สนใจ พร้อมทั้งเสนอคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจความหมาย และต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

2.3 ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียน พร้อมทั้งให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์
จากพจนานุกรม เช่น "ป่าพรุ สบ แสงอัศจรรย์ พระเสโท พระนลาฏ พระปฤษฎางค์"

2.4 ให้นักเรียนบันทึกความหมายของคำศัพท์ลงในสมุด

2.5 ครูอธิบายเรื่อง ลักษณะของข้อเท็จจริงของเรื่องที่อ่านและความจำเป็นที่
ผู้อ่านจะต้องรู้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริงของเรื่อง

2.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุนายละเอียด ที่เป็นข้อเท็จจริงของเรื่อง
ที่อ่าน เขียนลงในใบงาน

2.7 ครูตรวจผลงานของกลุ่ม สรุปลง อภิปรายเพิ่มเติม

เรื่องที่ 2 สมบัติฟาโรห์

2.1 นักเรียนอ่านเรื่อง "สมบัติฟาโรห์" ในใจ (ประมาณ 5 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามประเด็นที่กลุ่มเสนอ และเสนอปัญหาที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

2.3 ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียน และอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอพร้อมทั้งให้นักเรียนทุกคนบันทึกความรู้ลงในสมุด

2.4 ครูอธิบายเรื่อง ลักษณะของใจความสำคัญ และใจความรอง

2.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจําแนกใจความสำคัญ และใจความรองของเรื่องที่อ่าน

2.6 ครูสรุปอธิบายเพิ่มเติม จากผลงานของนักเรียน

เรื่องที่ 3 ทำไมดาวจึงกระพริบแสง

2.1 นักเรียนอ่านในใจ เรื่อง "ทำไมดาวจึงกระพริบแสง" (ประมาณ 5 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปรายร่วมกับครู และเพื่อนกลุ่มอื่นตามประเด็นที่กลุ่มเสนอ

2.3 ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

2.4 ครูตรวจผลงานของนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ

เรื่องที่ 4 สมุนไพร ใช้ในแมลงสัตว์กัดต่อย

2.1 นักเรียนอ่านเรื่อง "สมุนไพรใช้ในแมลงสัตว์กัดต่อย" ในใจ (ประมาณ 5 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนกลุ่มอื่นเกี่ยวกับการใช้สมุนไพร เป็นยารักษาโรคหรืออาการต่าง ๆ

2.3 ครูให้นักเรียนทุกคน บันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านและการอภิปรายลงในสมุด

2.4 ครูอธิบายเรื่อง การถ่ายทอดข้อมูลในรูปของแผนภูมิ และประโยชน์ของการเขียนข้อมูลในรูปของแผนภูมิ

2.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบภูมิ
โดยให้นักเรียนลงในแผ่นใส

2.6 นักเรียนเสนอผลงานของกลุ่ม

2.7 ครูสรุปเพิ่มเติม และให้ข้อมูลย้อนกลับ

เรื่องที่ 5 เสาชิงช้ากับพิธีกรรมปวาย และตรีปวาย

2.1 นักเรียนอ่านในใจเรื่อง "เสาชิงช้ากับพิธีกรรมปวายและตรีปวาย"

(ประมาณ 10 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปราย ร่วมกับเพื่อนกลุ่มอื่น ตามประเด็น
ที่กลุ่มเสนอ

2.3 ครูนำเสนอหัวข้อเรื่อง "จุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่าน "มาอภิปรายร่วม
กับนักเรียน

2.4 ครูให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านและการอภิปรายร่วมกันลงใน
สมุด

2.5 ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

เรื่องที่ 6 ความฝัน : จินตนาการของคนหลับ

2.1 นักเรียนอ่านในใจเรื่อง "ความฝัน : จินตนาการของคนหลับ"

(ประมาณ 10 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปรายหน้าชั้น และเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับ
ความฝันให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง

2.3 นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทอ่าน เพื่อให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

2.4 ครูอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอ

2.5 ให้นักเรียนทุกคนเขียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับความฝัน

2.6 ครูนำผลงานของนักเรียน ปิดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้
แลกเปลี่ยนกันอ่าน

เรื่องที่ 7 ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร

- 2.1 นักเรียนอ่านในใจเรื่อง "ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร" (ประมาณ 10 นาที)
- 2.2 นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอศัพท์สำนวนภาษาที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 2.3 ครูอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอ
- 2.4 ครูอภิปรายเพิ่มเติม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักเรียน เรื่อง "งานวัดในปัจจุบัน"
- 2.5 ครูให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ครูอธิบายเพิ่มเติมลงในสมุด
- 2.6 ให้นักเรียนทุกคนเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

สื่อการสอน

แบบฝึกอ่าน

การประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ความกระตือรือร้น
 - 1.2 นักเรียนอ่านจบเรื่องภายในเวลาที่กำหนด
 - 1.3 การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
2. จากการอภิปรายของนักเรียน
 - 3.1 การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย
 - 3.2 การจับใจความสำคัญ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง
เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ คาบที่ 8 - 10

สาระสำคัญ

การที่ผู้อ่านจะอ่านงานเขียน ที่มีลักษณะเป็นนัยให้เข้าใจความหมายที่แฝงไว้ในเรื่อง
ได้นั้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความ ซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านทำความเข้าใจเนื้อหา สาระของเรื่อง
ที่อ่าน ตีความทางภาษาและนัยของภาษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์ย่อย

1. บอกความหมายของคำหรือสำนวนที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
2. บอกเจตนาของผู้ส่งสารได้
3. บอกแนวคิด เนื้อหาสาระ ค่านิยมจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. การเลือกเรื่องที่จะอ่าน
 - 1.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
 - 1.2 ให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านก่อนหลัง โดยการโหวตเสียง เรื่องที่จะ
ให้นักเรียนอ่านเพื่อตีความ มี 3 เรื่อง คือ
 - จอมยุทธ์ไม้จิ้มฟัน
 - แมงมุมทอผ้า
 - บทละครว่า เรื่องพระร่วง
 - 1.3 ครูแจกบทเรียนที่นักเรียนเลือก ให้นักเรียนอ่านในใจ (เรื่องละ ประมาณ
5 - 10 นาที)

2. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนเฉพาะเรื่อง

เรื่องที่ 1 จอมยุทธ์ไม้จิ้มฟัน

- 2.1 ครูแจกบทเรียน เรื่อง "จอมยุทธ์ไม้จิ้มฟัน" ให้นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 10 นาที) กลุ่มใดที่อ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย
- 2.2 ครูให้นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปราย เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามประเด็นที่กลุ่มสนใจ
- 2.3 ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียน พร้อมทั้งอธิบายเรื่อง การอ่านตีความ
- 2.4 ครูนำอภิปราย ในประเด็น เจตนาของผู้ส่งสาร และแนวคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน
- 2.5 ให้นักเรียนบันทึกแนวคิดที่ได้จากการอ่าน ลงในสมุด
- 2.6 ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ความยาวประมาณ 5 บรรทัด "เจ้าพระยาที่รัก หน้าเปี่ยมผ่อง เส้นเลือดที่หล่อเลี้ยงร่างกาย สวยงามแจ่มใส สายธารแห่งชีวิต เรารักเจ้าพระยา"
- 2.7 ครูนำผลงานการเขียนของนักเรียนมาติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

เรื่องที่ 2 แมงมุมทอผ้า

- 2.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจเรื่อง "แมงมุมทอผ้า" (ประมาณ 5 นาที) กลุ่มที่อ่านจบแล้วให้นักเรียนช่วยกันตั้งประเด็นอภิปราย
- 2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปรายร่วมกับครูและเพื่อนกลุ่มอื่น
- 2.3 ครูอธิบายเรื่อง "คำนิยามที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน"
- 2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เรื่อง "คำนิยามจากเรื่องที่อ่าน"
- 2.5 ให้นักเรียนบันทึกผลการอภิปรายลงในสมุด
- 2.6 ให้นักเรียนแต่งเรื่อง โดยใช้ข้อความขึ้นต้นและลงท้ายที่กำหนดให้ความยาวประมาณ 8 บรรทัด

"ครึ่งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายชราใจดีอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง _____

_____ แล้ว เขาก็นำเงินนั้น ไปที่บ้านของตน"

2.7 ครูนานผลงานการเขียนของนักเรียนมาติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

เรื่องที่ 3 บทละครรา เรื่องพระร่วง

2.1 ครูให้นักเรียนอ่านในใจ เรื่อง พระร่วง (ประมาณ 10 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอคำศัพท์
 สำนวน ที่พบในบทอ่านเพื่อให้ครูสอนในชั้นเรียน

2.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ จนแล้วให้นักเรียนบันทึกลงในสมุด

2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนสรุปในหัวข้อ "บทละครเรื่องนี้มีผลอย่างไร
 ต่อผู้อ่าน" ลงในแผ่นใส

2.5 นักเรียนแต่ละกลุ่ม เสนอผลงานของกลุ่ม

2.6 ครูสรุปเพิ่มเติม

สื่อการสอน

แบบฝึกอ่าน

การประเมิน

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 นักเรียนอ่านจบเรื่องภายในเวลาที่กำหนด
 - 1.2 ความกระตือรือร้น
 - 1.3 การมีส่วนร่วมในการอภิปราย

2. จากการอภิปรายของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 2.1 การเล่าเรื่อง
 - 2.2 ผลการอภิปรายตรงประเด็น
3. จากงานเขียนของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 3.1 แนวความคิด
 - 3.2 การใช้ถ้อยคำสำนวน
 - 3.3 การลำดับความ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาบที่ 11 - 16

สาระสำคัญ

ผู้อ่านจะสามารถแสดงความคิดเห็นจากการอ่านได้จะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ รู้จักแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านตีความจากเรื่องที่อ่านได้ แล้วจึงแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผล ซึ่งแสดงความสามารถการใช้ภาษาสื่อความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์ย่อย

1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
2. แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นได้
3. บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านได้
4. ตีความจากเรื่องที่อ่านได้
5. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. การเลือกเรื่องที่จะอ่าน
 - 1.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
 - 1.2 ให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่าน ก่อนหลังโดยการโหวตเสียง เรื่องที่จะให้

นักเรียนอ่าน แสดงความคิดเห็นมี 6 เรื่องคือ

- 1.2.1 ซีเกมส์ : เป้าหมายสูงสุดของวงการกีฬาเมืองไทย
 - 1.2.2 กาเนิดโลกตามคติไวกิ่ง
 - 1.2.3 อธิปไตยเจ้าพ่อกุ่มกัณฑ์
 - 1.2.4 วิทยาศาสตร์ กับคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์
 - 1.2.5 "พี่น้องนางรำ" ภาพลึกลับแห่งนครโยนก
 - 1.2.6 คำนานนกอพยพ...ความลึกลับของธรรมชาติ
- 1.3 ครูแจกบทเรียนให้นักเรียนเลือก ให้นักเรียนอ่านในใจ เรื่องละประมาณ 5 -10 นาที

2. กิจกรรมการเรียนการสอนเฉพาะเรื่อง

เรื่องที่ 1 ซีเกมส์ : เป้าหมายสูงสุดของวงการกีฬาเมืองไทย

2.1 ครูแจกบทเรียนเรื่อง "ซีเกมส์ : เป้าหมายสูงสุดของวงการกีฬาเมืองไทย" ให้นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 10 นาที) กลุ่มที่อ่านจบแล้วให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนกลุ่มอื่น

2.3 ครูอธิบายเรื่อง ข้อความที่แสดงข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ความสำคัญของการรู้จักแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากการอ่าน

2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ในรูปแบบภูมิ ลงในแผ่นใส

2.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงาน

2.6 ครูสรุปอภิปรายเพิ่มเติม

เรื่องที่ 2 กาเนิดโลกตามคติไวกิ่ง

2.1 ครูแจกบทเรียน เรื่อง "กาเนิดโลกตามคติไวกิ่ง" ให้นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 10 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาเล่าเรื่องและแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง แลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับกาเนิดโลก และสิ่งมีชีวิตในโลกกับครูและเพื่อนกลุ่มอื่น

2.3 นักเรียนเสนอปัญหาที่พบใบทอ่านและต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

2.4 ครูอธิบายตามที่นักเรียนเสนอ

เรื่องที่ 3 อธิติฤทธิ์เจ้าพอกุมกัณฑ์

2.1 นักเรียนอ่านเรื่อง "อธิติฤทธิ์เจ้าพอกุมกัณฑ์" ในใจ (ประมาณ 5 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปราย แลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อ ของคนไทย กับเพื่อนกลุ่มอื่น พร้อมทั้ง เสนอปัญหาที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

2.3 ครูอธิบายตามที่นักเรียนเสนอ จบแล้วให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ครูอธิบายลง ในสมุด

2.4 ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่อง "ความเชื่อของคนไทย" ตามที่นักเรียนเคย ได้ยินได้ฟังมา

2.5 ครูนำผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

เรื่องที่ 4 วิทยาศาสตร์กับคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

2.1 นักเรียนอ่านในใจ เรื่อง "วิทยาศาสตร์กับคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์" (ประมาณ 5 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตามประเด็นที่กลุ่มสนใจ พร้อมทั้ง เสนอปัญหาที่ต้องการให้ครูสอนเพิ่มเติม

2.3 ครูอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอ และให้นักเรียนบันทึกความรู้ ลงในสมุด

2.4 ครูนำประเด็นเรื่องจุดมุ่งหมายของเรื่องมาอภิปรายร่วมกับนักเรียน

2.5 ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงสั้น ๆ ความยาว ประมาณ 10 บรรทัด เรื่อง "วิทยาศาสตร์ให้อะไรแก่มนุษยชาติ"

2.6 ครูนำผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

เรื่องที่ 5 ฟ้อนนางรำ ภาพลึกลับแห่ง...นครโยนก

2.1 นักเรียนอ่านในใจ เรื่อง "ฟ้อนนางรำ ภาพลึกลับแห่ง...นครโยนก"

2.2 นักเรียน 1 กลุ่มออกมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

พร้อมทั้งเสนอปัญหาที่ต้องการให้ครูนำมาสอนในชั้นเรียน

2.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ จบแล้วให้นักเรียนบันทึกลงในสมุด

2.4 ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องที่มีเนื้อหาแปลก มหัศจรรย์ ที่นักเรียนเคยพบหรือ

เคยได้ยินมา

2.5 ครูนำผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

เรื่องที่ 6 ตำนานนกอพยพ...ความลึกลับของธรรมชาติ

2.1 นักเรียนอ่านในใจ เรื่อง "ตำนานนกอพยพ...ความลึกลับของธรรมชาติ"

(ประมาณ 10 นาที)

2.2 นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและ

เล่าเรื่องที่นักเรียนเคยพบเห็นนกอพยพให้เพื่อนในชั้นฟัง

2.3 นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทอ่าน เพื่อให้ครูสอนในชั้นเรียน

2.4 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ และให้นักเรียนบันทึกความรู้ลงในสมุด

2.5 ให้นักเรียนเขียนแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ในรูปแผนภูมิ

สื่อการสอน

แบบฝึกอ่าน

การประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ความกระตือรือร้น

1.2 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

1.3 นักเรียนอ่านจบเรื่องภายในเวลาที่กำหนด

2. จากการอภิปรายของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 2.1 ความมีเหตุผลในการแสดงความคิดเห็น
 - 2.2 แนวความคิดตรงประเด็น
3. จากงานเขียนของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 3.1 แนวความคิด
 - 3.2 การใช้ถ้อยคำสำนวน
 - 3.3 การลำดับความ
 - 3.4 การขยายความ

แผนการสอนของกลุ่มควบคุม

แผนการสอนของกลุ่มควบคุม
เรื่อง กลวิธีการอ่าน เวลา 1 คาบ

สาระสำคัญ

กลวิธีการอ่าน 5 วิธี คือ การอ่านแบบข้ามคำ การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบ
เข้ม การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านเชิงวิจารณ์ เป็นวิธีการอ่านที่ครูภาษาไทยจะต้องสอน
เป็นพื้นฐานให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน รู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านตาม
จุดมุ่งหมายได้แล้ว นักเรียนก็จะสามารถประยุกต์ทักษะเหล่านี้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์ย่อย

1. อธิบายความหมายของคำ และสำนวนที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
2. จัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้
3. บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านได้
4. จานแนกใจความสำคัญและใจความรองได้
5. ระบุรายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงของเรื่องได้
6. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 1 บทอ่าน เรื่อง สมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่ง "พงพนา" ราตรีหนึ่ง
ณ ห้วยขาแข้ง

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน (ใช้กลุ่มเดียวกันตลอด
การทดลอง)

2. ครูแจกบทอ่าน เรื่องสมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่ง "พงพนา" ราชินีแห่ง พม่า
พม่า และสนทนากับนักเรียน เรื่อง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
3. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทอ่าน เช่น "ป่าพรุ สบ แสงอจกลับ
พระเสโท พระนลาฏ พระปฤษฎางค์"
4. นักเรียนอ่านในใจตามลำดับ (ประมาณ 10 นาที) จบแล้วแต่ละกลุ่มอภิปรายใน
ประเด็นต่อไปนี้
 - เหตุใดผู้เขียนจึงกล่าวว่า สมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่งพงพนา
 - นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อพระราชดำริของสมเด็จพระเทพฯ ที่ว่า
"เราต้องรักษาป่าธรรมชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภัยแล้งและอุทกภัยจะเกิดขึ้นทุกปี เพราะ
พวกเราทำลายธรรมชาติ"
5. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้น ข้อละ 1 กลุ่ม
6. ครูอธิบายเรื่อง ลักษณะของข้อเท็จจริงของเรื่องที่อ่าน และความจำเป็นที่ผู้อ่าน
จะต้องรู้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริงของเรื่อง
7. นักเรียนทุกคนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

คาบที่ 2 บทอ่านเรื่อง สมบัติฟ้าโรห์

1. ครูยกตัวอย่างบทความที่มีความยาว 1 ย่อหน้า ชี้ให้นักเรียนสังเกตตำแหน่งของ
ใจความสำคัญและใจความรอง
2. ครูอธิบายลักษณะของใจความสำคัญและใจความรอง
3. ครูแจกบทอ่านเรื่อง สมบัติฟ้าโรห์ ให้นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 5 นาที)
จบแล้วแต่ละกลุ่มช่วยกันขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ และใจความรองของแต่ละย่อหน้า
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระบุใจความสำคัญและใจความรอง กลุ่มละ 1 ย่อหน้า
หมุนเวียนกัน
5. ครูสรุปเพิ่มเติม
6. ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านโดยการเขียน

คาบที่ 3 บทอ่านเรื่อง ทำไมดาวจึงกระพริบแสง

1. ทบทวนเรื่อง ข้อเท็จจริงของเรื่อง โดยครูนำตัวอย่างข้อความที่มีความยาว 1 ย่อหน้า ให้นักเรียนระบุรายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงของเรื่อง
2. ครูสรุปเพิ่มเติม และย้ำถึงความสำคัญของการแยกข้อเท็จจริงของบทอ่าน
3. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องทำไมดาวจึงกระพริบแสง (ประมาณ 5 นาที) จบแล้ว ให้นักเรียนทุกคนเขียนข้อเท็จจริงของเรื่องที่อ่าน
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียบเรียงเรื่อง "กระท่ายบนดวงจันทร์" โดย เนื้อหาจะต้องมีส่วนที่แสดงข้อเท็จจริง
5. ครูนำผลงานของแต่ละกลุ่มติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คาบที่ 4 บทอ่านเรื่อง สมุนไพรใช้ในแมลงสัตว์กัดต่อย

1. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การใช้สมุนไพรรักษาโรคหรือบรรเทาอาการเจ็บปวดต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง สมุนไพรใช้ในแมลงสัตว์กัดต่อย จบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อ "คุณค่าของสมุนไพร"
3. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้น
4. ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่น่าสนใจในบทอ่านและที่เพื่อนรายงานลงในสมุด
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยตอบคำถามท้ายบท

คาบที่ 5 เสาชิงช้ากับพิธีตรียัมปวายและตรีปวาย

1. ครูนำภาพ เสาชิงช้าบริเวณหน้าวัดสุทัศน์เทพวราราม และภาพเทวสถานโบสถ์พราหมณ์ มาให้นักเรียนดู และสนทนากับนักเรียน เรื่อง ประเพณีโล้ชิงช้า
2. ครูแจกบทอ่านเรื่อง เสาชิงช้ากับพิธีตรียัมปวายและตรีปวาย ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน ครูอธิบายคำศัพท์ในบทอ่านให้นักเรียนจดลงในสมุด
3. นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 10 นาที)

4. ให้นักเรียน 1 กลุ่มออกมา เล่าเรื่องจากการอ่าน ครูและเพื่อนกลุ่มอื่นช่วยกันสรุปเพิ่มเติม
5. ให้นักเรียนทุกคนบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านลงในสมุด
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

คาบที่ 6 ความฝัน : จินตนาการของคนนอนหลับ

1. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่อง ความฝัน : จินตนาการของคนนอนหลับ (ประมาณ 10 นาที) จบแล้วอภิปรายกันภายในกลุ่มในประเด็นต่อไปนี้
 - สาเหตุของความฝัน
 - ผลกระทบที่เกิดจากความฝัน
 - การปฏิบัติตนเพื่อให้นอนหลับ
2. นักเรียน 1 กลุ่มออกมารายงาน และเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับความฝัน
3. ให้นักเรียนทุกคนเขียนสรุปใจความสำคัญ

คาบที่ 7 บทอ่านเรื่อง ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร

1. ครูให้นักเรียนดูภาพและสนทนากับนักเรียนเรื่องเกี่ยวกับ วัดเบญจมบพิตร
2. ครูอธิบาย ศัพท์ สำนวนภาษา ในบทอ่านเรื่องความสนุกในวัดเบญจมบพิตร จบแล้วให้นักเรียนอ่านในใจ (ประมาณ 10 นาที)
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้
 - 3.1 เรียบเรียงเรื่องราวที่อ่านตามลำดับเหตุการณ์
 - 3.2 งานออกร้านของวัดเบญจมบพิตร มีวิธีจัดแสดงสิ่งต่าง ๆ เป็นประเภทอะไรบ้าง
 - 3.3 ประโยชน์ที่ได้จากการจัดงานออกร้านในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
4. นักเรียนรายงาน กลุ่มละ 1 ชื่อ ครูและนักเรียนกลุ่มอื่นช่วยกันสรุปเพิ่มเติม
5. นักเรียนทุกคนตอบคำถามท้ายบทโดยการเขียน

สื่อการสอน

แบบฝึกอ่าน แผ่นภาพ

การประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ความกระตือรือร้น
 - 1.2 นักเรียนอ่านจบเรื่องภายในเวลาที่กำหนด
 - 1.3 การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
2. จากการอภิปรายของนักเรียน
3. จากผลงานการเขียนของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 3.1 การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย
 - 3.2 การจับใจความสำคัญ
4. จากการทาบแบบฝึกหัดโดยการเขียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม
เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ คาบที่ 8 -10

สาระสำคัญ

การที่ผู้อ่านจะอ่านงานเขียน ที่มีลักษณะ เป็นนัยให้ เข้าใจความหมายที่แฝงไว้ในเรื่อง
ได้นั้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความ ซึ่งผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจ เนื้อหาสาระของเรื่องทีอ่าน
ตีความทางภาษาและนัยของภาษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องทีอ่านได้

จุดประสงค์ย่อย

1. บอกความหมายของคำหรือสนวนที่ปรากฏในเรื่องทีอ่านได้
2. บอกเจตนาของผู้ส่งสารได้
3. บอกแนวคิด เนื้อหาสาระ ค่านิยมจากเรื่องทีอ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 8 บทอ่านเรื่องจอมยุทธ์ไม้จิ้มฟัน

1. ครูยกตัวอย่างข้อความที่มีนัยมาให้ให้นักเรียนพิจารณาความหมาย
2. ครูอธิบายเรื่อง การอ่านตีความ
3. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง "จอมยุทธ์ไม้จิ้มฟัน" (ประมาณ 10 นาที)

จบแล้วอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

- เล่าเรื่องย่อ
- ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการแต่งนิทานเรื่องนี้
- นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากนิทานเรื่องนี้

4. ตัวแทนกลุ่มรายงาน กลุ่มละ 1 ข้อ ครูและนักเรียนกลุ่มอื่น สรุปร่วมเพิ่มเติม
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกัน แต่งนิทานสั้น ๆ ที่แสดงแนวคิดในด้านการช่วยกัน

รักษาลิงแวดล้อม

6. ครูนำผลงานของแต่ละกลุ่มติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คาบที่ 9 บทอ่านเรื่อง แมงมุมทอผ้า

1. ครูอธิบายเรื่อง คำนิยมที่ปรากฏในบทอ่าน
2. ครูยกตัวอย่าง เรื่องที่แฝงค่านิยมไว้ในเรื่องให้นักเรียนช่วยกันพิจารณา
3. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แมงมุมทอผ้า (ประมาณ 5 นาที) จบแล้วอภิปรายใน

ประเด็นต่อไปนี้

- เล่าเรื่องย่อ
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากการอ่านนิทานเรื่องนี้
 - ระบุค่านิยมที่แฝงไว้ในเรื่อง
4. ตัวแทนกลุ่มรายงาน กลุ่มละ 1 ข้อ ครูและนักเรียนกลุ่มอื่นช่วยกันสรุปร่วมเพิ่มเติม
 5. ตัวแทนกลุ่มรายงาน กลุ่มละ 1 ข้อ ครูและนักเรียนกลุ่มอื่นช่วยกันสรุปร่วมเพิ่มเติม
 5. ให้แต่ละกลุ่ม แต่งนิทานสั้น ๆ แสดงค่านิยมในด้านความซื่อสัตย์
 6. ครูนำผลงานของแต่ละกลุ่มติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คาบที่ 10 บทอ่านเรื่อง บทละครว่า เรื่องพระร่วง

1. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง พระร่วง
2. ครูอธิบายคำศัพท์ในเรื่อง และชี้แนะให้นักเรียนสังเกตคำพูดที่คมคายแสดงอารมณ์

ลักษณะอื่น ๆ ของตัวละคร โดยยกตัวอย่างข้อความในเรื่องให้นักเรียนช่วยกันพิจารณา

3. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พระร่วง ตามลำพัง (ประมาณ 10 นาที) จบแล้วอภิปราย

ในประเด็นต่อไปนี้

- เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์
- ลักษณะที่น่าสนใจของตัวละครต่อไปนี้

1. พระร่วง
2. ท้าวพันธุรม
3. พญาเคโซ
4. นายมัน
4. ตัวแทนกลุ่มรายงาน กลุ่มละ 1 ชื่อ ครูและนักเรียนกลุ่มอื่นช่วยกันสรุปเพิ่มเติม
5. นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดท้ายบทอ่านโดยการเขียนตอบ

สื่อการสอน

แบบฝึกอ่าน

การประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ความกระตือรือร้น
 - 1.2 นักเรียนอ่านจบเรื่องภายในเวลาที่กำหนด
 - 1.3 การมีส่วนร่วมในการอภิปราย
2. จากอภิปรายของนักเรียนโดยพิจารณาจาก
 - 2.1 การเล่าเรื่อง
 - 2.2 ผลการอภิปรายตรงประเด็น
3. จากงานเขียนของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 3.1 แนวความคิด
 - 3.2 การใช้ถ้อยคำสำนวน
 - 3.3 การลำดับความ

แผนการสอนกลุ่มควบคุม
เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาบที่ 11 - 16

สาระสำคัญ

ผู้อ่านจะสามารถแสดงความคิดเห็นจากการอ่านได้ จะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ รู้จักแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นบอกจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่าน ตีความจากเรื่องที่อ่านได้แล้วจึงแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผล ซึ่งแสดงความสามารถในการใช้ภาษาสื่อความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์ย่อย

1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
2. แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นได้
3. บอกจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านได้
4. ตีความจากเรื่องที่อ่านได้
5. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 11 บทอ่านเรื่อง ซีเกมส์ : เป้าหมายสูงสุดของวงการกีฬาเมืองไทย

1. ครูยกตัวอย่างข้อความที่มีความยาวประมาณ 1 ย่อหน้า ให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของข้อความที่แสดงข้อเท็จจริงกับข้อความที่แสดงข้อคิดเห็น
2. ครูอธิบายเรื่อง ลักษณะของข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น ความสำคัญของการรู้จักแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น

3. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่อง "ซีเกมส์ : เป้าหมายสูงสุดของวงการกีฬาเมืองไทย" (ประมาณ 10 นาที) จบแล้วให้แต่ละกลุ่มระบุข้อความที่แสดงข้อเท็จจริงและข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นเขียนลงในแผ่นใส

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงาน
5. ครูสรุปอธิบายเพิ่มเติม

คาบที่ 12 บทอ่านเรื่อง กาเนิดโลกตามคติไวคิง

1. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง กาเนิดโลกและสิ่งมีชีวิตตามความเชื่อของพุทธศาสนา และคริสต์ศาสนา

2. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง กาเนิดโลกตามคติไวคิง (ประมาณ 10 นาที) จบแล้วอภิปรายในประเด็น

- เล่าเรื่องย่อ
- แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อตามคติไวคิง กับความน่าจะเป็นไปได้

ตามหลักวิทยาศาสตร์

3. นักเรียนออกมารายงานหน้าชั้น กลุ่มละ 1 ข้อ นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

4. ให้นักเรียนทุกคนเขียนสรุปใจความสำคัญ

คาบที่ 13 อธิธิฤทธิ์เจ้าพ่ออุ้มภักดิ์

1. ให้นักเรียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยตามที่เคยพบเห็นมาหรือเคยได้ยินมา

2. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง อธิธิฤทธิ์เจ้าพ่ออุ้มภักดิ์ (ประมาณ 5 นาที) จบแล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อของชาวบ้านตามที่ปรากฏในเรื่อง เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. นักเรียน 1 กลุ่มออกมารายงานหน้าชั้น นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

4. ให้นักเรียนทุกคนเขียนเล่าเรื่อง "ความเชื่อของคนไทย"
5. ครุภัณฑ์ผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คาบที่ 14 บทอ่านเรื่อง วิทยาศาสตร์กับคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

1. ครูแจกบทอ่านเรื่อง วิทยาศาสตร์กับคุณค่า แห่งความเป็นมนุษย์ให้นักเรียนอ่าน
ในใจ (ประมาณ 5 นาที)
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้
 - จุดมุ่งหมายของผู้เขียน
 - มนุษย์ควรจะปฏิบัติตนอย่างไร ก่อนที่จักรวาลจะสิ้นสุดลง
 - นักเรียนเชื่อเรื่อง วาระสุดท้ายของจักรวาลหรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียน 1 กลุ่ม ออกมาอภิปรายหน้าชั้น กลุ่มอื่นร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย
4. ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียง ความยาวประมาณ 10 บรรทัด เรื่อง
"วิทยาศาสตร์ให้อะไรแก่มนุษยชาติ"
5. ครุภัณฑ์ผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คาบที่ 15 บทอ่านเรื่อง "พื่อนนางรำ" ภาพลึกลับแห่ง นครโยนก

1. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่องที่แปลกมหัศจรรย์ ทำให้ผู้คนพากันแตกตื่นตามที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์
2. ให้นักเรียนอ่านในใจเรื่อง "พื่อนนางรำ ภาพลึกลับแห่ง นครโยนก" เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่หมู่บ้านห้วยน้ำราก
3. ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่แปลก มหัศจรรย์ตามที่เคยได้พบมาหรือเคยได้ยินมา
4. ครุภัณฑ์ผลงานการเขียนของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

คาบที่ 16 บทอ่านเรื่อง ตำนานเอกพยพ... ความลึกลับของธรรมชาติ

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง การอพยพของนกที่พบในประเทศไทยหรือที่พบเห็นในกรุงเทพฯ
2. นักเรียนอ่านเรื่อง "ตำนานเอกพยพ... ความลึกลับของธรรมชาติ" (ประมาณ 10 นาที) จบแล้วนักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้
 - เหตุใดนกจึงอพยพย้ายถิ่น
 - ความเป็นมาของการศึกษาเรื่อง การอพยพย้ายถิ่นของนก
3. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้น กลุ่มอื่นร่วมอภิปรายสรุป
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทอ่าน

สื่อการสอน

แบบฝึกอ่าน

การประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของกลุ่มในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ความกระตือรือร้น
 - 1.2 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
 - 1.3 นักเรียนอ่านจบเรื่องภายในเวลาที่กำหนด
2. จากการอภิปรายของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 2.1 ความมีเหตุผลในการแสดงความคิดเห็น
 - 2.2 แนวคิดตรงประเด็น
3. จากงานเขียนของนักเรียน โดยพิจารณาจาก
 - 3.1 แนวความคิด
 - 3.2 การใช้ถ้อยคำสัพทวาร
 - 3.3 การลำดับความ
 - 3.4 การขยายความ
4. การทำแบบฝึกหัดท้ายบทอ่าน

บทอ่านที่ใช้ในการทดลอง

สมเด็จพระเทพฯ เจ้าหญิงแห่ง "พงพนา" ราตรีหนึ่ง ณ ห้วยขาแข้ง

"เราต้องรักษาป่าธรรมชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภัยแล้ง และอุทกภัยจะเกิดขึ้นทุกปี เพราะเราทำลายธรรมชาติ"

คืนวันที่ 23 เมษายนที่ผ่านมา หลายคนอาจจะรู้สึกเพียงว่ามันช่างเป็นวันคืนที่ร้อนอบอ้าว เสียทีกระไรสำหรับฤดูร้อนในปีนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองหลวงที่อยู่เหนือหุบเขาส่งสูงที่สุดถึง 40°C แต่ในคำคืนเช่นนี้ หากเป็นที่กลางป่าแล้วอากาศจะกลับเย็นสบายอย่างยิ่ง มีลมพัดเย็นโชยระรื่นอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ลมร้อนที่เกิดจากมอเตอร์ของพัดลม หรือความเย็นที่แห้งแล้งจากแอร์คอนดิชัน และพอถึงเวลาที่ดวงจันทร์ใกล้ลับยอดไม้ก็จะกลับกลายเป็นคืนหนาว เมื่อพื้นหญ้า และใบไม้ชุ่มน้ำค้าง ไ่วจันทน์

ห้วยขาแข้ง จัดเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอันอุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของไทย ได้รับเลือกให้เป็นมรดกโลก ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ของประเทศ และห้วยขาแข้งถือว่าเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของป่าห้วยขาแข้ง ได้จัดให้เป็นที่พักผ่อนรมของมกุฎราชกุมารีไทยพระองค์หนึ่งในโอกาสที่เสด็จฯ ประพาสป่าห้วยขาแข้ง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชหฤทัยที่รัก และผูกพันกับธรรมชาติมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ ดังนั้นการศึกษา และทรงงานเกี่ยวกับธรรมชาติจะทรงอย่างเบิกบานพระทัยอย่างยิ่ง

เมื่อครั้งเสด็จฯ ศึกษาสภาพทางธรณีวิทยา และระบบนิเวศในป่าพรุโต๊ะแดง จังหวัดนราธิวาส อันเป็นป่าพรุใหญ่ที่สุดของประเทศ โดยสภาพของป่าพรุเป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักเดินทางว่า เป็นป่าที่เดินทางเข้าไปยากลำบากที่สุด เนื่องจากเป็นป่าคงคิบบ มีน้ำท่วมขังตลอดปี แสงตะวันส่องไม่ถึง ชุกชุมด้วยยุงและแมลง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ต้องทาสะพานเล็ก ๆ เดินไปได้ทีละคนเป็นเส้นทางเสด็จฯ และทรงใช้เวลาอยู่ในป่าหลายชั่วโมงอย่างไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย (เคลวินส์ 21 เม.ย. 2534)

หรืออีกครั้งที่เสด็จฯ อุทยานเขาใหญ่แห่งชาติ เพื่อทอดพระเนตรนกเงือก อันเป็นสัญลักษณ์ของป่าคงคิบบ ระยะทางที่เสด็จฯ เป็นป่าคงคิบบชั้นเมืงต้นไม้สูงกว่า 30 เมตร เป็นส่วนใหญ่น้ำก็ยังมีขนาด 3 - 4 คนโอบ บ้างมีรอยเล็บหมีตะปบทิ้งเอาไว้ให้เห็น เส้นทางที่เสด็จฯ จะต้องเดินด้วยเท้าเกือบ 2 กิโลเมตร ขี่ช้างขึ้นเขาและเนินเขาบางแห่งชันถึง 45 องศา

อีกทั้งในคืนก่อนเสด็จฯ ได้มีฝนตกลงมาเล็กน้อย ทำให้ที่ดินแฉะชื้น ป่าคงคิบบชั้นเมืงนี้จะมีพวกทากคอยชูตัวขึ้นมาเพื่อคีบใส่คนหรือสัตว์ที่ผ่านไฉน พระพี่เลี้ยงต้องนำยากันทากมาทาพระบาท แต่พระองค์ก็เสด็จฯ ด้วยพระพักตร์ที่แจ่มใส ทรงซักถามถึงพรรณไม้ที่ทอดพระเนตรระหว่างทางพร้อมทรงจดบันทึกไว้ในสมุดเล่มไม้

แล้วเสด็จฯ กลับโดยตัดผ่านเส้นทางสายใหม่ที่มีความลำบากในการเสด็จฯ มากกว่าครั้งมา เนื่องจากเส้นทางเป็นทางลงเขา ตลอดทางข้าราชการบางคนต้องหยุดเพื่อแกะทากที่คุดเลือคอยู่ตามข้อเท้าและต้นขา แต่สมเด็จพระเทพฯ ไม่ทรงถูกทากเกาะเลย (ข่าวสด 5 พ.ค. 2534)

การเสด็จพระราชดำเนินของสมเด็จพระเทพฯ ยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งในครั้งนี้ ก็ได้สร้างความปลื้มปิติแก่พสกนิกรอย่างล้นพ้น อีกครั้งที่ทรงสนพระทัยเรื่องราว และธรรมชาติอย่างจริงจัง

พระองค์ทรงปฏิบัติตัวเจกเช่นนักเดินทางผู้รักธรรมชาติ ทรงเสด็จพระราชดำเนินด้วยพระบาทเป็นระยะทางไกล ประทับแรมด้วยเต็นท์ เสวยพระกระยาหารกลางลานดิน ทรงลุยน้ำ ทรงโหนแถววัลย์ ทอดพระเนตรลี้ตัวป่า และพรรณไม้อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

หลังจากทรงเปิดอนุสรณ์สถาน "ลี้บ นาคะเสถียร" แล้ว พระองค์ทรงเดินเท้าถึง 7 ก.ม. จากหน่วยพิทักษ์ป่ากะปุกกะเปียงไปยังสบกระดิง ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดไว้ให้เป็นที่พักประทับแรมท่ามกลางแดดที่สาดเปรี้ยงในบ่ายวันที่ 23 เม.ย. นั้น สร้างความร้อนระอุไปทั่วป่าทั้งผืน แต่หาได้ทำให้สมเด็จพระเทพฯ ทรงเกิดความรู้สึกเหน็ดเหนื่อย แม้พระเสโทจะไหลรินอาบพระพักตร์ และพระนลาฏ พระองค์ทรงยิ้มแย้มแจ่มใส และทรงซักถามเรื่องราวของธรรมชาติอยู่ตลอดเวลา (มติชน 27 เม.ย. 2536)

สมเด็จพระเทพฯ ทรงพยายามใช้ชีวิตให้กลมกลืนกับธรรมชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะทรงทำได้ พระองค์จึงทรงปฏิเสธไม่ให้ทางการปลูกเฟิงหักเพื่อการประทับแรม เพราะนั่นเท่ากับทำลายสภาพธรรมชาติไปแล้วบางส่วน ทรงปฏิเสธไม่ให้ขบวนตามเสด็จฯ มีขนาดใหญ่เกินไป เพราะเสียงและกลิ่นมนุษย์จะรบกวนลี้ตัวป่า (ข่าวสด 27 เม.ย. 2536)

และที่สบกระดิงนี้เอง เต็นท์สีน้ำเงิน ขนาด 3 คูณ 5 เมตร ที่กางไว้ใกล้ลำห้วย คือเต็นท์ที่ประทับของสมเด็จพระเทพฯ ทรงเตรียมอาหาร และทรงก่อกองไฟด้วยพระองค์เอง และพระกระยาหารในมือเย็นนั้นเป็นไข่เจียวที่ทรงทอดเอง

ในคำคืนนั้น พื้นเต็นท์ที่ประทับคือ พื้นดินอันแข็งกระด้างพระปฤษฎางค์ยิ่งนัก มีเพียงดวงศรารที่คารคายนท้อฟ้าจะต่างแสงอจกลับ และเหล่าหรีตหรีงเรไรที่ร่วมกับบรรเลงบทเพลงแห่งป่าขับกล่อมถวายพระผู้เป็นเจ้าของแห่งพนาอย่างแท้จริง

สมบัติฟาโรห์

ประติมากรรมหินสลักฟาโรห์กับพระมเหสี
อายุราว ๔๕๐๐ ปีมาแล้ว

ศตวรรษแรกพิเศษ (๒๔) ๑๖/๔

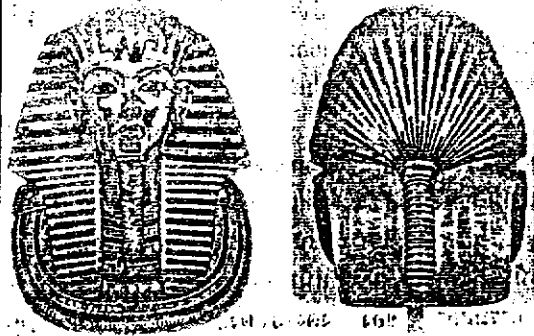
แอฟริกาเป็นทวีปที่แห้งแล้ง
ทะเลทรายใหญ่ที่สุดของโลกก็อาซาร่า
ก็อยู่ในทวีปนี้ และลุ่มแม่น้ำไนล์อัน
มีความยาวเกือบ ๕,๐๐๐ ไมล์ ที่ไหล
ผ่านอียิปต์ เป็นอู่อารยธรรมที่เก่าแก่
และเจริญสูงสุดแห่งหนึ่งของโลกก็
อยู่ที่นี้ สมัยโบราณ อียิปต์แบ่งเป็น
สองภาคคืออียิปต์บน บริเวณภาคใต้
ใกล้เขื่อนอัสวานปัจจุบัน ถึงเมือง
เมมฟิส ได้กรงเมืองหลวงปัจจุบัน
ประมาณ ๑๒ ไมล์ อียิปต์ล่าง บริเวณ
ตอนเหนือสุดของประเทศ ข้างปาก
แม่น้ำไนล์ที่ไหลผ่านออกสู่ทะเล
เมดิเตอร์เรเนียน เป็นดินดอนสาม
เหลี่ยม เนื้อที่กว้างเพียง ๖-๒๒ ไมล์
เท่านั้น แต่อุดมสมบูรณ์มาก ต่าง
กับดินแดนส่วนอื่นของอียิปต์ซึ่งร้อน
และแห้งแล้ง

ปี ค.ศ. ๑๗๘๘ บุชาคีนายทหาร
ฝรั่งเศสของกองทัพนโปเลียน ได้เข้า
ไปขุดค้นหาสมบัติในคำบลโรเซตต้า
ใกล้ปากแม่น้ำไนล์ พบหลักศิลาจารึก
สำคัญชิ้นหนึ่ง เรียกชื่อหินโรเซตต้า
นักโบราณคดีพยายามอ่านข้อความ
ในจารึกอยู่หลายปี กระทั่งถึงปี ค.ศ.
๑๘๐๘ ชาวปดิลยของ ชาวฝรั่งเศส ได้
อ่านและตีความหมายของอักษรโบราณ

นี้จนประสบความสำเร็จในปี ค.ศ.
๑๘๒๒ อักษรบนจารึกมี ๓ แบบ คือ
อักษรภาพอีโรกลีฟิค อักษรเดโมติก
และอักษรกรีก ยังมีการค้นพบ
บันทึกต่างๆ ของอียิปต์จารึกบน
กระดาษปาปิรัส ซึ่งทำจากต้นอ้อ
ปาปิรัส... และข้อเขียนต่างๆ อีกมาก
ที่นำไปห้รู้ถึงเรื่องราวของอาณาจักรโบราณ
ในลุ่มแม่น้ำไนล์มากขึ้น

ในปี ค.ศ. ๑๘๒๓ มีการขุดค้น
ปิรามิดของฟาโรห์ตุตันคาเมน ซึ่ง
คงสภาพสมบูรณ์อย่างยิ่ง ช่วยทำให้
ประวัติศาสตร์อียิปต์กระจ่างชัดขึ้น

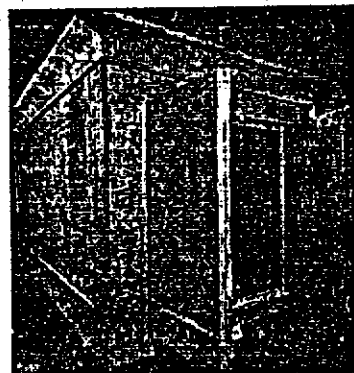
ดินแดนแห่งนี้เริ่มมีชุมชนถาวร
ตั้งแต่ประมาณ ๖,๐๐๐ ปีมาแล้ว แต่
รวมเป็นอาณาจักรเดียวกันในราว
ห้าพันปีก่อนโดยฟาโรห์เมนิส (อ่าน
อารยธรรมเมื่อสี่-ห้าพันปีก่อน ๑.๔ เม.ย.
๑๖ ประกอบ) และรุ่งเรืองตลอดมา
กว่าสามพันปีแม้จะไม่มีความไม่สงบเป็น
ครั้งคราว มีการเปลี่ยนราชวงศ์บ้าง ถูก
ภายนอกรุกรานบ้าง กระทั่งถูกเปอร์เซีย
เข้ายึดครอง ต่อมาพระเจ้าอเล็กซาน-
เดอร์มหาราชแห่งกรีกก็เข้ายึดครอง
อีกเมื่อประมาณ ๒,๓๐๐ ปีก่อน เมื่อ
โรมันรุ่งเรือง โรมันก็รุกรานเข้าครอบ-
ครองอียิปต์ สิ้นสุดด้วยการเข้าไปของ

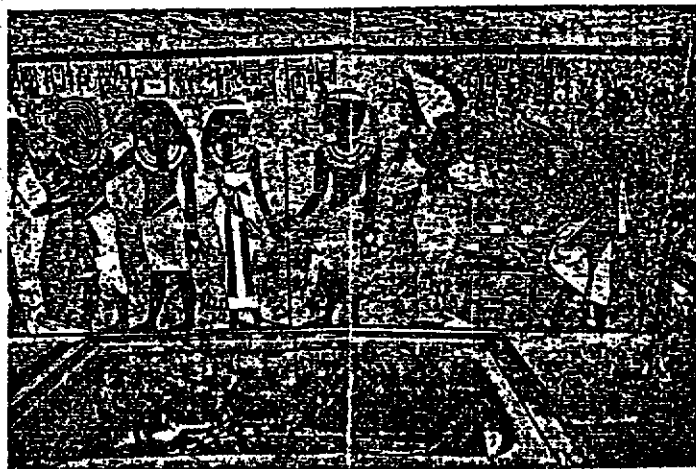
หน้ากากทองคำ ลงชาติ ฟิงอัญมณีด้านหน้า...และหลัง

หีบพระศพเงินทำด้วยทองคำ ลงชาติ ฟิงอัญมณี

หีบพระศพที่โรห์ชั้นนอกทำด้วยทองคำ

ภาพจิตรกรรมปูนเปียกในสุสานตุตันคาเมน ด้านบนจารึกอักษร อีโรกลีฟิก มองลงล่างจะเห็นหีบพระศพ

ชนเผ่านับถือศาสนาอิสลาม ความ รุ่งเรืองของชนเผ่าอียิปต์โบราณจึง ชาติตอนไป

'ทอคโนโลยี' อันน่าทึ่งของอียิปต์ สาบสูญไปมากอย่างน่าเสียดายเพราะ การสงคราม ผิดกับวัฒนธรรมของ ชาวหมู่เกาะในทะเลเอธิโอเปีย ซึ่งล่ม ไปเพราะเกาะภูเขาไฟระเบิด เป็นภย ธรรมชาติซึ่งมนุษย์ไม่อาจต่อต้านได้ มิได้ล้มเพราะน้ำมือมนุษย์ผู้กระหาย อำนาจ

อียิปต์มีความเชื่อในเรื่องโลก หน้าที่ สวรรค์ นรก และการกลับฟื้น ฟื้นชีพใหม่ เชื่อว่าวิญญาณของ คนที่ตายไปแล้วก็อกา จะออกจากร่าง ไปให้สุริยเทพพิพากษาความคิดความ ใจในชั่ว หนึ่ง เมื่อหมดเวรกรรมแล้ว กว่าจะ วนกลับเข้าร่าง จึงมีประเด็นเก็บ รักษาศพให้อยู่ในสภาพดีไม่น่าเบื่อ ใจกว่าที่เรื่อกว่ามีมันนั่นเอง

ฟาโรห์ของอียิปต์เป็นสมมติเทพ มีพระคูใหญ่เป็นที่ปรักษา ชาวอียิปต์ เชื่อว่ามีวิญญาณสถิตอยู่ทั่วไป นับถือ เทพเจ้าหลายองค์ แม่น้ำ ภูเขา เมือง

จะมีเทพเจ้าปกป้องรักษา เทพเจ้าสูงสุดคือ ราห์หรือเร คือองค์สุริยเทพ เทพเจ้าอื่นๆ ก็มีเทพ เป็นเทพเจ้าประจำพื้นโลก มีนัท เทพแห่งห้องฟ้าเป็นมเหสี ทั้งสองมีโอรสสององค์คือโอลิวิส เทพเจ้าแห่งแม่น้ำไนล์ และเซทโอรสองค์เล็ก เป็นเทพแห่งความชั่วธิดาคือเทพไอซิส เป็นเทพแห่งความดี ชาวอียิปต์มักสร้างรูปเคารพหัวเป็นสัตว์ ที่พบก็มีเป็นงู นก จระเข้ ปลา แมว สุนัข วัว เชื่อว่ามีวิญญาณสิงสถิตอยู่

สถานที่เก็บพระศพฟาโรห์คือ ปิรามิด คงไม่ได้สร้างเพื่อเก็บพระศพเท่านั้น แต่มีจุดมุ่งหมายสัญลักษณ์อื่นด้วย ภายในปิรามิดมีทางเดินระเบียง ห้องเก็บสมบัติต่างๆ ของผู้ตาย ตามผนังมีภาพวาดหรืออักษรจารึกคุณงามความดีของฟาโรห์หรือผู้ยิ่งใหญ่อื่นๆ ปิรามิดมีฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ด้านข้างทั้งสี่ด้านเป็นสาม

เหลี่ยมด้านเท่า พิงเข้าหาจุดยอดเดียวกัน จุดเด่นอยู่ที่การคำนวณอย่างแม่นยำ หินทุกก้อนสกัดตกแต่งเรียบร้อย นำขึ้นวางซ้อนกัน ส่วนยอดทำด้วยหินอ่อน ส่วนอื่นๆเป็นหินปูน หนึ่งปิรามิดบางแห่งมีรูปสลักตัวส핑크ซ์ขนาดใหญ่ สลักจากหินภูเขาตัวเป็นสิงโต แต่หน้าเป็นคน

งานประติมากรรมสลักหินของชาวอียิปต์โดดเด่น ขนาดมหึมา มีทั้งทำนั่งและยืน ล้วนเป็นรูปของฟาโรห์และมเหสี นอกจากปิรามิดแล้ว วิหารของเทพเจ้าก็ใหญ่โต สร้างอย่างแข็งแรง เสาและกาน้ำแต่ละต้นมหึมาจึงอยู่มาได้ถึงเกือบสี่พันปี รูปพระนางเนเฟอริตีตีพระราชมารดาองค์หนึ่งสลักหินปูนระบายสี เป็นประติมากรรมชิ้นเยี่ยมมีชื่อเสียงมาก มีการวาดตกแต่งตา ปาก คิ้ว ใบหน้ารูปทรงเหมือนมนุษย์ในปัจจุบัน คงค้างฝั่งแกว่คูดำของจริง สูง ๒๐ นิ้ว

ปัจจุบันอยู่ในพิพิธภัณฑ์เบอร์ลิน เยอรมนี รูปสลักนี้มีอายุถึง ๓,๓๗๐ ปีแล้ว

ฝีมือของช่างทองอียิปต์สูงส่งมากเช่นกัน เห็นได้จากเครื่องทองที่พบในสุสานของยุวกษัตริย์ตุตันคาเมน เช่น หีบพระศพทองคำ มีถึง ๔ ชั้น หน้ากากทองคำ ลงยาสีเป็นลวดลายงดงาม ผังอัญมณีมีค่า เครื่องราชกกุธภัณฑ์ทำด้วยทองคำเกือบห้าพันชิ้น หน้ากากครอบพระศพนี้ปัจจุบันอยู่ในพิพิธภัณฑ์สถานกรุงไคโร ประเทศอียิปต์

ศ.ส.ศ.

เรียบเรียงจาก ประวัติศาสตร์โลกตะวันตก ของ อ.กาจ สุนทรนักร บ้านเชียง กรมศิลปากร และ World History Dates

ทำไมดาวจึงกะพริบแสง

เมื่อเราเงยหน้าขึ้นมองดูดาว ในคืนที่ฟ้าแจ่มใส เราจะเห็นแสงที่เป็นจุดเล็ก ๆ ที่ห่างไกลนั้น วอมแวมและระยิบระยับ แต่ความจริงดวงดาวเองนั้นมิได้กะพริบแสงระยิบระยับ แต่ความจริงดวงดาวเองนั้นมิได้กะพริบแสงระยิบระยับอย่างนั้นเลย ถ้าเราสามารถขึ้นไปชั้นบรรยากาศที่ห่อหุ้มโลกอยู่ และมองดูดวงดาวอีกที่เราจะเห็นมันส่องแสงแจ่มจ้า และมีแสงนิ่งไม่กะพริบระยิบระยับเลย ที่เราแลเห็นเหมือนมันกะพริบแสงก็เพราะว่าเรามองผ่านทั้งบรรยากาศนั่นเอง

การกะพริบแสงนี้ เกิดขึ้นโดยระดับอุณหภูมิที่แตกต่างกันในบรรยากาศ อากาศบางชั้นร้อนกว่าชั้นอื่น ๆ และบางที่อากาศชั้นหนึ่งก็จะหมุนวน และแทรกเข้าไปในอากาศอีกชั้นหนึ่ง อากาศที่ชั้นแตกต่างกันนี้ได้ทำให้แสงของดวงดาวหักโค้ง ในแบบและมุมต่าง ๆ กัน การที่มีอุณหภูมิแตกต่างกันผ่านไประยะต่าง ๆ ของอากาศ นี้แหละที่ทำให้แสงดาวไม่อยู่นิ่ง ความไม่นิ่งหรือความระยิบระยับของดวงดาวนี้ คล้ายคลึงกับอาการสั่นไหวที่เราแลเห็น เวลาเรามองดูสิ่งต่าง ๆ ในระยะไกล ในวันที่มีอากาศร้อนหรือมองผ่านอากาศที่มีควันปนอยู่

ถ้าเรามองดูท้องฟ้าในเวลากลางคืน อย่างพิจารณาสักหน่อย เราก็จะเห็นว่าดาวที่อยู่ใกล้ขอบฟ้าจะกะพริบแสงมากกว่าดาวที่อยู่สูง ๆ มากทีเดียว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า แสงของดวงดาวเหล่านี้ จะต้องเดินทางเป็นระยะนานทีเดียว กว่าที่จะผ่านชั้นบรรยากาศที่หนาแน่น จึงมีอากาศที่จะถูกรบกวนได้มากด้วย เราอาจจะเคยสังเกตอีกด้วยว่า บางคราวดวงดาวก็จะกะพริบแสงระยิบระยับมากกว่าในวันอื่น ๆ นี่เป็นความจริง เพราะในบางเวลานั้นบรรยากาศมิได้อยู่หนึ่งเหมือนในเวลาอื่น ๆ หรือเป็นเพราะว่า มันไม่มีความเปลี่ยนแปลงในอุณหภูมิ ในระหว่างชั้นของอากาศที่ต่างกันนั้น แม้ว่าการกะพริบแสงของดวงดาวจะดูงามน่ารัก แต่มันก็ก่อให้เกิดความลำบากแก่นักดาราศาสตร์ทั้งหลาย แม้แต่ในคืนที่ท้องฟ้าแจ่มกระจ่าง นักดาราศาสตร์ก็ยังไม่สามารถจะสำรวจดวงดาวได้ดีเลย แม้ว่าจะใช้กล้องดูดาวขนาดใหญ่ก็ตาม กล้องยิ่งทำให้ความระยิบระยับเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมด้วยซ้ำไป ฉะนั้นจึงปรากฏอยู่บ่อย ๆ คล้ายกับว่า ดวงดาวเรียงระบาศหรือโลดเต้นไปรอบ ๆ

สมุนไพร ใช้ในแมลงสัตว์กัดต่อย

ยารักษาอาการบวมอักเสบ จากการถูกแมลงสัตว์กัดต่อย ไม่ว่าจะเป็นยุง มด หรือแมลงต่าง ๆ เรามักจะใช้ยาในรูปขี้ผึ้งหรือที่รู้จักกันดีว่า ยาหม่อง ซึ่งมีอยู่มากมายหลายยี่ห้อตามท้องตลาด ในการทาถูวนวดเพื่อบรรเทาอาการดังกล่าว เนื่องจากฤทธิ์ของยาที่ระงับอาการอักเสบ ทำให้เย็น แต่นอกเหนือจากยาดังกล่าวแล้วยังมีสมุนไพรอีก 5 - 6 ชนิด ที่เราสามารถนำมาใช้บรรเทาอาการอักเสบ คัน จากแมลงสัตว์กัดต่อยได้ดี เรามาทำความรู้จักกับสมุนไพรเหล่านั้นกันสักหน่อยไหมครับ

ขมิ้น นอกจากจะใช้เพื่อบรรเทาอาการท้องอืด ท้องเฟ้อ แน่น จุกเสียด และใช้ในการปรุงแต่งสีอาหาร ไม่ว่าจะเป็นข้าวเหนียวเหลือง ข้าวหมกไก่ แกงกะหรี่ แกงเหลือง เป็นต้น เรายังใช้ขมิ้นมาใช้รักษา ฝี แผลพุพอง และอักเสบจากแมลงสัตว์กัดต่อย โดยพบว่าในเหง้าขมิ้นมีสารสำคัญหลายชนิด ทั้งน้ำมันหอมระเหย และสารที่มีฤทธิ์ฆ่าเชื้อโรค และบรรเทาอาการอักเสบแมลงสัตว์กัดต่อยได้

นำเหง้าขมิ้นมาใช้แก้แมลงสัตว์กัดต่อยได้อย่างไร

โดยเลือกเอาเหง้าที่ยาวประมาณ 2 นิ้ว ผงกับน้ำต้มสุกทาบริเวณที่เป็นวันละ 3 ครั้ง หรือใช้ผงขมิ้นโรยทาบริเวณที่มีอาการก็ได้

ใบพลู เด็กหรือหนุ่มสาวชาวกรุงหลายคนอาจไม่รู้จัก แต่สำหรับคนชนบทหรือต่างจังหวัดแล้วจะรู้จักเป็นอย่างดี เพราะจะคุ้นเคยกับสภาพที่ปู ยา ตา ยาย เอาใบพลูมาทาปูนแดงเคี้ยวกินกับหมากจนปากแดงไปหมดหรือเวลาเกิดลมพิษขึ้นก็ใช้ใบพลูตำกับเหล้าขาวพอกหรือทาบริเวณที่เป็นได้ผลดี

การนำมาใช้รักษาอาการคัน อักเสบ จากแมลงสัตว์กัดต่อย เนื่องมาจากฤทธิ์ของน้ำมันหอมระเหยของใบพลู ซึ่งมีฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อโรค และทำให้ปลายประสาทบรรเทาอาการคันได้นั่นเอง โดยใช้ในลักษณะเดียวกับทาแก้ลมพิษ โดยนำใบพลูสดมาประมาณ 1 - 2 ใบ ตำให้ละเอียดกับเหล้าขาวทาบริเวณที่เป็นใช้ได้ผลดี แต่ห้ามใช้กับแผลเปิด เพราะจะทำให้แสบมาก

ผักบุ้งทะเล เวลาไปเที่ยวตามชายทะเล ถ้าข้างสังเกตสักนิดจะเห็นพืชใบเขียว ดอกสีม่วงบานเย็น ล้วนแล้วลอยทอดไปตามพื้นทรายนั่นแหละครับ เขาเรียกว่า ผักบุ้งทะเล ธรรมชาติดูช่างเป็นใจเหลือเกินที่สร้างผักบุ้งทะเลขึ้นตามพื้นทรายชายหาด เหมือนกับจะรู้ว่าในท้องทะเลมีแมงกะพรุนทะเลอยู่ เพราะผักบุ้งทะเล ใช้แกพิษจากแมงกะพรุนทะเลได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากในผักบุ้งทะเลมีน้ำมันหอมระเหย และกรดอินทรีย์หลายชนิด ซึ่งมีฤทธิ์แก้แพ้ และยับยั้งพิษของแมงกะพรุนได้

เขาใช้ผักบุ้งทะเลแกพิษแมงกะพรุนหรือแมลงสัตว์กัดต่อยได้อย่างไร?... เขาก็ใช้ส่วนของใบและเถาที่เหลือ ประมาณ 1 กำมือล้างให้สะอาด ตาหรือขยาให้ละเอียด คั้นเอาน้ำทาบริเวณที่ปวด บวมแดงบ่อย ๆ ได้ผลดี

ตำลึง หลายคนคงรู้จักใบ และยอดตำลึงเป็นอย่างดี เรานำมาใช้ปรุงอาหารได้หลายอย่าง เช่น แกงจืดตำลึงหมูสับ ใบตำลึงลวกจิ้มกับพริก ใส่ในก๋วยเตี๋ยวและแห้ง ใส่ในแกงเลียง ผัดผักตำลึง เป็นต้น ใบตำลึง มีสารอาหารสำคัญหลายอย่าง เช่น วิตามินเอ แคลเซียม คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน เป็นต้น จึงนับเป็นผักที่มีคุณค่าทางโภชนาการมาก อีกชนิดหนึ่ง ราคาก็ไม่แพง หาง่าย และมักจะนิยมปลูกกันตามรั้วบ้าน เพราะมันจะเลื้อยไปตามแนวรั้ว

ส่วนการนำมาใช้รักษาอาการแพ้ แมลงสัตว์กัดต่อย เช่น ยุงกัด โคนใบตำแย แพ้ละอองข้าว นั้น ก็เอาใบสดมา 1 กำมือ ล้างให้สะอาด ตาให้ละเอียด ผสมน้ำเล็กน้อย คั้นเอาน้ำมาทาบริเวณที่เป็นบ่อย ๆ จนกว่าจะหาย

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าพืชสมุนไพรทั้ง 4 ชนิดนั้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น ผักบุ้งทะเล ตำลึง ใบพลู ล้วนเป็นพืชที่หาง่าย ราคาถูกถ้าท่านจะเลือกใช้ดูบ้างก็ ชื่นพระครับ

เสาชิงช้ากับพิธีตรียัมปวาย และตรีปวาย

เมื่อเอ่ยถึง ชิงช้า เชื่อแน่ว่าจะต้องรู้จักกันเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นชิงช้าสำหรับเด็ก เล่น ชิงช้าสำหรับผู้ใหญ่ นั่งหรือชิงช้าสวรรค์ตามงานวัดต่าง ๆ แต่มีชิงช้าอยู่ชิงช้าหนึ่งซึ่งอาจจะมีผู้สงสัยว่า มีไว้ทำไมกัน เพราะไม่เห็นมีใครไปนั่ง ไปไล้กันเหมือนชิงช้าอื่น ๆ โดยความเป็นจริงแล้ว เสาชิงช้าที่ทำสีแดง ตั้งเด่นเป็นตระหง่านอยู่ระหว่าง วัดสุทัศน์เทพวรารามกับศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร นี้ เคยมีความสำคัญในอดีตกาลที่ผ่านมา เพราะเป็นที่ประกอบพิธีสำคัญทางศาสนาพราหมณ์เรียกว่า พิธีตรียัมปวาย และตรีปวาย ซึ่งเป็นพระราชพิธีที่พระมหากษัตริย์โปรดเกล้าฯ ให้ประกอบขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการรับพระอิศวร และพระนารายณ์ที่เสด็จลงมาเยี่ยมมนุษยโลก ตามความเชื่อถือในทางศาสนาพราหมณ์

สำหรับความมุ่งหมายในการประกอบพิธีดังกล่าว เนื่องจากพระอิศวรผู้เป็นเจ้าของจะเสด็จลงมาเยี่ยมโลกมนุษย์ปีละครั้ง และครั้งหนึ่ง ๆ มีกำหนด 10 วัน โดยวันขึ้น 7 ค่ำ เดือนอ้าย จะเป็นวันที่เสด็จลงมา และจะเสด็จกลับในวันแรม 1 ค่ำ จากนั้น พระนารายณ์จะเสด็จลงมาและเสด็จกลับในวันแรม 5 ค่ำ แต่พระราชพิธีตรียัมปวาย และตรีปวายที่ทำในเมืองไทยนั้น ได้เปลี่ยนมาทำกันในเดือนยี่ เนื่องจากเดือนอ้ายเป็นช่วงเวลาที่น่าพิงจะลด ถนนหนทางจึงเต็มไปด้วยโคลนตมและน้ำ ประกอบกับในเดือนอ้าย พระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชกรณียกิจอย่างอื่นที่จะต้องทรงประกอบอย่างมากมาย จึงได้เลื่อนมาทำในเดือนยี่ และถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นที่พระอิศวรจะเสด็จลงมา ก็ไม่เป็นที่น่าประหลาดอันใดด้วยว่า พราหมณ์ย่อมถือตัวว่าเป็นผู้ถือฤกษ์สวรรค์ เมื่อไม่อ่านพระเวทย์เปิดประตูถวาย ย่อมที่จะเสด็จลงมาไม่ได้ด้วยเอง

การต้อนรับ พระอิศวรซึ่งเสด็จลงมาเยี่ยมมนุษยโลกนั้น จะจัดเป็นงานใหญ่ตามเรื่อง ที่กล่าวไว้ว่า ในวันนั้นจะมีเทพดาทั้งหลายมาเฝ้าประชุมพร้อมกัน เป็นต้นว่า พระอาทิตย์ พระจันทร์ พระธรรณี และพระคงคา ซึ่งพวกพราหมณ์จะทำเป็นแผ่นกระดาน นามามังไว้ที่หน้าขมรม เพื่อให้โลกบาลทั้งสี่มา ไล้ชิงช้าถวาย ซึ่งการไล้ชิงช้านี้ ตามความเชื่อในทางศาสนาพราหมณ์ถือว่าการหยั่งความแน่นหนาของ โลก ว่าจะยังมีความคงทนอยู่หรือไม่ โดยพราหมณ์ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ไล้ชิงช้าถือว่า เป็นเกียรติยศอย่างสูง และถ้าหากพลาดพลั้งตกลงมา จะเป็น

การได้บุญอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงมีการไล้กันอย่างเต็มที่นำพวดเสี้ยว และเสียงต่อการตกลงมาคอหักตาย นอกจากนี้ในการประกอบพิธีไล้ชิงช้า จะต้องมีขุนนางผู้ใหญ่ที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นพระยายืนชิงช้า มานั่งเป็นประธานในพิธี

สำหรับการประกอบพระราชพิธีตรียัมปวาย ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ จะมีการสมโภชเทวรูป และทำบุญตามทางศาสนาพุทธด้วยโดยในวันแรม 5 ค่ำ เดือนยี่ ซึ่งเป็นวันทำพิธีส่งพระนารายณ์ และเป็นวันสุดท้ายของการประกอบพระราชพิธี จะมีการสวดมนต์ในเทวสถาน รุ่งขึ้นวันแรม 6 ค่ำ เวลาเช้าจะเลี้ยงพระที่สวดมนต์จำนวน 9 รูป และในระหว่างที่เลี้ยงพระจะมีการประกอบพิธีโกนจุกแก่เด็ก ๆ ด้วย ซึ่งแต่ก่อนนี้มีเด็กที่ไว้ผมจุก และมารับการโกนปีละหลายร้อยคน แต่มาในระยะหลังนี้วิวัฒนาการของโลก ได้เปลี่ยนแปลงไปในทางความเจริญทางด้านวัตถุ เด็ก ๆ จึงไม่นิยมไว้จุกกัน เมื่อไม่ได้ไว้ก็ไม่มีการโกน จำนวนของเด็กที่มารับการโกนจุกจึงลดน้อยลง และในสมัยนี้ถึงแม้ว่าจะไม่มีการไล้ชิงช้า ไม่มีการไว้ผมจุก แต่การประกอบพิธีโกนจุกยังคงมีอยู่ โดยมีผู้นิยมทำบุญชดเชยแทนการขลิบผมจากพราหมณ์เพื่อความเป็นสิริมงคล

การนำบุตรหลานไปโกนจุกหรือขลิบผม ตั้งแต่อดีตกาลมาจนถึงปัจจุบัน ไม่มีการเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากความศรัทธาที่จะบริจาคเงิน เพื่อเป็นการบำรุงเทวสถานเท่านั้น แต่สิ่งที่จะได้รับกลับไปก็คือความเป็นมงคลแก่ตัวเด็ก เพราะเด็กที่มารับการโกนจุกหรือขลิบผมที่เทวสถานโบสถ์พราหมณ์ในวันพิธีจะได้รับพระราชทานเงินจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และทูลกระหม่อมฯ โดยทั่วหน้ากัน ซึ่งเหรียญสิ่งที่ว่านี้นอกจากจะมีพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้ว ยังมีเทพเจ้าทั้ง 3 ในทางศาสนาพราหมณ์ คือ พระพรหม พระอิศวร และพระนารายณ์ ซึ่งรวมกันเรียกว่า โอม แต่สลักเป็นรูปพระพักตร์ของพระพิฆเนศวร์ ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งศิลปะไว้บนเหรียญ นอกจากนั้นแล้วเหรียญดังกล่าวยังได้ผ่านการเข้าพิธี ทั้งในทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ จึงนับว่าเป็นมงคลแก่ผู้ที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง

ในด้านของเสาชิงช้า และโบสถ์พราหมณ์ที่เห็นอยู่มีได้มีขึ้นในกรุง เทพมหานครเป็นแห่งแรก หากแต่ว่าได้ถือกำเนิดที่เมืองนครศรีธรรมราชเป็นแห่งแรก เนื่องจากพวกพราหมณ์ที่อยู่ในประเทศอินเดีย ประสบปัญหาความเดือดร้อนจากการเกิดจลาจลภายในประเทศ เมื่อปีพุทธศักราช

▲ คติโล่ชิงช้า ในสมัยก่อนพราหมณ์จะเป็นผู้ได้
มีการโล่กันอย่างสูงเต็มที่นำหาวาศเสียว

1308 จึงพากันตั้งถิ่นฐานอพยพหลบหนีภัยไปยังประเทศต่าง ๆ พวกที่มาทางทิศตะวันออกก็เดินทางมาสู่ประเทศพม่า ลาว เขมร และไทย สำหรับพวกพราหมณ์ที่เข้ามาสู่แผ่นดินไทย ได้เข้าตั้งเคหสถานบ้านเรือนอยู่ที่เมืองนครศรีธรรมราช พร้อมกับได้มีการอพยพไปอยู่ในกรุงสุโขทัย และลพบุรี สำหรับที่สุโขทัยปรากฏว่ามีโบสถ์พราหมณ์ และเสาชิงช้า ตลอดจนมีการโล่ชิงช้า เหมือนกับที่นครศรีธรรมราช ส่วนที่ลพบุรีได้มีการสร้างเทวสถานโบสถ์พราหมณ์ โดยมีอยู่สองแห่ง แห่งหนึ่งทำเป็นปราสาทสามยอด มีรอยเท้าพระโคประทับอยู่ที่แผ่นศิลา หน้าคูหาพระปราสาทสามยอด ส่วนอีกแห่งหนึ่งเป็นเทวสถานที่สมเด็จพระนารายณ์มหาราช โปรดฯ ให้สร้างขึ้น ซึ่งยังคงมีปรากฏให้เห็นจนทุกวันนี้

สำหรับการที่เสาชิงช้า และเทวสถานโบสถ์พราหมณ์ ได้เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครนั้นสืบเนื่องมาจากเมื่อครั้ง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้กอบกู้บ้านเมือง และสร้างกรุงธนบุรีเป็นราชธานีแล้ว ในปีพุทธศักราช 2311 พระยานคร เจ้าเมืองนครศรีธรรมราช คิดการกบฏแข็งข้อไม่ขึ้นตรงต่อกรุงธนบุรี สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จึงเสด็จกรีธาทัพหลวงออกไปปราบปรามจนพระยานครต้องยอมพ่ายแพ้ จึงได้กวาดต้อนชาวเมืองนครศรีธรรมราช เข้ามาไว้ในกรุงธนบุรี และในจำนวนชาวเมืองเหล่านี้ ได้มีพวกพราหมณ์ที่อาศัยอยู่ในนครศรีธรรมราช อพยพเข้ามาอยู่ในกรุงธนบุรีด้วย ซึ่งก็ได้โปรดฯ ให้สร้างเทวสถานขึ้นที่บริเวณบ้านขมิ้น หลังวัดระฆังโฆสิตาราม สำหรับเป็นสถานที่ประกอบศาสนพิธี และโปรดฯ ให้สร้างเสาชิงช้าเพื่อใช้ในการ

ประกอบพิธีกรรมถวาย ที่ข้างวัดสุวรรณาราม แต่เนื่องจากเทวสถาน และเสาชิงช้า ที่โปรดฯ ให้สร้างขึ้นนั้น ไม่ได้มั่งที่จะให้เป็นการถาวรเพียงพอ แต่ทำให้ใช้งานได้เท่านั้น เหตุนี้ต่อมาไม่ช้า เทวสถาน และเสาชิงช้าที่สร้างจึงพังทลายสูญเสียชีวิตไปหมด ไม่มีหลักฐานปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน

ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงสร้างกรุงเทพฯ พระมหานครเป็นราชธานี เมื่อปีพุทธศักราช 2325 พระครูลิทธิไชย หัวหน้าพราหมณ์ได้กราบบังคมทูลพระกรุณาให้สร้างเทวสถาน และเสาชิงช้า เพื่อใช้ในการประกอบพิธีกรรมถวาย จึงโปรดฯ ให้สร้างเทวสถานโบสถ์พราหมณ์ขึ้นที่บริเวณโรงกษาปณ์ และสร้างเสาชิงช้าขึ้นที่หน้าเทวสถาน ดังปรากฏให้เห็นจนถึงทุกวันนี้ และโปรดฯ ให้มีการประกอบพิธีกรรมถวาย และตรีปวาย โดยถือเป็นพระราชพิธีตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2327 และได้มีการประกอบพิธีดังกล่าวเป็นประจำทุกปีตลอดมาจนกระทั่งถึงปีพุทธศักราช 2479 การไล่ชิงช้าจึงได้ยกเลิกไปคงเหลือแต่พิธีกรรมถวาย และตรีปวาย ซึ่งยังคงมีปฏิบัติกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ แต่เป็นพิธีเล็ก ๆ ท้ากันในหมู่ของพวกพราหมณ์เท่านั้น ไม่ใหญ่โตเหมือนในอดีตที่ผ่านมา จึงมีผู้ที่ไม่ทราบเป็นจำนวนมากว่าพิธีดังกล่าวนี้ยังคงมีอยู่ และมีเพื่ออะไร

▲ ในการประกอบพระราชพิธีกรรมถวาย มีการสมโภชเทวรูปและทำบุญตามพุทธศาสนาด้วย

จากการที่พราหมณ์เป็นชนชาติเดียวที่มีความเจริญรุ่งเรืองที่สุดในชมพูทวีป เป็นเจ้าตำรับลัทธิทางไสยศาสตร์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพิธีกรรมถวาย และตรีปวายหรือพิธีแห่งพระอิศวร

พระนารายณ์ ในเดือนอ้าย พิธีบูชาภิเชกหรือพิธีเสี่ยงทาย ในเดือนยี่ พิธีอัญชะเอวหรือพิธีบน
 ข้าวเข้าลาน ในเดือนสาม พิธีสัมพัจฉรฉินท์หรือพิธีตรุษสงกรานต์ ในเดือนสี่ พิธีคเชนทร์ศวสนานหรือ
 พิธีอาบน้ำใหญ่ ในเดือนห้า พิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ในเดือนหก พิธีเคนทะ ในเดือนเจ็ด
 พิธีพิรุณศาสตร์หรือพิธีขอฝน ในเดือนเก้า พิธีภัทรบทหรือพิธีกวนข้าวทิพย์ ในเดือนสิบ พิธีอาศุทธ
 หรือพิธีแบ่งเรือเสี่ยงทาย ในเดือนสิบเอ็ด และพิธีจองเปรียงหรือพิธีลอยกระทงประทีปโคมไฟเพื่อ
 บูชาพระผู้เป็นเจ้า ในเดือนสิบสอง ดังนั้น เมื่อพราหมณ์ได้อพยพเข้าไปอาศัยอยู่ในกรุงสุโขทัยจึง
 ได้ประกอบพิธีการต่าง ๆ ดังกล่าว และหัวหน้าพราหมณ์ชื่อ ไชยรัตน์ ได้รับพระมหากษัตริย์
 จากพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ พระมหากษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย ให้เข้ารับราชการในตำแหน่ง
 พระมหาบุโรหิต ที่ปรึกษาในทางด้านขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี จึงได้ทรงรับพิธีกรรมต่าง ๆ
 ของพราหมณ์เป็นพระราชพิธี และได้มีการถือปฏิบัติสืบเนื่องมาจากกระทรงทุกวันนี้ ซึ่งพิธีบางอย่างได้
 ยกเลิกไป แต่บางอย่างก็ยังคงมีอยู่ ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดก็คือ พิธีแรกนาขวัญ

นี่คือเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นมาของเสาชิงช้า และการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ใน
 ทางศาสนาพราหมณ์ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้จะไม่มีการไล่ชิงช้า แต่เสาชิงช้าที่ตั้งเด่นอยู่ระหว่าง
 วัดสุทัศน์เทพวราราม กับศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ก็เป็นอนุสรณ์สถานแห่งความทรงจำถึง
 เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา ถ้าหากเสาชิงช้าสามารถพูดได้ คงจะมีเรื่องราวอันน่าสนใจเล่าให้ฟัง
 อย่างมากมาย เพราะเสาชิงช้านี้เฒ่ากว่า 200 ปี ถึงแม้จะมีการบูรณะซ่อมแซมมาหลายครั้ง
 หลายหนแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นที่น่ายินดีว่า นิคมสารสกลไทย ซึ่งเป็นนิคมสารสำหรับผู้อ่านทุกคน
 ทุกเพศทุกวัย และทุกระดับ และมีอายุถึง 38 ปี ก็มีกำเนิดจากโรงพิมพ์ที่ตั้งอยู่บริเวณ เสาชิงช้า
 นี้เช่นกัน

ความฝัน จิตนาการของคนนอนหลับ

ในช่วงเวลาที่คนเรากำลังนอนหลับไหลอยู่นั้น เกิดอะไรขึ้นกับตัวคุณ ? ทุกคนคงตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า เรากำลังเดินทางไปสู่โลกแห่งความฝัน บ้างถึงกับวาดความฝันอย่างตื่นเต้น สนุกสนาน ฝันเป็นตุเป็นตะว่า ได้ไปเจอเจเจเหล่าเทวดา นางฟ้า เจอะหญิงสาวสวย ๆ บางคนก็ฝันร้ายแบบสุด ๆ ฝันว่ากำลังถูกทารายบ้าง โดนผีหลอกบ้าง มีบางคนฝันในเรื่องที่ไม่อยากจะฝัน และบางคนก็อยากจะฝันเห็นตัวเลขเด็ด ๆ ถูกแจ่ง ๆ อู๊ย ! มากมายสารพัดล้วนแต่เป็นจินตนาการของแต่ละคน

เรื่องของความฝันที่เรียกกันว่า DREAM นั้น แม้ว่าจะฝันแต่งบ้าง ไม่แต่งบ้างตามแต่จินตนาการความทรงจำหรือตามแต่ประสบการณ์ที่ได้รับรู้หรือถูกเก็บกวาดไว้ก่อนนอนหลับ แต่เรื่องความฝันนี้ไม่ใช่หยุดหรือจบลงเมื่อเราตื่นขึ้นมาจากความฝันเท่านั้น เพราะเรื่องนี้ได้รับความสนใจจากนักวิชาการ จนถึงกันมีการศึกษาอย่างจริงจังทั้งประเทศตะวันตก และประเทศตะวันออก ยิ่งในประเทศตะวันตกด้วยแล้วนั้น เหล่านักจิตวิเคราะห์ต่างได้ศึกษาเรื่องความฝันอย่างเป็นเรื่องเป็นราว ถึงกับได้มีการตั้งทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการวิเคราะห์ความฝันเลยทีเดียว สำหรับ

ในบ้านเราก็นิยม "แก้มัน" หรือ "ทานายมัน" และบางทีก็เชื่อว่ามันร้ายมักกลายเป็นผี แต่สำหรับใครที่ชอบมีอาการ "เพื่อมัน" ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเรียกว่ามันกลางวัน เช่น มันอยากจะเป็นผู้แทนราษฎร มันอยากจะเป็นรัฐมนตรี มันอยากจะเป็นนายกรัฐมนตรี มันว่าภาพพจน์ของตัวเองเป็นคนดี ฯลฯ ความเพื่อมันเป็นลัทธิเสรีที่คนเราจะนึกคิดขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องคุยกันอีกที

คราวนี้เรามาเข้าเรื่องความมันกันดีกว่าว่าเกิดขึ้นมาได้อย่างไร แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงสาเหตุของความมัน เราก็ต้องมาศึกษาในเรื่องการนอนเสียก่อน เพราะความมันเกิดขึ้นในขณะหลับ ซึ่งในช่วงเวลานี้สมองของเรามีได้หยุดทำงาน แต่ยังคงทำหน้าที่เช่นเดียวกับขณะตื่น คือยังทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การหายใจในขณะตื่น และขณะหลับ ซึ่งมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน ทั้งยังควบคุมจังหวะการเต้นของหัวใจ การไหลเวียนของออกซิเจนในเลือด นอกจากนี้ขณะนอนหลับสมองจะทำหน้าที่มากกว่าเดิมเสียอีก และถ้าวันใดการทำงานของสมองขณะหลับเกิดเสียหายที่ นัยหมายถึงว่า เป็นอันตรายต่อชีวิตเป็นอย่างมาก จนถึงกับเสียชีวิตอย่างกะทันหัน อย่างในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการตายอย่างกะทันหันของเด็กทารกในขณะหลับถึงราวปีละ 7,000 ราย และเข้าใจว่าการ "ไหลตาย" ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานไม่ทำงานในขณะหลับด้วยเช่นกัน

เมื่อเรารู้ว่าการนอนหลับทำให้เกิดความมันก็คงต้องทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งอีกสักหน่อยว่า โดยปกติแล้วการนอนของคนเรามีด้วยกัน 5 ระยะคือ ระยะแรกเรียกว่า ระยะเคลิ้มหลับ ระยะที่ 2 เรียกว่า ระยะหลับลึกปานกลาง ส่วนในระยะที่ 3 - 4 เรียกว่า ระยะหลับลึกมาก และระยะสุดท้ายระยะที่ 5 จะเป็นระยะที่มีการกลอกกลิ้งของลูกตาหรือเรียกชื่อย่อกันว่า REM (RAPID EYE MOVEMENT) ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดความมัน โดยทั้ง 5 ระยะนี้ถือเป็นการนอน 1 รอบกินระยะเวลาประมาณ 90 นาที ดังนั้น การหลับทีรอบ 90 นาทีนี้ ไม่ว่าใครก็ตามสามารถวาดจินตนาการความมันได้ทุกคน และเป็นที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งว่า คนส่วนใหญ่จะมันในเวลากลางคืนมากกว่ากลางวัน นั่นเป็นเพราะการนอนหลับในตอนกลางคืนมีเวลานอนน้อยกว่าเวลากลางคืน และเป็นการนอนในช่วงเวลาสั้น ๆ ไม่ถึง 90 นาที ยังไม่ทันมันก็ตื่นขึ้นมาแล้ว เพราะฉะนั้น การมันในตอนกลางวันจึงพบน้อยมาก ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดความมันนั้นไม่ว่าจะเป็นมันผี

หรือฝันร้ายก็ตาม จะเป็นธรรมชาติของคนเรา และเป็นการแสดงออกของอารมณ์ และจิตใจ
 อย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าเวลานั้นเราเกิดความเครียด ความชอกช้ำใจ ความฝันก็จะออกมาในรูปของ
 ฝันร้าย ถ้าสุขภาพจิตดีก็มักจะฝันดี แต่ถ้าใครจะฝันเป็นภาพสีหรือภาพขาวดำ ก็ขึ้นอยู่กับสติปัญญา
 ของผู้ที่ฝันเป็นสำคัญ ถ้าคนนั้นมีสติปัญญาดีก็จะฝันเป็นภาพสีธรรมชาติ ส่วนผู้ที่มีสติปัญญาไม่สู้ดีนัก
 ก็มักจะฝันเป็นภาพขาวดำ และถ้าคุณมีเวลาว่างสักหน่อยก็หาเวลาออกกำลังให้สม่ำเสมอจะช่วยให้
 จิตใจปลอดโปร่งขึ้นมา และไม่ควรมีสรา กาแฟ หรือสูบบุหรี่ในตอนเย็น เพราะจะเป็นสาเหตุ
 ทำให้หลับไม่สนิท ไม่ควรรับประทานอาหารหลัก อาจทานอาหารว่าง ๆ เบา ๆ หรือดื่มน้ำอุ่น
 สักเล็กน้อยให้สบายท้องก่อนนอน ถ้ายังนอนไม่หลับอย่านอนย่ำมตาไปตลอดคืน เสียสุขภาพจิต
 เปลา ๆ ลองทำอะไรเพลิน ๆ เช่น อ่านหนังสือเบา ๆ หรือไม่ก็เดินสูดอากาศบริสุทธิ์รอบบ้าน
 จนจิตใจปลอดโปร่ง รับรองคุณจะนอนหลับอย่างสนิทใจแถมฝันดีอีกต่างหาก

เออละ ! ถ้าคุณเกิดความฝันอีก นั่นแสดงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของคนนั่นเอง

จอมยุทธ์ไม้จิ้มฟัน

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเจ้าหญิงองค์หนึ่งซึ่งมีนิสัยไม่ดีเอามาก ๆ เจ้าหญิงจะนอนอยู่ในที่นอนตอนกลางคืน และจะใช้ไม้จิ้มฟันในขณะที่นอนไปด้วย การกระทำเช่นนี้ยัง ไม่ถือว่าเลวนัก แต่ภายหลังที่ เจ้าหญิงจิ้มฟันเสร็จแทนที่จะบ้วน ไม้จิ้มฟันนั้นทิ้ง ไปอย่างที่พระองค์ควรจะทำ เจ้าหญิงกลับเสียบไม้จิ้มฟันนั้นไว้ในระหว่าง เสื่อที่ทำจากฟางข้าวที่ใช้ปูที่นอนของชาวญี่ปุ่น ซึ่งเป็นที่ที่ เจ้าหญิง เองก็ใช้นอนด้วย นิสัยเช่นนี้แหละที่เป็นนิสัยที่ไม่สู้จะสะอาดนัก เนื่องจากเจ้าหญิงทำเช่นนี้ทุกคืน ในไม้ซ้ารองที่อยู่ระหว่าง เสื่อก็เต็มไปด้วย ไม้จิ้มฟันที่ใช้แล้ว

คืนหนึ่งพระองค์ต้องตื่นนอนทันที เพราะได้ยินเสียงสู้รบกัน เจ้าหญิงได้ยินเสียงจอมยุทธ์ และเสียงดาบ ด้วยความกลัว เจ้าหญิงจึงลุกขึ้นนั่งแล้วจุดตะเกียงไว้ข้างที่นอน พระองค์แปลกใจมากต่อสิ่งซึ่งพระองค์พบว่า ยากที่จะเชื่อด้วยตนเอง

ข้างฟ้านวมของพระองค์มีจอมยุทธ์กระจริดจำนวนมากมาย จอมยุทธ์บางคนกำลังสู้รบกัน บ้างก็กำลังร้องเพลง บ้างก็กำลังเต้นรำ จอมยุทธ์ทั้งหมดส่งเสียงดังลั่นไปหมด

เจ้าหญิงคิดว่าพระองค์คงฝันไป จึงหยิกตัวเองแต่ปรากฏว่าไม่ใช่ฝัน หากพระองค์ตื่นอยู่จริง ๆ และจอมยุทธ์กระจริดเหล่านั้นก็ยังส่งเสียงดังลั่นอย่างน่ากลัวอยู่ที่นั่น จอมยุทธ์เหล่านั้นส่งเสียงดังมากจน เจ้าหญิงไม่สามารถนอนหลับได้ทั้งคืน และเมื่อพระองค์เตรียมจะล้มตัวลงนอนทันใดนั้นก็ต้องตื่นขึ้นมาใหม่ เพราะเงี้ยววังเวงมาก พวกจอมยุทธ์กระจริดเหล่านั้นได้จากไปแล้ว

เจ้าหญิงตกพระทัยกลัวมากแต่ก็ทรงละอายใจที่จะเล่าให้เจ้าผู้ครองนคร พระบิดาของตนฟัง เพราะท่านคงไม่เชื่อเจ้าหญิง ในคืนถัดมาเมื่อเจ้าหญิงเข้านอนเหตุการณ์แบบเดียวกันได้อุบัติขึ้นใหม่อีกครั้ง และคืนต่อ ๆ มาก็เป็นเช่นเดียวกันอีก

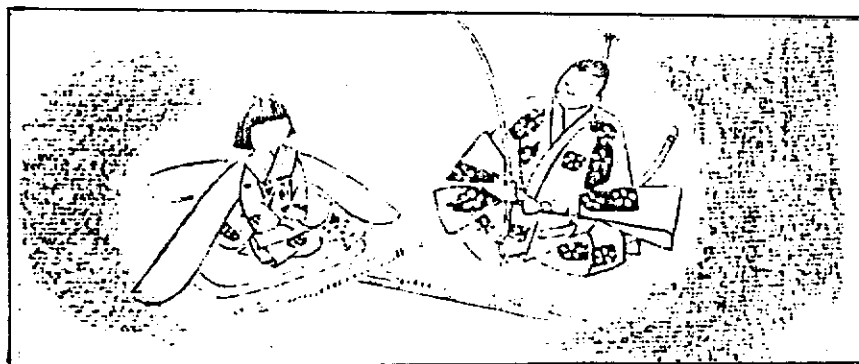
จอมยุทธ์กระจริดได้ส่งเสียงดังทุกคืนจนเจ้าหญิงไม่สามารถหลับได้ และเริ่มซีดเซียวลงทุกวัน ไม่ช้าเจ้าหญิงก็ล้มป่วยลงเพราะนอนหลับไม่เพียงพอ

พระบิดาของเจ้าหญิงเฝ้าแต่ถามเจ้าหญิงว่าเกิดอะไรขึ้น ในที่สุดเจ้าหญิงก็เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้พระบิดาฟัง ครั้งแรกพระบิดาของเจ้าหญิงไม่ทรงเชื่อแต่ในที่สุดก็ทรงตัดสินพระทัยที่จะเห็นด้วยสายตาพระองค์เอง พระบิดาของเจ้าหญิงตรัสบอกให้เจ้าหญิงนอนในห้องของพระองค์แทนเพื่อพระองค์จะได้คอยระวังให้เธอ

และแล้วพระองค์ก็ทรงทำตามที่ตรัส แม้พระองค์จะลืมนอนอยู่ทั้งคืนเพราะต้องคอยดูแลเหตุการณ์อยู่ แต่จอมยุทธ์กระจริดก็ไม่มา อย่างไรก็ตามในขณะที่เฝ้ารอคอยอยู่นั้นพระบิดาของเจ้าหญิงก็ได้สังเกตเห็นไม้จิ้มฟันจำนวนมากมาติดอยู่ตามพื้นห้อง พระองค์เฝ้ามองดูที่ไม้จิ้มฟันเหล่านั้นอย่างระมัดระวัง ในที่สุดก็ค้นพบว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น

วันถัดมาพระบิดาของเจ้าหญิงได้ตรัสเรียกเจ้าหญิงมาหา แล้วชี้ให้ดูที่ไม้จิ้มฟันเหล่านั้น ไม้จิ้มฟันเหล่านั้นมีรอยปิ่น และถูกตัด รอยเหล่านี้เล็กมากจนเจ้าหญิงไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาตนเอง จึงทูลถามพระบิดาว่า ร่องรอยเหล่านั้นหมายถึงอะไร

พระบิดาอธิบายให้ฟังว่า จอมยุทธ์กระจริดมาที่ห้องขององค์หญิง เพราะองค์หญิงทั้งไม้จิ้มฟันให้ตกเรียกราคาไปทั่ว จอมยุทธ์ไม่มีคาบของตนเอง และต้องการจะมีคาบมาก ในตอนนี้สำหรับจอมยุทธ์กระจริดแล้ว ไม้จิ้มฟันสามารถใช้ทำเป็นคาบได้ดี และนั่นคือเหตุผลที่จอมยุทธ์พากันมาทุกคืน

พระบิดาตรัสว่า เหตุที่พวกจอมยุทธ์ไม่ได้มาเมื่อคืนนี้ เป็นเพราะพระองค์อยู่ที่นั่นกับดาบจริง ๆ พวกจอมยุทธ์กระจัดจิงกลัวมาก ครั้นแล้วพระองค์ก็มองดูที่ดาบของพระองค์อย่างฉุนเฉียว และตรัสถามว่าทำไมจึงมีไม้จิ้มฟันใช้แล้วในห้องขององค์หญิงมากมายเช่นนี้

เจ้าหญิงทรงละอายใจต่อนิสัยเสียของพระองค์มาก แต่ก็ยอมรับว่า พระองค์เคยใช้ไม้จิ้มฟันเสียบไว้ตามรอยแยกของเสื้อ เพราะขี้เกียจลุกขึ้นไปโยนทิ้ง องค์หญิงยังคงกล่าวด้วยว่า เธอรู้สึกเสียใจมาก และให้สัญญาว่าจะไม่ทำตัวขี้เกียจอีกต่อไป

จากนั้นองค์หญิงจึงเก็บไม้จิ้มฟันทั้งหมด แม้กระทั่งไม้จิ้มฟันที่อยู่ใต้รอยแยก แล้วนำไม้จิ้มฟันที่เก็บได้ทั้งหมดไปโยนทิ้ง คืนนั้นบรรดาจอมยุทธ์ไม่ได้มา ทั้งนี้เพราะไม่มีดาบขนาดกระจริดสำหรับพวกเขา และพวกจอมยุทธ์ก็ไม่ยอมมาอีกเลย

ในไม่ช้า เจ้าหญิงก็กลับมีพระอนามัยสมบูรณ์อีกครั้ง ทั้งนี้เพราะบรรดาจอมยุทธ์ไม่ได้มา กวนใจให้พระนางต้องตื่นอีกต่อไป องค์หญิงกลายเป็นคนที่มีระเบียบวินัยเรียบร้อยในทุกสิ่ง และได้ทรงทำให้พระบิดาของพระนางพอพระทัยเป็นอย่างมาก โดยการกวาดสวนทุกวัน เจ้าหญิงไม่เคยลืมเรื่องจอมยุทธ์กระจริดเหล่านั้นเลย และถ้าพระนางใช้ไม้จิ้มฟันอีก เราก็แน่ใจได้เลยว่าพระนางจะต้องระมัดระวังที่จะนำไม้จิ้มฟันนั้นไปทิ้งให้เป็นที่เรียบร้อย

แมงมุมทอผ้า

นานมาแล้ว มีชาวนาคนหนึ่งชื่อว่า โยชากุ วันหนึ่งขณะที่ทำงานอยู่ในนาเขาพบงูกำลังจะกินแมงมุม โยชากุรู้สึกเห็นใจแมงมุมที่มาก ดังนั้นเขาจึงวิ่งเข้าหาพร้อมกับจับในมือแล้วไล่ให้หนีไป เขาได้ช่วยชีวิตของแมงมุมด้วยวิธีการเช่นนี้ ครั้นแล้วแมงมุมก็อันตรธานหายไปนกออหู้ ครั้งแรกดูเหมือนมันจะหยุดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วโค้งเป็นเชิงสำนึกในบุญคุณต่อโยชากุ

ในเช้าวันหนึ่ง หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นไม่นาน ขณะที่โยชากุกำลังอยู่ในบ้านก็ได้ยินเสียงเรียกอยู่ข้างนอก "คุณโยชากุ คุณโยชากุคะ" เขาเดินไปที่ประตู พบสาวสวยคนหนึ่งยืนอยู่ที่สนามหญ้า

"ฉันได้ข่าวว่าคุณกำลังมองหาคนทอผ้าให้คุณ" หญิงสาวพูด "คุณจะไม่กรุณาอนุญาตให้ฉันพักอยู่ที่นี้ทอผ้าให้คุณหรือคะ"

โยชากุยินดีมาก เพราะเขาต้องการสาวทอผ้าอยู่พอดี ดังนั้นเขาจึงนำหญิงสาวไปคูหาทอผ้า และหญิงสาวนั้นก็เริ่มทำงานที่นั่น ในช่วงสิ้นสุดของวัน โยชากุได้ไปดูว่าหล่อนทำอะไรบ้างก็ต้องแปลกใจมากที่พบว่า หญิงสาวนั้นได้ทอผ้าชิ้นยาวถึงแปดชิ้น เพียงพอใช้ตัดกิโมโนได้ถึงแปดชุดเขาไม่เคยเห็นใครที่สามารถทอผ้าได้มากเพียงนั้นในวันเดียวมาก่อน

"เธอทอผ้าจากธรรมชาติเช่นนี้ได้อย่างไรกัน" เขาถามหญิงสาว

แทนที่จะตอบเขา หล่อนกลับพูดถ้อยคำที่ฟังดูแปลก ๆ ว่า "ขอบคุณอย่าถามฉันเลย และคุณไม่ควรเข้ามาในห้องทอผ้านี้ ในขณะที่ฉันกำลังทำงานด้วย"

แต่โยซากุอยากรู้มาก ดังนั้นในวันหนึ่ง เขาแอบย่องขึ้นไปอย่างเงิบ ๆ ที่ห้องทอผ้านี้ และแอบข่มขู่ที่หน้าต่าง สิ่งที่เขาพบได้สร้างความประหลาดใจแก่เขาจริง ๆ เพราะผู้ที่นั่งทำงานอยู่ที่นั่นหาใช่หญิงสาวผู้นั้นไม่ หากแต่เป็นแมงมุมตัวใหญ่มาก กำลังทอผ้าอยู่ด้วยขาทั้งแปดของมันอย่างรวดเร็วมาก และสำหรับเส้นด้ายมันก็ใช้ใยแมงมุมของมันนั่นเอง ซึ่งได้มาจากปากของมัน

โยซากุมองดูอย่างใกล้ชิดมาก และได้พบว่าแมงมุมนี้ก็คือแมงมุมตัวที่เขาเคยช่วยชีวิตเอาไว้จากงู ครั้นแล้วโยซากุก็เข้าใจ แมงมุมรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ จนมันต้องการจะทำบางสิ่งบางอย่างลงไปเพื่อเป็นการช่วยเหลือโยซากุ ดังนั้นจึงแปลงตัวเป็นสาวงามมาทอผ้าให้เขา เพียงแต่กินผ้าในห้องทอผ้านี้ มันก็สามารถชักใยเป็นเส้นด้ายขึ้นภายในตัวของมันเอง จากนั้นเอาด้ายที่แปดข้างของมัน แมงมุมก็สามารถทอเส้นด้ายเป็นผ้าได้อย่างรวดเร็วมาก

โยซากุรู้สึกขอบคุณสำหรับการช่วยเหลือของแมงมุมมาก เขาพบว่าผ้าที่ถูกใช้เกือบหมด ดังนั้นเช้าวันถัดมา เขาจึงออกไปที่หมู่บ้านที่อยู่ใกล้ที่สุด ซึ่งตั้งอยู่อีกด้านหนึ่งของภูเขา เพื่อซื้อผ้ามาเพิ่ม เขาซื้อผ้าได้พอนั่งแล้วรีบเดินทางกลับบ้าน โดยแบกผ้าพอนั่งนั้นมาบนหลัง

ระหว่างทาง ได้ปรากฏเรื่องราวที่น่ากลัวมาก โยซากุนั่งลงเพื่อพักพ่อน งูตัวเดียวกันที่เขาไล่หนีไปจากแมงมุมตัวนั้น ได้เลื้อยแอบซ่อนอยู่ภายในพ่อนผ้าชิ้นนั้น แต่โยซากุไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนั้นเขาจึงนำผ้ากลับบ้าน แล้วมอบให้แก่สาวทอผ้าคนนั้น

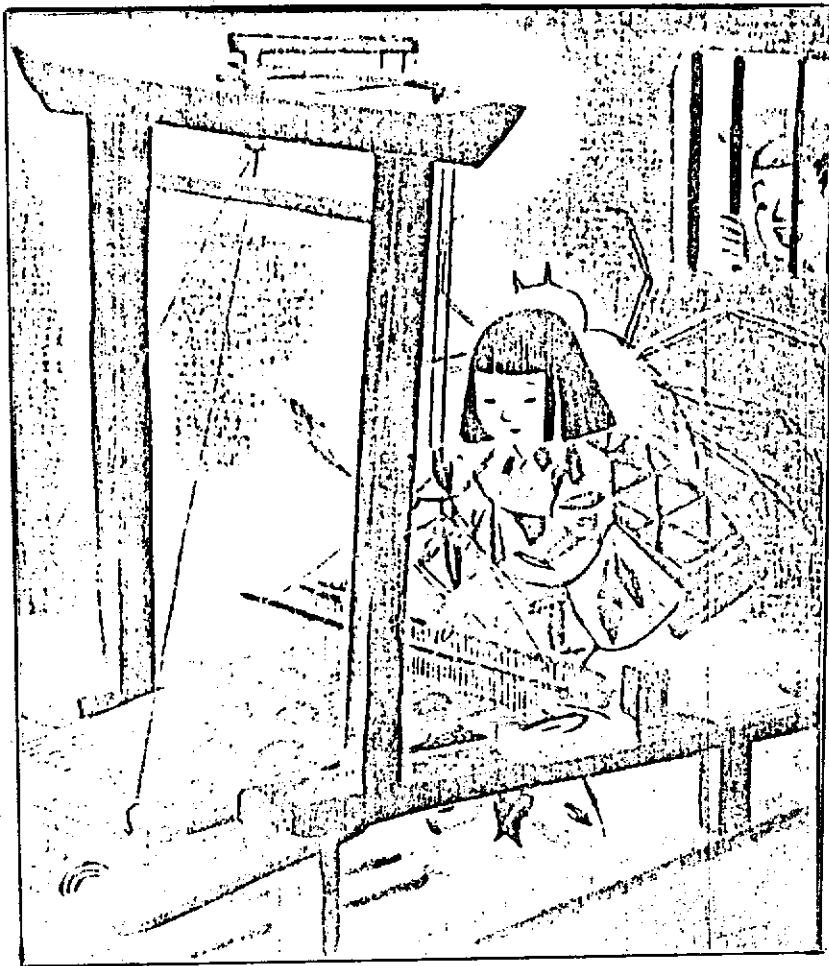
หญิงสาวดีใจมากที่ได้ผ้าชิ้นนี้ เพราะตอนนี้ หล่อนได้ใช้ผ้าซึ่งยังเหลืออยู่ทั้งหมดจนหมดสิ้นแล้ว ดังนั้นหล่อนจึงรับเอาผ้าชิ้นนั้นไว้แล้วนำไปที่ห้องทอผ้า

ทันทีที่หญิงสาวเข้าไปอยู่ภายในห้องทอผ้า หล่อนก็แปลงร่างเป็นแมงมุม แล้วรีบกินผ้าชิ้นนั้นอย่างรวดเร็ว ประหนึ่งว่ามันคือสิ่งที่มีรสเลอเลิศมาก ดังนั้นหล่อนจึงสามารถชักใยผ้าชิ้นนั้นเป็นเส้นด้ายภายในร่างของหล่อน แมงมุมนั้นเอาแต่กินอยู่ทำเดียว และทันใดนั้นเอง ขณะที่มันกินจนไปถึงก้นของพ่อนผ้าชิ้นนั้น งูก็เลื้อยกระโดดออกมาจากผ้า งูอ้าปากออกกว้างเพื่อจะได้กลืนแมงมุมเข้าไป แมงมุมตกใจกลัวมากจึงกระโดดออกทางหน้าต่าง งูนั้นเลื้อยคลไคล้วตามแมงมุมนั้นไปอย่างรวดเร็ว และแมงมุมเองก็ได้กินผ้าเข้าไปมาก จนมันไม่สามารถจะวิ่งหนีได้เร็วนัก

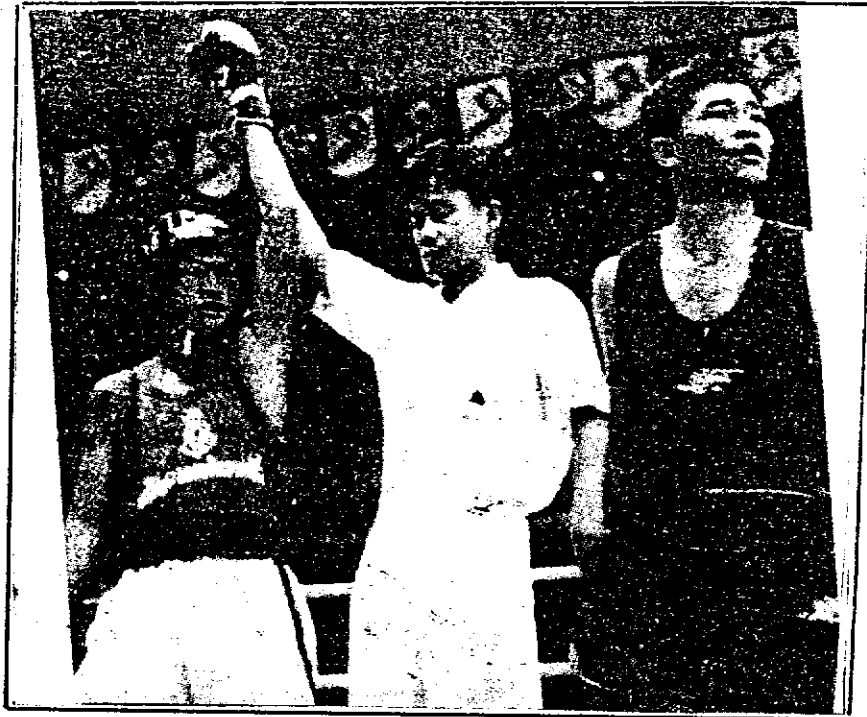
ดังนั้นจึงค่อย ๆ ไล่ติดตามทันแมงมุม ุงได้เปิดปากออกกว้างเพื่อกลืนแมงมุมลง ไปอีกครั้งหนึ่ง แต่ ทันใดนั้นก็เกิดสิ่งประหลาดขึ้นมา

อาทิตย์ผู้เต่า ซึ่งลอยอยู่ในท้องฟ้า กำลังจ้องดูเหตุการณ์ซึ่งกำลังเกิดขึ้นนั้น เขารู้ว่า แมงมุมตัวนั้นคือใยซากุอย่างใด และเขารู้สึกเห็นใจแมงมุมผู้นำสงสารนี้มาก ดังนั้นอาทิตย์ผู้เต่า จึงเดินทางลงมาพร้อมด้วยแสงอาทิตย์ แล้วใช้มือคว้าเอาด้ายปลายสุดของใย ซึ่งยื่นออกจาก ปากของแมงมุมนั้นแล้วยกแมงมุมขึ้นสูงขึ้นไปในท้องฟ้า ซึ่งงูไม่สามารถจะเลื้อยถึง ได้เลย

แมงมุมรู้สึกขอบคุณต่ออาทิตย์ผู้เต่ามาก ที่ได้ช่วยชีวิตของตนจากงูตัวนั้น ดังนั้นเขาจึงใช้ ฝ้ายทั้งหมดที่อยู่ในร่างของตนทอเป็นก้อนเมฆสีขาวอันงดงามบนท้องฟ้า ผู้คนกล่าวกันว่า นั่นคือ เหตุผลที่ว่าทำไมเมฆจึงอ่อนนุ่ม และมีสีขาวเหมือนปุยฝ้าย และเช่นเดียวกันนั่นคือเหตุการณ์ที่ว่า ทำไมแมงมุม และก้อนเมฆ จึงมีชื่อเรียกอย่างเดียวกันในญี่ปุ่นว่า คูโมะ

ซีเกมส์ เป้าหมายสูงสุดของวงการกีฬาเมืองไทย

ถ้าพูดถึงถึงเรื่องสมาคมฯ กีฬาในเมืองไทย โดยเฉพาะเป้าหมายในการเตรียมนักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันในทัวร์นาเมนต์ต่าง ๆ แล้ว

ดูเหมือนว่า ผู้บริหารสมาคมฯ กีฬาในเมืองไทยเรานั้น จะพุ่งเป้าหมายไปที่การชนะเลิศ ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ เกมกีฬาซึ่งมีประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้น เท่านั้นจริง ๆ สำหรับผู้บริหารสมาคมฯ กีฬาเมืองไทยเรา

ทั้งที่โอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขันของนักกีฬาไทยเรานั้นก็ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ว่า ซีเกมส์ หากแต่ทัวร์นาเมนต์ระดับโลกหรือในระดับภาคพื้นทวีปนักกีฬาไทยเราก็ไม่ใช่ว่าจะด้อยโอกาสในการไปเข้าร่วมการแข่งขัน

ปล่อยให้ให้นักกีฬานั้น ซ้อมกันแบบตามยถากรรมซะมากกว่า แม้ว่าบางสมาคมฯ จะมีการส่งนักกีฬาไปทำการฝึกซ้อมเก็บตัวยังต่างประเทศ ก่อนทัวร์นาเมนต์สำคัญ ๆ เช่น โอลิมปิกหรือ เอเชียนเกมส์

แต่ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นการทำงานไปเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในการทำงานของสมาคมฯ เท่านั้น เพราะไม่ได้มีการกระทำในลักษณะจริงจังเท่าใดนัก การฝึกซ้อมของนักกีฬาที่แทบจะเรียกได้ว่า แย่กว่าที่เมืองไทยซะด้วยซ้ำ

และเมื่อล้มเหลวกลับมา ข้ออ้างที่ดูเหมือนว่า จะเป็นที่ยอมรับของบรรดาผู้บริหารสมาคมฯ กีฬาต่าง ๆ ก็คือ ส่งนักกีฬาไปเพื่อหาประสบการณ์ ก็ถ้าจะส่งเพื่อหาประสบการณ์จริง ๆ ไม่เห็นว่ามีความสำเร็จอะไรที่จะต้องส่งนักกีฬาไปหาการฝึกซ้อมยังต่างประเทศให้มันเปลืองเงินภาษีอากรของราษฎรเลย ซ้อมมันในเมืองไทย ถึงเวลาแข่งก็ค่อยส่งไปแข่งเท่านั้นก็สิ้นเรื่อง ยิ่งมาฟังถึงเป้าหมายในการเตรียมนักกีฬาของแต่ละสมาคมฯ ด้วยแล้ว ยิ่งไปกันใหญ่ เพราะหวังอยู่เพียงแค่อันดับที่ 1 เท่านั้น

ไม่ต้องไปดูอื่นไกล เอาแค่สมาคมฟุตบอลฯ สมาคมกีฬาฮอกกี้น้ำแข็ง ซึ่งมีโปรแกรมที่จะต้องส่งทีมฟุตบอลไปหาการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกที่ประเทศญี่ปุ่นในต้นเดือนเมษายน นี้ นักฟุตบอลซ้อมกันอยู่โครม โครม

แต่ตัวนายกสมาคมฯ เองกลับบอกกับนักข่าวว่า ไม่มีความหวัง ความหวังสูงสุดของทีมฟุตบอลชุดนี้อยู่ที่เหรียญทองซีเกมส์

ฟังแล้วก็วังเวงชะมัด เพราะดูเหมือนว่าเราพอใจที่จะย่อตัวอยู่กับที่อย่างนี้ โดยที่ไม่พยายามจะวิ่งหนีคนอื่น ๆ เลย

พูดกันตรง ๆ ถึงเวลานี้ แม้กระทั่งแค่อันดับที่ 3 ก็มีเพียงสมาคมฯ ไม่กี่สมาคมย่อยสมาคมฯ ทropic ที่พอจะฝากผีฝากไข้กันได้ ในขณะที่หลาย ๆ สมาคมฯ ก็แค่แต่เพื่อเจ้าพ่อถึงความหวังในมันของตัวเองไปเรื่อยเปื่อย

ไม่ได้คิดที่จะมีการกระทำในลักษณะปฏิบัติอย่างจริงจังเลย

ยิ่งข่าวคราวที่ออกมาถึงความขัดแย้งในการทำงานของบางสมาคมฯ ด้วยแล้ว ไม่รู้ว่ากรรมการบริหารของสมาคมฯ นั้น ๆ มัวคิดอะไรกันอยู่

ซีเกมส์ จะแข่งอยู่ในอีกเพียงแค่วันที่ 3 เดือนนี้แล้ว ยังหาตัวนักกีฬาไม่เจอเลย

มอง ๆ ดูกันแล้ว จะมีก็สมาคมกรีฑา สมาคมยิงปืนฯ สมาคมวอลเลย์บอลฯ และอีกไม่กี่สมาคมฯ เท่านั้น ที่ดูเหมือนว่าจะทำงานได้ดีเป็นระบบที่แน่นอนชัดเจน ที่สำคัญคือถึงวันนี้สมาคมฯ ที่ว่า ได้ตัวนักกีฬาที่จะส่งไปหาการแข่งขันเกือบจะเรียกได้ว่า ครบถ้วนแล้ว

มีการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อที่จะให้มาเป็นตัวแทนของคนไทยทั้งชาติอย่างมีระบบ มีขั้นตอนที่แน่นอน นักกีฬามีการฝึกซ้อม และเตรียมตัวเพื่อที่จะเข้าแข่งขันในทัวร์นาเมนต์สำคัญ ๆ อยู่ตลอดทั้งปี

เพราะฉะนั้น จึงไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกที่ในการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ผ่าน ๆ มานี้ นักกีฬาของสมาคมฯ ที่ว่าจึงคว้าเหรียญทองให้กับประเทศไทยอย่างเป็นกอบเป็นกำ และเมื่อมาถึงตรงนี้วันนี้ และเวลานี้มองจากการเตรียมงานต่าง ๆ แล้ว ซีเกมส์ที่สิงคโปร์ที่จะถึงในอีก

2 - 3 เดือนข้างหน้า นักกีฬาของสมาคมฯ เหล่านี้ก็ยังเป็นความหวังของกองเชียร์ชาวไทยได้อยู่เหมือนเดิม เพราะเวลาที่เหลือก็เพียงแค่ยวนักกีฬาให้สูดดมเต็มทีพร้อมแข่งขันเท่านั้น

ส่วนสมาคมฯ อื่น ๆ ที่เหลือ โดยเฉพาะสมาคมฯ ที่ยังมีปัญหาค้างคาญอยู่ภายในสมาคมฯ เอง ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งของบรรดาสภากรรมการบริหารฯ ของสมาคมหรือความขัดแย้งระหว่างสมาคมฯ เองกับตัวนักกีฬาหรือความไม่พร้อมในเรื่องอื่น ๆ โดยเฉพาะเรื่องหลักคือเรื่องการเงินแล้ว

ระยะเวลาที่เหลือนี้ถ้าจะพูดกันตรง ๆ แล้ว ก็ต้องบอกว่าไม่พอ แต่ก็ยังถือว่ามีเวลาอยู่บ้าง ลองทบทวนการทำงานของตัวเองดู และหันไปมองการทำงานของสมาคมฯ ที่ว่าข้างต้นดูบ้าง

ดูว่าเขาทำงานกันอย่างไรจึงประสบความสำเร็จ เพราะไหน ๆ เราก็หวังกันแค่ความสำเร็จในซีเกมส์นี้เท่านั้นแล้ว ก็ทำให้มันสำเร็จซะบ้าง ไม่ใช่อ้างอยู่แค่เรื่องประสบการณ่นักกีฬาเรายังน้อยสู่นักกีฬาต่างชาติไม่ได้ยุ่งเรื่อย

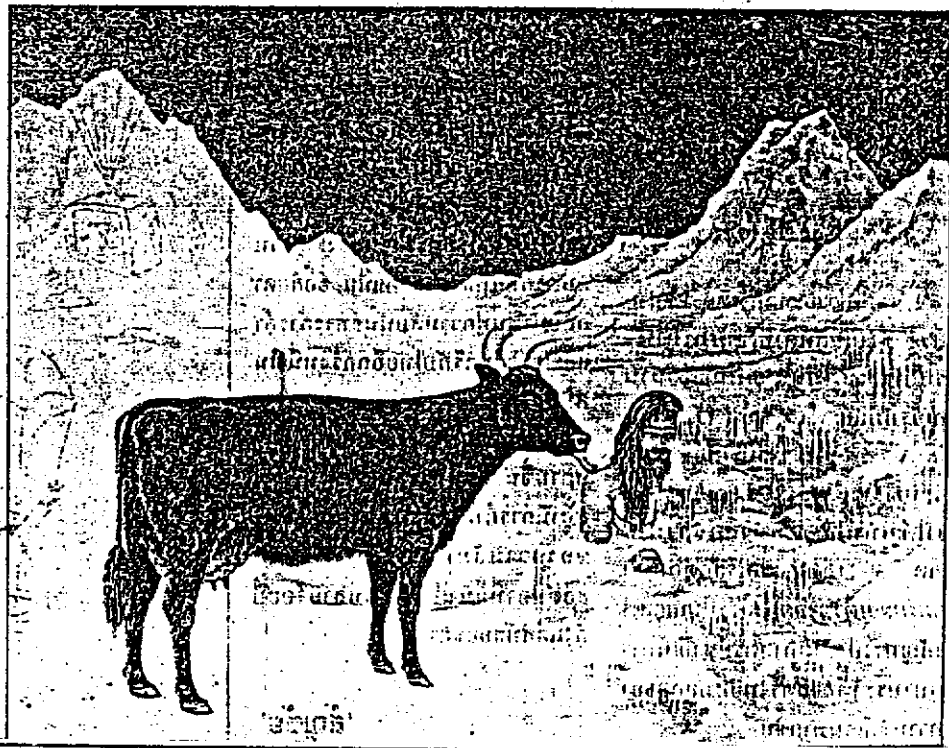
หรือว่าอ้างเรื่องนี้แล้วได้ผล ในการที่ทำให้ได้ไปเที่ยวต่างประเทศ?

กำเนิดโลกตามคติไวคิง

ไวคิง (Viking) เป็นนักบวชชาว
มีถิ่นฐานอยู่แถบประเทศนอร์เวย์
สวีเดน ที่เรียกกันว่าสแกนดิเนเวีย
ทางทวีปยุโรปเหนือ ซึ่งมีอากาศ
หนาวจัด พวกเขาไวคิงสามารถต่อเรือ
เดินทะเลที่มีประสิทธิภาพ และเป็น
นักเดินเรือที่ชำนาญ ได้เดินทางทาง
เรือไปรุกรานดินแดนชายทะเลต่างๆ

ในยุโรปในช่วงระยะคริสต์ศตวรรษที่ ๘
ถึง ๑๐ พวกเขาไวคิงมีความคิดในเรื่อง
กำเนิดโลกและสิ่งมีชีวิตในโลกดังเรื่อง
ต่อไปนี้
ครั้งหนึ่ง ทางภาคเหนือมีความ
หนาวเย็นจัด ทุกหนทุกแห่งเต็มไปด้วย
หิมะน้ำแข็ง มีหินเป็นเกล็ดขมແหลม
ลมโศกโศกขึ้นมาจากหิมะทั่วๆ ไป พายุ

หิมะหัดกระหน่ำ ส่วนที่อากาศได้ตรงกันข้าม มีแต่ความร้อนเป็นไปโลกดุจเตาหลอมเหล็ก มีเปลวไฟและประกายไฟตกลงมา

ระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้มีช่องว่างกันอยู่ ในตอนแรกไม่มีสิ่งใดข้ามไปถึงอีกฟากหนึ่งได้ แต่ต่อมาภูเขาไฟทางภาคใต้ฝนประกายไฟสูงขึ้นไปทุกที ขี้เถ้าร้อนได้กระพือพัดไปตกถึงแม่น้ำแข็งทางภาคเหนือ ทำให้ก้อนน้ำแข็งละลายและเป็นหยดน้ำออกมา จากหยดน้ำเหล่านี้เอง ปรากฏยักษ์ขึ้นตนหนึ่งมีนามว่า ชะเมียร์ ความร้อนทำให้ชะเมียร์นอนเหงื่อไหล แล้วเกิดยักษ์ขนาดเล็กกว่าตัวชะเมียร์ขึ้นมาจำนวนมาก จากหยดน้ำของชะเมียร์เอง ยักษ์เล็กพวกพล่านเต็มไปทั่วที่ราบน้ำแข็ง ผิดกันมาสร้างปราสาท เต้นรำทำเพลง รุ่งวายุไปทั่ว

ในท่ามกลางความอึดทนนี้เอง น้ำแข็งที่ละลายก็บังเกิดเป็นสิ่งมีชีวิตขึ้นมาอีกอย่างหนึ่ง คือ ออติมลา แม้วัวที่มีผิวกายสีดำและดวงตาสีน้ำตาล หันที่เห็นออติมลา เหล่ายักษ์เล็กให้ร้องด้วยความดีใจ ทรูกันเข้าไปดูคนมออติมลา จนน้ำนมเหือดแห้ง แล้วก็กลับไปเล่นสนุกต่อไป

ฝ่ายออติมลามาเตรีชมแรงและหัวโธ่ เดินข้ามทุ่งหิมะที่เขย่งกันมาทุ่งหญ้า แต่ก็ไม่พบ สดขอบฟ้าเป็นภูเขาหน้าแข็ง ข้างหน้าเป็นน้ำ ในที่สุดก็หมดหวังที่จะหาอาหารมาเลี้ยงร่างกาย ออติมลาจึงเริ่มเลียน้ำแข็งที่มีรสเค็ม ขณะที่กำลังเลียน้ำแข็งนั้นก็ค่อย ๆ เกิดร่างนักรบขึ้นมา นักรบผู้นี้มีชื่อว่า บุรี หันที่ที่หลุดพ้นจาก

น้ำแข็ง บุรีได้แต่งงานกับนางยักษ์ตนหนึ่ง และให้กำเนิดครอบครัวเทพนักรบ พวกเขาไปตั้งหลักแหล่งบนที่ราบ สร้างป้อมปราการขึ้นมา และต่อมาก็มีลูกหลานจำนวนมาก

ดังนั้นจักรวาลจึงมียักษ์พวกหนึ่ง และเทพอีกพวกหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายเกลียดกัน ทะเลาะ และต่อสู้กันอยู่เสมอ แต่ก็ไม่มีฝ่ายใดเข้มแข็งพอที่จะชนะอีกฝ่ายหนึ่งได้ ผลที่สุดมีเทพสามพี่น้องนำโดยไออดิน พยายามให้สภาพนี้สิ้นสุดลง โดยแทนที่จะไปสู้รบกับพวกยักษ์เล็ก เทพทั้งสามได้กลานขึ้นไปบนร่างชะเมียร์ผู้ชรา แล้วประหารชะเมียร์เสียด้วยมีด

เลือดของชะเมียร์ซึ่งเป็นน้ำเกลือไหลออกจากร่างมากมาย ท่วมพวกยักษ์เล็กจนน้ำเกลือตาย แล้วเกิดเป็นมหาสมุทรแห่งแรก เมื่อเลือดไหลออกจากร่างชะเมียร์หมดสิ้นแล้ว เทพทั้งสามก็ผลัดศูของชะเมียร์เข้าไปอยู่ในช่องว่างระหว่างภาคเหนือและภาคใต้เพื่อสร้างโลกต่อไป จากเนื้อของชะเมียร์นำไปสร้างแผ่นดิน เอาผสมจากศิระมะปลูกบนแผ่นดินเกิดเป็นต้นไม้ เอากระดูกมาสร้างภูเขา และเอากะโหลกศิระมะแขวนขึ้นไปข้างบนทำเป็นท้องฟ้า แล้วบรรจุท้องฟ้าด้วยประกายไฟเพื่อให้เป็นดวงอาทิตย์และดวงดาว

ถึงแม้ชัยชนะครั้งนี้ทำให้พวกเทพเป็นเจ้าแห่งจักรวาล แต่เทพก็ไม่ใช้พวกเคี้ยวที่เหลื่ออยู่ เพราะมียักษ์เล็กสองตนหนีรอดจากเลือดชะเมียร์ที่ไหลบ่าท่วมญาติพี่น้องคราวนั้นมาได้ ยักษ์ทั้งสองตนหนีไปซ่อนอยู่ในท่ามกลางภูเขาน้ำแข็งในภาค

เหนือ และตั้งต้นสร้างเผ่าพันธุ์ยักษ์ขึ้นมาใหม่ เพื่อทำลายล้างพวกเทพ แล้วยังมีพวกทรอลล์ซึ่งเกิดจากหนอนแมลงที่ซ่อนไซเนอศยะเมียร์อีกพวกหนึ่ง เหล่าเทพได้จับพวกทรอลล์ยัดลงไปได้ดิน ซึ่งทรอลล์ก็วิ่งหล่านอยู่ตามถ้ำและรอยแยกในดิน คอยเวลาแก้แค้นเทพ

อย่างไรก็ตามพวกเทพกลัวว่ายักษ์เผ่าพันธุ์ใหม่และพวกทรอลล์และหวั่นวิตกถึงการแก้แค้นที่จะได้รับในวันข้างหน้า ดังนั้นจึงสร้างป้อมปราการอยู่สูงขึ้นไปในอากาศ ให้เทอเขาเป็นกำแพง ประสานกันไว้ด้วยน้ำแข็ง แล้วล้อมรอบด้วยตัวของชะเมียร์ พวกเทพสร้างสะพานสายรุ้งเพื่อเป็นทางติดต่อระหว่างอาณาจักรใหม่กับแผ่นดินเบื้องล่าง อาณาจักรใหม่ของเทพได้ชื่อว่า แอสการ์ด

เมื่อสร้างอาณาจักรเสร็จ เหล่าเทพก็อพยพย้ายไปอยู่ที่ใหม่อย่างปลอดภัย แต่ก่อนที่จะละจากแผ่นดินนี้ไป ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องทำ เทพได้เอาดินมะกอดและดินอ่อนมาอย่างละหนึ่งดิน แล้วเปลี่ยนให้เป็นมนุษย์ผู้ชายและมนุษย์ผู้หญิงคนแรก มีชื่อว่า อัสล์และเอมบล่า มนุษย์ทั้งคู่และลูกหลานก็ได้อยู่บนแผ่นดินสืบต่อมาเหมือนคนเฝ้าบ้านให้เทพ พวกมนุษย์ทำการเพาะปลูก ซ่อมแซมสิ่งเสียหายอันเกิดจากการกระทำของยักษ์หรือทรอลล์ รักษาดูแลแผ่นดิน เชื้อชาติและอุดมสมบูรณ์หากว่าเทพจะกลับมาเยี่ยมเยือน

“พีแวน”

วิทยาศาสตร์กับคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

จักรวาลมีจุดกำเนิดมาจากการระเบิดครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งเรียกกันว่า บิ๊กแบง (BIG BANG) เมื่อประมาณสองหมื่นล้านปีมาแล้ว ดวงอาทิตย์ และโลกของเราก็มีกำเนิดมาจากกลุ่มก๊าซ และฝุ่นผงในอวกาศที่แต้ดั้งเดิม กระจุกกระจายกันอยู่ในภาแล็กซีทางช้างเผือก แล้วต่อมา โดยอาศัยอำนาจแรงดึงดูดโน้มถ่วงของมวลกาแล็กซีที่ดึงดูดซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม เกาะจับกัน และในที่สุด ก็มีกลุ่มก๊าซกลุ่มหนึ่งเกาะจับกันแน่น และร้อนแรงขึ้นมากพอ จนกระทั่งในที่สุดเกิดปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชั่นลุกไหม้เป็นลูกไฟนิวเคลียร์ดวงใหญ่ คือ ดวงอาทิตย์ของเรา...

ส่วนกลุ่มก๊าซอื่น ๆ มีมวลไม่มากพอที่จะเกิดปฏิกิริยานิวเคลียร์ฟิวชั่น จึงเกิดเป็นดาวเคราะห์ทั้งแก๊สดวง และสิ่งอื่น ๆ ในระบบสุริยะ ดังเช่น ดวงจันทร์บริวารของดาวเคราะห์ทั้งมวล ดาวเคราะห์น้อย ดาวหาง และอุกกาบาต

ดังนั้น มนุษย์จึงเกิดมาในทัศน์ใหม่สำหรับบทบาทของมนุษย์เราต่อจักรวาล

มนุษย์เรามีใช้สิ่งพิเศษสุดที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยพระเจ้าอีกต่อไป ความรู้สึกของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป จึงเสมือนกับถูกลดความสำคัญต่อจักรวาลลง...

ที่สำคัญคือ มนุษย์เริ่มรู้สึกแล้วว่าอนาคตของมนุษย์ และของโลกมิได้อยู่ในอ้อมมือของใคร แต่หากว่าอยู่ในอ้อมมือของมนุษย์เราเอง

มนุษย์จึงสูญเสียความอบอุ่นใจที่เคยรู้สึกมาก่อนเมื่อเชื่อว่า ชะตาชีวิตของมนุษย์ อนาคตของโลก และของจักรวาลอยู่ในอ้อมมือที่ค้ำจุน และมั่นคงของพระเจ้า

แต่ขณะเดียวกัน มนุษย์ก็ได้ความรู้สึกใหม่ เข้ามาทดแทน นั่นก็คือ ความตระหนักในบทบาท... ในหน้าที่... ในความรับผิดชอบ... ของมนุษย์ที่มีต่อโลกอนาคต... และต่อจักรวาลอย่างที่ไม่เคยตระหนักมาก่อน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อวิทยาศาสตร์ยุคใหม่ของมนุษย์ว่า ไม่มีอะไรที่จะจีรังยั่งยืนอยู่ตลอดชั่ววันรันดร์ ซึ่งรวมทั้งโลก... ดวงอาทิตย์... และจักรวาลเอง

นักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน มั่นใจพอสมควรแล้วว่า ดวงอาทิตย์ของเรา มีอายุประมาณห้าพันล้านปีมาแล้ว (ตัวเลขที่ใกล้เคียงกว่าคือ สี่พันหกหรือล้านปี) และในอนาคตอีกประมาณห้าพันล้านปี ดวงอาทิตย์ก็จะเปลี่ยนสภาพจากดาวแคระเหลืองในปัจจุบัน ไปเป็นดาวยักษ์แดงที่กลืนกินดาวพุธ ดาวศุกร์ แล้วก็โลก จากนั้น ดวงอาทิตย์จึงจะหดตัวเล็กลง เปลี่ยนสภาพไปเป็นดาวแคระขาว แล้วก็ดับไปในที่สุด

ห้าพันล้านปีในอนาคต คุณจะเป็นเวลาอีกยาวนานเหลือเกิน แต่ความจริงก็คือ มันเป็นเรื่องที่นักวิทยาศาสตร์มั่นใจว่า จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ดังนั้น ถ้าหากว่า มนุษย์เราจะ ไม่ยอมให้อารยธรรมของมนุษย์ที่ได้สร้างสมกัมมานาน ต้องดับสูญไปพร้อมกับโลก แน่แน่นอนละ เราก็ต้องดิ้นรน และคนฉลาดเท่านั้นที่จะไม่รอจนกระทั่งวิกฤตการณ์เข้ามาจนใกล้จะถึงเต็มที่แล้วจึงจะคิดหาหนทางแก้ไขอย่างจริงจัง

วาระสุดท้ายของดวงอาทิตย์ คุณจะเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษยชาติที่จะต้องเผชิญในโลกอนาคต...

แต่...มันอาจจะยังไม่ใช่วิทยาศาสตร์สุดท้ายของมนุษย์

มนุษยชาติจะต้องเผชิญกับปัญหาที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก นั่นคือ วาระสุดท้ายของจักรวาลเอง

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ปัจจุบันบอกเราว่าจักรวาลก็ต้องเผชิญกับวาระสุดท้ายเช่นกัน

แต่สิ่งที่นักวิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถบอกได้อย่างแน่ชัดก็คือ วาระสุดท้ายของจักรวาลจะเป็นอย่างไร

นั่นคือ จักรวาลจะขยายตัวต่อไปเรื่อย ๆ ดังที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยไม่มีวันหยุดหรือสักวันหนึ่งในอนาคตจักรวาลก็จะหยุดขยายตัว แล้วก็จะเริ่มหดตัวเข้าหาจุดศูนย์กลางของจักรวาล โดยไม่มีอะไรไปยับยั้งได้ และแล้วในที่สุดจักรวาลก็อาจจะเปลี่ยนสภาพไปเป็น "หลุมดำ" ที่ไม่มีอะไรจะหนีหายจากไปได้ (ดูรายละเอียดความคิด และข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวาระสุดท้ายของจักรวาลใน "คลื่นสั้น")

วาระสุดท้ายที่แท้จริงของจักรวาลจะเป็นอย่างไร ? และเมื่อมนุษย์ทราบแล้วมนุษย์จะทำอย่างไร ?

นี่เองคือสิ่งที่แยกแยะความเป็นมนุษย์ซึ่งได้ชื่อว่า เป็นสัตว์ประเสริฐเหนือสรรพสัตว์ทั้งมวล เพราะมนุษย์รู้จักแสวงหา และความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงคือ การแสวงหาความจริง

ดังนั้นมนุษย์ยุคปัจจุบันถึงแม้ว่า จะต้องสูญเสียความภาคภูมิใจที่เคยเป็นจตุรรมแห่งจักรวาล แต่มนุษย์ก็ได้สิ่งใหม่มาทดแทน นั่นคือความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ความเป็นอิสระจากการสืบทอดแห่งการครองอำนาจความคิดมาเป็นเวลานานหลายพันปี ความสันทัดในภาวะ และ ความรับผิดชอบต่ออนาคตของมนุษยชาติ... ของโลก... ของจักรวาล

อนาคตของมนุษยชาติจะสดใส... หรือมืดมน... ขึ้นอยู่กับมนุษย์เรานี่เอง นี่คือการความจริงซึ่งทำให้ความเป็นมนุษย์มีคุณค่าอย่าง ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์อารยธรรมของมนุษยโลก !

วาระสุดท้ายจักรวาล

วาระสุดท้ายของจักรวาลจะเป็นอย่างไร ?

สิ่งที่จะเป็นตัวกำหนดวาระสุดท้ายของจักรวาล คือ มวลสารทั้งหมดที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นจักรวาล

ถ้าจักรวาลมีมวลไม่มากพอที่จะเอาชนะแรงระเบิดจากการระเบิดครั้งยิ่งใหญ่ อันเป็นจุดกำเนิดของจักรวาลเมื่อประมาณสองหมื่นล้านปีมาแล้ว อันส่งผลให้จักรวาลกำลังขยายตัวอยู่ในปัจจุบันจักรวาลก็จะขยายตัวต่อไปโดยไม่มีวันหยุด

แต่...ถ้าจักรวาลมีมวลมากพอ วันหนึ่งในอนาคต จักรวาลก็จะหยุดขยายตัว แล้วก็เริ่มหดตัวด้วยอำนาจแรงดึงดูดโน้มถ่วงของมวลสารทั้งหมดของจักรวาลที่ดึงดูดมวลสารทั้งหมดให้วิ่งเข้าหาจุดศูนย์กลางเดียวกัน

ปัจจุบันนี้ นักวิทยาศาสตร์กำลังทุ่มเทความพยายาม และความสามารถในการหามวลสารทั้งหมดของจักรวาล ข้อมูลหลักฐานขั้นต้นแสดงให้เห็นว่า จักรวาลมีมวลสารไม่มากพอ ที่จะเอาชนะแรงระเบิดอันเป็นจุดกำเนิดของจักรวาล

อย่างไรก็ดี เรื่องนี้ก็ยังไม่ยุติเพราะมีหลักฐานข้อมูลใหม่แสดงความเป็นไปได้ว่า จักรวาลอาจจะมีมวลมากพอ ที่จะหยุดการขยายตัว เพราะในจักรวาลคุณจะมีมวลสารมืดหรือ DARK MATTER ซุ่มอยู่หลายแห่ง

๑๑

เพื่อนนางรำ

ภาพลึกลับกับ..นครโยนก

เชื่อกันว่าบริเวณนี้เป็นที่ตั้งของ "นครโยนก" โบราณที่ล่มจมดินเพราะชาวเมืองจับ "ปลาไหลเผือก" กิน ทุกวันนี้จึงมีปฏิกิริยาแปลกเกิดขึ้นเป็นเนือง ๆ

▲ "หนองตมคำ" หนองที่พบงูใหญ่ไหลขึ้นบก เชื่อว่าเป็น "พญานาค"

ที่หมู่บ้านห้วยน้ำราก ระหว่างอำเภอแม่จันกับอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายแห่งนี้ มีวัดโบราณแห่งหนึ่ง ชาวบ้านที่นี่ เรียกว่า "วัดป่าหมากหน่อ" เพราะเดิมทีบริเวณนี้เป็นป่ารก มีต้นหมากป่าขึ้นอยู่มากมาย วัดป่าหมากหน่อนี้ ตั้งอยู่บนเกาะเล็ก ๆ ซึ่งมีหนองน้ำกว้างใหญ่ล้อมโดยรอบ บนเกาะมีซากโบสถ์ วิหาร และเจดีย์ เก่าแก่หลงเหลืออยู่ จึงทำให้พอคาดคะเนได้ว่าที่นี้เดิม จะต้องเป็นวัดสำคัญมาก่อน

ปัจจุบันได้มีการสร้างสำนักสงฆ์ขึ้นในที่วัดโบราณแห่งนี้ ชื่อว่า "สำนักสงฆ์พระพุทธศพลญาณ" มี "พระพันธ์ทิพย์อัคคปิฎโญ" เป็นเจ้าสำนักพร้อมกับมีพระพำนักอยู่ด้วยอีก 1 รูป และเณร 1 รูป

ได้เคยมีผู้พบเห็นอภินิหารความแปลกประหลาดปรากฏขึ้นที่สำนักสงฆ์แห่งนี้มากมาย เช่น พ่อค้า แม่ค้า ที่กำลังนำสินค้าไปขายที่ตลาดตอนตี 4 ได้เคยเห็นแสงไฟดวงใหญ่สว่างจ้าพุ่งจากทิศตะวันตก เข้าใจว่าจากตอยตุ้ง ลอยมายังจุดที่เป็นซากพระธาตุแสงคำ ด้านหลังสำนักสงฆ์ ผู้ที่เคยมาลักลอบตัดไม้ในเขตวัดโบราณกลางดึก ก็ต้องพบร่างดำสูงใหญ่ทะมึนของผู้ที่คุ้มครองปกป้องวัดโบราณ จนต้องวิ่งหนีไป ทั้งผู้ที่มีจิตละโมภมาลักลอบขุดหาของโบราณและทรัพย์สินต่าง ๆ ในบริเวณวัดโบราณแห่งนี้ เมื่อได้สิ่งของต่าง ๆ ไปแล้ว ปรากฏว่า มีอาการแปลก ๆ จนต้องนำของโบราณกลับมากินไว้ที่เดิม

หนองน้ำที่ล้อมอยู่โดยรอบวัดโบราณนี้มีขนาดกว้างใหญ่มาก เนื้อที่ประมาณ 2.500 ไร่

ในฤดูฝน น้ำจะท่วมเต็มต้นทึดเหนือ มีชื่อว่า "หนองตมคำ" (ตมทองคำ) กลางดึกขึ้น 15 คำ (คืนวันเพ็ญ) จะมีเสียงระฆังดังกังวานขึ้นมาจากหนองน้ำ ชาวบ้านที่ไปหาปลาตอนกลางวัน เคยพบเห็นสัตว์ชนิดหนึ่งคล้ายงูใหญ่ ลำตัวมีสีเขียว แต่ไม่เห็นส่วนหัว ด้วยความตกใจจึงรีบพายเรือหนีโดยไม่คิดชีวิต นอกจากนี้ยังมีผู้เคยพบสิ่งของโบราณที่มีค่าในหนองน้ำตมคำมากมาย แต่หลายรายต้องนำของสิ่งนั้นกลับมากินไว้ยังที่เดิม เนื่องจากถูกวิญญาณของผู้ที่เฝ้าคุ้มครอง ทวงคืน ทั้งต้องเจ็บป่วยโดยไม่มีสาเหตุ

แม้แต่พระพันธ์ทิพย์ ผู้เป็นเจ้าสำนักสงฆ์แห่งนี้ ก็เคยพบกับเหตุการณ์แปลกประหลาดมากมาย ครั้งหนึ่งที่หลวงพ่อดี๋ เจ้าอาวาสวัดพระธาตุน้อย ดอยตุง ได้มาเที่ยวชมบริเวณวัดโบราณ และได้ถ่ายภาพคู่กันที่ริมหนองน้ำ ในภาพนั้นปรากฏว่า มีหญิงพื่อนรำช้อนอยู่ในภาพถึง 4 คน

พระพันธ์ทิพย์ได้เล่าให้ฟังว่า เดิมวัดนี้สร้างมาเป็นเวลานาน จนกระทั่งในปี 2523 พระครูบุญญาคม แห่งวัดพระธาตุตอนเรือประเทศพม่า เมื่อครั้งยังเป็นสามเณรอยู่ที่วัดเวียงแก้ว อ.แม่สาย ได้มายังวัดนี้ตามนิมิต และได้เป็นผู้เริ่มบูรณะพื้นฟูวัดโบราณเป็น

รูปแรก แต่อยู่ได้เพียง 1 ปี ก็จากไปปล่อยให้เป็นวัดร้าง ต่อมาอีก 4 ปี พระครูจตุรบุรุษแห่ง จ.พะเยา ก็ได้รุดงค์มาพำนักเพื่อบูรณะวัดโบราณแห่งนี้ต่อ แต่อยู่ได้ไม่นานก็ออกธุดงค์ จนกระทั่งในปี 2528 พระพันธ์ทิพย์ซึ่งบวชอยู่ที่วัดบ้านดอง ต.ศรีอ.เชียงของ ได้รับคำบอกเล่าจากญาติ ให้เดินทางมาที่วัดโบราณนี้ จึงลองมาดู พบเห็นว่า เป็นสถานที่สงบวิเวกห่างไกลจากผู้คนเหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม จึงตั้งใจอยู่ปฏิบัติธรรมที่วัดโบราณแห่งนี้

บริเวณที่พบ

"นางรำ" สีออนเสียบฉาย

"พระพันรพี" ซึ่งบริเวณเนินดิน ที่
ถ่ายรูปไว้ แต่ปรากฏว่า เมื่อนำฟิล์มมาล้าง
ก็พบภาพ "นางรำ" สีออนฉายซ้อนขึ้นมา
ทั้ง ๆ ที่ฟิล์มดังกล่าวไม่มีการถ่ายภาพซ้อน
และไม่เคยถ่ายภาพนางรำที่โหนดมาเลย

เดิมพระพันรพีมีได้มุ่งที่จะสร้างสิ่งใด ๆ
ในวัดโบราณแห่งนี้ แต่เป็นพระญาติ ๆ ผู้
มีจิตศรัทธาเท่านั้นที่ได้มาสร้างขึ้น เริ่มตั้งแต่
กาล "เจ้าแม่ปทุมมาวดี" พระมเหสีของ "พระ
เจ้าอสุทธราช" กษัตริย์ผู้ครองนครโยนกในอดีต
มีนักธุรกิจท่านหนึ่ง ได้ฝันเห็นภาพของ
เจ้าแม่รวมทั้งพระญาติ กุหลอมยักษ์ และ
ปลาไหลเผือกยักษ์ จึงได้จ้างช่างปั้นที่จ. เชียงราย
ให้เป็นผู้ปั้นให้ โดยบอกเพียงแต่ลักษณะ
คร่าว ๆ เท่านั้น

แต่ปรากฏว่า เมื่อช่างปั้นเสร็จ ผู้ที่จ้าง
ปั้นมาเห็นเข้าก็ต้องตกตะลึง เพราะรูปปั้น
นั้นเหมือนกับที่เห็นในความฝันทุกประการ
นอกจากนี้ ยังได้มีวิญญาณของผู้ปก
ป้องคุ้มครองวัดโบราณแห่งนี้ได้มาปรากฏใน
นิมิตบอกเล่าแก่พระพันรพีว่า ให้ใช้ชื่อ
สำนักสงฆ์ตามชื่อวัดโบราณในอดีตคือ "วัด
โยนกนาคนคร" เพราะที่แห่งนี้ในอดีตเป็น

วัดโยนกนาคนคร ศูนย์กลางของเมืองโยนก
ในอดีต เมื่อพันปีก่อน โดยนครโยนกใน
อดีตนั้นได้อยู่รายล้อมวัด ภายหลังเมืองได้ล่ม
ลง เนื่องจากเกิดอาเพศผู้คนชาวเมืองกินปลา
ไหลเผือกที่มีผู้จับได้ จนเกิดแผ่นดินไหวสั่น
สะเทือนพายุคะนองฝนตกหนักเมืองทั้งเมือง
ต้องล่มจมลงในพื้นดิน และได้เกิดน้ำท่วม
ใหญ่ที่เห็นเป็นหนองน้ำในปัจจุบันนี้ โดยมีผู้
รอดชีวิตได้เพียงคนเดียวคือ "เจ้าแม่บัวเขียว"
หญิงม่ายที่ไม่กินปลาไหลเผือกตัวนั้น

"พ.อ.(พิเศษ) เถลิง ภาสบุตร" และ
"คุณสุปราณี" ภริยา ผู้เคยมีมติเห็นนคร
โยนกในอดีต และออกเที่ยวตามหาที่ตั้งของ
นครนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา เป็น
เวลาถึง 6 ปี จนมาที่นี้โดยบังเอิญเมื่อปี พ.ศ.
2533 ท่านทั้งสองต้องตกตะลึงมากที่พบเห็น
วัดโบราณแห่งนี้เหมือนในนิมิตทุกประการ

ทุกครั้งที่มีการประกอบพิธีบวงสรวงสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ เช่น "ศาลเจ้าแม่บัวเขียว" "รูปปั้น
พระญาติ" และพิธีวางศิลาฤกษ์ "พระธาตุ
แสงคำ" ก็ได้ปรากฏเหตุการณ์มหัศจรรย์ขึ้น

ทุกครั้ง คือภายหลังเสร็จพิธี จะเกิด
เมฆฝนครึ้ม มีพายุพัดแรง และเกิดฝน
ตกหนักทั่วบริเวณ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้า
นั้นมิได้มีเค้าฝนมาก่อน ทั้งเคยมีวิญ
ญาณของเจ้าแม่ปทุมมาวดีและเจ้าแม่
บัวเขียว เข้าสิงผู้คนมาร่วมพิธีแล้ว
เล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ของนครโยนก
นับว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาดมาก

ชาวบ้านช่วยน้ำรากและใกล้
เคียงต่างก็เชื่อกันว่าวัดโบราณแห่งนี้
จะต้องเป็นวัดโยนกนคร และหนอง
น้ำที่อยู่โดยรอบวัดก็คือ นครโยนก
ในอดีตเมื่อ 1,000 กว่าปีที่ผ่านมานี้
อย่างแน่นอน ■

รูปปั้น "สิ่งมหัศจรรย์" ที่มีผู้พบเห็นกัน

▲ "เจ้าแม่ปทุมมาวดี"
พระมเหสีของพระเจ้าอสุทธราช
กษัตริย์ผู้ครอง
นครโยนก
ที่ล่มสลาย

▲ "เจ้าแม่บัวเขียว" หญิง
ม่ายคนเดียวที่รอดตาย
เพราะไม่ยอมกิน ปลาไหล

▲ "พระญาติ" ปั้นขึ้นจากผู้
ที่ได้พบเห็นมอกเล่าไว้

ตำนานนกอพยพ . . ความลึกลับของธรรมชาติ

งานด้านการสวมก่าไลซานกั้นมีประวัติความเป็นมาอันนับศตวรรษทีเดียว ปัจจุบันได้มีการใช้ประโยชน์ทางด้านวิชาการทางการแพทย์การอพยพย้ายถิ่นของนกต่าง ๆ ที่นักวิทยาศาสตร์ทางธรรมชาติวิทยาให้ความสนใจอย่างต่อเนื่องมานับร้อยปี

เพราะความลึกลับของธรรมชาติเรื่องการย้ายถิ่นของนกนี้ เรายังไม่สามารถที่จะเข้าใจได้โดยถูกต้องถ่องแท้แม้ว่าในปัจจุบันมนุษย์เราจะสามารถขึ้นไปถึงดวงจันทร์แล้วก็ตาม ประวัติการใช้เครื่องหมายผูกคิหรือสวมใส่ขานกเพื่อประโยชน์อันหนึ่งอันใดนั้นอาจกล่าวได้ว่า เริ่มมีตั้งแต่สมัยก่อนคริสตกาล ซึ่งขณะนั้นได้เกิดสงครามขึ้นมา นักรบโรมันได้ใช้เชือกผูกขานกนางแอ่นส่งสัญญาณในการลอยทัพ

มาร์โค โปโล ก็ได้เคยจับนกเหยี่ยวสวมห่วงขา และอื่น ๆ กาลเวลาได้ผ่านไปจากศตวรรษหนึ่ง ไปสู่อีกศตวรรษหนึ่งพร้อมกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสตร์ทางธรรมชาติวิทยาก็ยังคงอยู่ในขอบข่ายความสนใจของมนุษยชาติ โดยเฉพาะชนชาติในภาคพื้นยุโรปที่มีภูมิอากาศ และความผันแปรของฤดูกาลเป็นไปอย่างรุนแรงซึ่งสามารถเห็นได้อย่างชัดเจน

นักธรรมชาติวิทยาเมื่อร่วมร้อยปีที่ผ่านมามีได้ให้ความสนใจต่อสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ชิดพันพันกับความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในบรรดาสสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ นี้ นกน้อยใหญ่ก็เป็นสิ่งฝังใจคนเรามาตลอด

เมื่อความหนาวเย็นอย่างกรายเข้าครอบคลุมไปด้วยน้ำแข็ง และหิมะ ใบไม้ร่วงหล่น ต้นไม้ส่วนใหญ่ยืนต้นโดยปราศจากใบคุดย็นรอความตาย การอพยพย้ายถิ่นของนกต่าง ๆ ก็จะมีขึ้น

นกขนาดใหญ่อย่างพญาอินทรี นกตัวเล็ก ๆ ผูกขานป่า ผูกขานปีกก็จะมีบินเกาะกลุ่มทยอยลง ไปทางผืนแผ่นดินตอนใต้ที่อบอุ่นกว่า และยังคงมีอาหารอุดมสมบูรณ์ เสียงร้องของฝูงขานป่าผสมผสานกับเสียงปีกที่ปะทะลมในขณะบินได้ยินไปไกลแสนไกล มนุษย์ในช่วงเมื่อร้อยปีที่ผ่านมามีต่างก็พากันขบคิดว่า อะไรหนอที่ทำให้สัตว์พวกนี้พากันอพยพอย่างนี้ทุก ๆ ปี นกเล็ก ๆ ที่เคยอยู่ตามสุขุมทุมุ่มไม้ก็พากันหายไปหมด นกนางแอ่นที่เคยทำรังอยู่ตามต้นไม้ก็ไม่ทราบว่าจะหายไปทางไหน

ชนยุคนั้นได้ตายกันไปต่าง ๆ นานา บ้างก็ว่านกนางแอ่นเมื่อถึงฤดูหนาวก็จะพากันบินขึ้นไปอยู่บน
ดวงจันทร์ทั้งหมด

บ้างก็ว่าไม่จริง นกนางแอ่นเหล่านั้นเข้าไปจําศีลในโคลนตมต่างหาก เพราะเคยมีคน
เขาทอดแหในบึงใหญ่แล้วติดนกนางแอ่นเหล่านั้นขึ้นมาด้วย

จวบจนถึงยุคของนักปราชญ์ชื่อดัง อาริสโตเติลได้เรียบเรียงออกมาในเชิงวิชาการว่า
นกหลายชนิดได้มีการอพยพย้ายถิ่น แต่ไม่ใช่ทุกชนิด บางชนิดก็จะมีการเปลี่ยนรูปร่าง และผลัดขน
ไปเป็นนกอีกชนิดหนึ่งในช่วงฤดูร้อน ต่อจากนั้นก็ได้นักค้นคว้าออกมาให้ความเห็นที่สอดคล้อง
กันอีกว่า นกอพยพอย่างเช่นนกกระเรียนก่อนการอพยพจะมีการเลือกหัวหน้าขึ้นมาตัวหนึ่ง เวลา
บินก็จะมีการส่งเสียงร้องบอกกันและกัน เพื่อการจัดรูปแบบในการบินให้เป็นไปตามทิศทางที่
ถูกต้อง ครั้นพอตกกลางคืนก็จะมีการจัดเวรยามโดยให้นกที่ถูกตั้งให้เป็นเวรยามนั้นเอาเท้าจับ
ก้อนหินไว้ หากตัวใด่วงคืนปล่อยหินหล่นออกจากเท้าก็จะถูกลงโทษ และเชื่อว่านกนางแอ่นนั้น
จําศีล และนกเขาผลัดขน

ต่อมาในยุคกลางระหว่าง ค.ศ. 1194 ถึง 1250 จักรพรรดิเฟรเดอริค ซึ่งเป็น
นักสัตววิทยาที่ได้รับการยอมรับมากในขณะนั้น ก็ได้เขียนเรียบเรียงความเห็นไว้เป็นภาษาลาติน
เมื่อ ค.ศ. 1956 ถึงการอพยพของนกเหยี่ยวต่าง ๆ

จนมาถึงศตวรรษที่ 16 ได้มีชาวเยอรมันท่านหนึ่ง ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการย้ายถิ่นของนกกระเรียนไว้หลายทฤษฎี เช่นกล่าวว่า นกกระเรียนนั้นเป็นนกที่ชอบฤดูใบไม้ผลิ และมีนิสัยชอบอยู่ใกล้มนุษย์ และจะพากันบินไปยังทวีปเอเชีย และเขตอบอุ่นอื่น ๆ ส่วนนกนางแอ่นเมื่อถึงฤดูหนาวก็จะผลัดขนออกหมด

กลางศตวรรษที่ 18 ความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องการอพยพย้ายถิ่นของนก ก็ได้เข้าเส้นทางที่เป็นจริงมากขึ้นด้วยการอาศัยวิทยาการสมัยใหม่ที่พัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ จนเป็นที่ยอมรับกันว่าไม่ได้จาตึ้อย่างที่เคยคิด และเข้าใจกัน แต่จะอพยพที่หนาวไปยังถิ่นหรือดินแดนที่มีความอบอุ่นกว่า เพราะถ้ามันจะหมกตัวอยู่ตามโคลนตมตามที่เข้าใจกันก่อนหน้านี้ก็ต้องตายหมดด้วย เพราะขาดอาหาร และอากาศหายใจ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วเมื่อช่วงต้น ๆ ว่าความสนใจของมนุษยชาติต่อการอพยพย้ายถิ่นของนกกว่าเวลาผ่านเลยมาจนถึงช่วง ค.ศ. 1890 จึงได้มีผู้เริ่มใช้แหวนสวมขานกที่จัดได้ว่าอยู่ในระดับมาตรฐานในรูปวิชาการขึ้น โดยในช่วงระยะนั้นแหวนที่ใช้ในการสวมขานกก็จะทำขึ้นมาจากแผ่นสังกะสีบาง ๆ แต่ปรากฏว่าไม่คงทน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1898 เมื่ออะลูมิเนียมได้รับการผลิตขึ้นมาในโลก และเป็นที่นิยมใช้ทำเป็นภาชนะต่าง ๆ สำหรับการใส่ของของผู้คน ประกอบราคาก็ไม่แพงจนเกินไป แผ่นอะลูมิเนียมจึงถูกนำมาใช้แทนแผ่นสังกะสีในการทำแหวนสวมขานกด้วยเพื่อการสะดวก และการติดตามได้อย่างต่อเนื่องของเรื่องนกอพยพย้ายถิ่น

และในแผ่นอะลูมิเนียมที่ใช้ติดขานกนี้ก็จะมีการบันทึกชื่อที่อยู่ของหน่วยงานที่ทำการศึกษาขานก เมื่อนกเหล่านี้บินไปที่ใดแล้วมีการจับได้ก็จะสามารถทราบได้ทันทีว่านกส่วนนี้บินมาจากประเทศใด

และจากผลของการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการย้ายถิ่นของนกนี้ก็จะสามารถทราบได้ทันทีว่า นกส่วนนี้ได้ใช้เวลาจำนวนเท่าไรในการเดินทางจากอีกที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่ง

ฉะนั้นด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นยิ่งนักที่จะต้องมีการอนุรักษ์นกกัน เพราะหากไม่มีแล้วเมื่อนกเหล่านี้เดินทางไปที่ใดแล้วถูกคนท้องถิ่นที่ร้าย โอกาสที่จะทำการศึกษาย่างต่อเนื่องของการย้ายถิ่นของนกก็ต้องหยุดชะงักไปทันที

อย่างในประเทศไทยเราก็คงจะทราบกันมาแล้วครับว่า ในบางพื้นที่ และบางฤดูกาล อย่างเช่นในช่วงระยะสองสามเดือนที่ผ่านมา และประมาณอีกสองสามเดือนข้างหน้า เราจะเห็น นกแปลก ๆ มาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แล้วก็จะมีอยู่ช่วงหนึ่งนกล่ามันหายไป

ซึ่งก็นับได้ว่า นกนานาชนิดเหล่านี้ไม่ได้เป็นสมบัติของประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ หากแต่มันเป็นสมบัติของประชาชนชาวโลกทีเดียว ฉะนั้นหากนกล่ามันมาอาศัยอยู่ในที่แห่งใดแล้ว ถูกคนในที่แห่งนั้นทำลาย ฆ่า หรือขับไล่ไล่ส่งด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา ก็น่าจะได้รับการดูแล ประชามจากนานาประเทศได้

หรือหากการเปิดเผยออกมาให้ทั่วโลกได้รับรู้ว่า ที่แห่งนั้นไม่รักษาสมบัติร่วมกันของ มนุษย์โลก ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถไปดำเนินการใด ๆ ในทางกฎหมายกับเขาเหล่านั้นได้ อย่างน้อยก็จะได้รับทราบกันว่าในพื้นที่แห่งนั้นยังมีมนุษย์ใจร้ายอาศัยอยู่

สถาบันวิจัยการย้ายถิ่นของนกประเทศต่าง ๆ น่าจะลองทักกันดูนะครับ หากได้ผล อย่างน้อยเราก็อาจจะ ได้ตัวแปรที่ดีซึ่งก็คือนกเหล่านั้นที่ทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดี ของระบบนิเวศวิทยาด้วยการมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น

ซึ่งก็คือผลประโยชน์โดยส่วนรวมของชาว โลกนั่นเอง

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
- แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

1. ข้อสอบฉบับนี้มี 40 ข้อ ให้เวลาทำ 50 นาที นักเรียนควรทำทุกข้อจึงจะได้คะแนนดี
2. คำถามทั้งหมดเป็นแบบเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกเฉพาะคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จาก ก ข ค หรือ ง เมื่อเลือกได้คำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องสี่เหลี่ยม ของแต่ละข้อ ดังตัวอย่างการเลือกตอบข้อ ก ดังนี้

ก	ข	ค	ง
☒	☐	☐	☐

3. ในการตอบให้ขีดคำตอบได้เพียงข้อละหนึ่งตัวเลือกเท่านั้น ถ้าข้อใดมีเกิน 1 ตัวเลือก จะถือว่าข้อนั้นผิด ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้ขีดเส้นหนา ๆ ทับเครื่องหมาย X เดิม แล้วขีดคำตอบใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ก ไปเป็น ข้อ ค ดังนี้

ก	ข	ค	ง
☒	☐	☒	☐

4. ให้ระวังขีดคำตอบให้ตรงกับข้อความเสมอ ถ้าพบข้อใดยากก็ให้วันข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนกลับมาทำข้อนั้น ๆ ใหม่ การเดาไม่ช่วยให้คะแนนดีขึ้นเลย เพราะฉะนั้น นักเรียนควรทำและคิดด้วยความรอบคอบ

5. โปรดอย่าขีดเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด และนักเรียนจะต้องส่งกระดาษคำตอบพร้อมแบบทดสอบคืนให้แก่กรรมการด้วย

6. ถ้ามีข้อสงสัยให้ถามก่อนที่จะลงมือทำข้อสอบ

7. ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล วันสอบ ในกระดาษคำตอบให้ครบถ้วน

1. คำประพันธ์ต่อไปนี้สอนให้เป็นคนเช่นไร

เสาศิลาแปดศอกตอกเป็นหลัก	ถูกคนหลักบ้อยเข้าเสายังไหว
หูหนึ่งฟังหูหนึ่งยังซึ้งใจไว้	ต้องเชื่อใจเรารู้ว่าย่าเชื่อถือ
ก. ให้มีความอดทน	ข. ให้มีความอดกลั้น
ค. ให้มีความระมัดระวัง	ง. ให้มีความหนักแน่น

2. ข้อความต่อไปนี้ สรุปสาระสำคัญว่าอย่างไร

พรานเบ็ดคนหนึ่ง โชคไม่ดี ตกปลาทั้งวันได้ปลาตัวเล็กนิดเดียวเท่านั้น "นายจ๋า โปรดปล่อยฉันไปเถิด" ปลาตัวน้อยวิงวอน "ตอนนี้ ฉันยังเล็กเกินไป คงไม่พอให้ท่านกิน ถ้าท่านปล่อยฉันลงแม่น้ำไป ฉันจะเติบโตในไม่ช้า ท่านก็จะได้อื่อฉันเป็นอาหารอย่างเพียงพอ"

"อย่าเลย อย่าเลย เจ้าปลาน้อย" พรานเบ็ดตอบ "เดี๋ยวนี้ข้าจับเจ้าไว้ได้แล้ว ถ้าปล่อยเจ้าไปเสีย ไม่มีเสียล่าที่ต่อไปข้าจะจับเจ้าได้อีก"

- ก. พรานเบ็ด โชคไม่ดี ตกปลาทั้งวันได้ปลาตัวเล็กนิดเดียว
- ข. พรานเบ็ดตกปลาได้แต่ปลาตัวเล็ก ๆ และพวกปลาเหล่านั้นได้ขอชีวิต
- ค. พรานเบ็ดตกปลาตัวเล็กได้ตัวหนึ่ง ปลาขอชีวิตแต่พรานเบ็ดไม่ยอม
- ง. ปลาเล็ก ๆ ขอชีวิตพรานเบ็ด แล้วสัญญาว่า จะนำปลาตัวโตมาแลกเปลี่ยน

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 3 - 5

อาหารสำเร็จรูปพาสต์ฟู๊ด หรืออาหารจานด่วน เช่น แฮมเบอร์เกอร์ แซนด์วิชส์ พิซซ่า ฮอตดอก กาลัง เป็นที่นิยมกันอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่นไทย อาหารประเภทนี้ในวงการแพทย์ถือว่าเป็นอาหารที่เหมาะสมกับประเทศทางตะวันตก เพราะเป็นอาหารที่ให้พลังงานสูง ไม่เหมาะกับเมืองไทยที่มีอากาศร้อน มีหลักฐานทางการแพทย์ยืนยันว่าผู้ที่นิยมกินอาหารจานด่วน ส่วนใหญ่จะมีอาการของโรคเส้นโลหิตตีบ เพราะมีไขมันไปพอกอยู่ผนังด้านในของเส้นโลหิต เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะผู้ผลิตใช้น้ำมันพืชชนิดไขมันอิ่มตัวทอดอาหารจานด่วนดังกล่าว

3. ข้อความนี้ ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายสำคัญอย่างไร

- ก. ชี้ให้เห็นอันตรายของการนิยมบริโภคอาหารจานด่วน
- ข. ชี้ให้เห็นค่านิยมของการบริโภคอาหารของวัยรุ่นไทยปัจจุบัน
- ค. ชี้ให้เห็นวิธีการโฆษณาชวนเชื่อของร้านจำหน่ายอาหารจานด่วน
- ง. ชี้ให้เห็นว่า อาหารจานด่วนไม่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของเมืองไทย

4. เหตุใดอาหารจานด่วนจึงไม่เหมาะกับเมืองไทย

- ก. เพราะเมืองไทยมีข้าวปลาคุ้งสดสมบูรณ์อยู่แล้ว
- ข. เพราะเมืองไทยมีอากาศร้อนและอาหารประเภทนี้ให้พลังงานสูง
- ค. เพราะอาหารจานด่วนมีราคาแพง รายได้ของคนไทยยังต่ำอยู่
- ง. เพราะเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางอาหารน้อย คนไทยยังมีสุขภาพไม่แข็งแรง

5. ผู้ผลิตอาหารจานด่วนควรคำนึงถึงผู้บริโภคอย่างไร

- ก. ใช้น้ำมันพืชชนิดไขมันอิ่มตัวทอดอาหาร
- ข. ไม่โฆษณาชวนเชื่อจนเลิศเลอเกินไป
- ค. ใช้น้ำมันพืชชนิดไขมันไม่อิ่มตัวทอดอาหาร
- ง. ใช้อาหารที่มีใยอาหารมากมาประกอบอาหารจานด่วน

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 6 - 9

การที่มนุษย์อยู่ในโลกนี้ก็ยังยืนยาวก็เพราะธรรมชาติให้ทุกอย่าง สร้างป่าให้มีสัตว์พืช อยู่ทั่วไป ซึ่งมนุษย์ต้องพึ่งพาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและทรัพยากรเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา แต่มนุษย์คิดเอาเองว่า อยู่เหนือสรรพสิ่งและพยายามทำลายล้างธรรมชาติ ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ในอนาคต มนุษย์จะอยู่อย่างโดดเดี่ยว เหลือแต่มนุษย์ด้วยกันเท่านั้นที่จะมีชีวิตรอดและจะประหัตประหารกันเอง เพราะไม่มีสัตว์หรือสิ่งมีชีวิตอย่างอื่นให้ฆ่าฟันอีกแล้ว ถึงตอนนั้นชีวิตของผู้คนจะแห้งแล้ง ขาดความเป็นธรรมชาติ ไม่ต่างไปจากหุ่นยนต์

6. ข้อความนี้มุ่งหมายประการใดเป็นสำคัญ
 - ก. ให้ข้อคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ
 - ข. ราชิรราชันถึงความโหดร้ายของมนุษย์
 - ค. ชักชวนให้ช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ง. ชี้ให้เห็นความสำคัญของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อมนุษย์

7. ข้อความนี้กล่าวไว้ในลักษณะใด

ก. เตือนใจ	ข. จูงใจ
ค. ปลุกใจ	ง. ระบายความในใจ

8. เหตุใดผู้เขียนจึงกล่าวว่า "ในอนาคตมนุษย์จะอยู่อย่างโดดเดี่ยว"
 - ก. เพราะมนุษย์ไร้หัวใจต่อกันมากขึ้น
 - ข. เพราะมนุษย์ไม่มีความผูกพันต่อธรรมชาติ
 - ค. เพราะมนุษย์ทำลายธรรมชาติอย่างมากมาย
 - ง. เพราะมนุษย์ไม่ต้องพึ่งธรรมชาติอีกต่อไป

คำชี้แจง ใช้บทร้อยกรองนี้ ตอบคำถามข้อ 12 - 13

แมงเอ๋ยแมงมุม	เจ้าขยุ้มหลังคาน่าพิศวง
ฉลาดนักชกโยให้วงง	แมลงหลงเข้าตัดชีวิตวาย
เป็นบทเรียนชีวิตให้คิดเล่น	เทียบให้เห็นเล่ห์พาลชานาญหลาย
ขุมวางแผนแยบยลกลอุบาย	ใครเคราะห์ร้ายหลงเชื่อเป็นเหยื่อเอ๋ย

12. บทร้อยกรองนี้มีความหมายตรงกับภาษิตบทใด

- ก. เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด
- ข. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด
- ค. คนบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล
- ง. เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก

13. บทร้อยกรองนี้มีลักษณะ โฉมไปทางใดมากที่สุด

ก. เตือนใจ	ข. แนะนำ
ค. ชี้แจง	ง. ชักจูง

คำชี้แจง ใช้บทร้อยกรองนี้ ตอบคำถามข้อ 14 - 15

เสียงกรีดเสียงกู่ร้องก้องราวป่า

หนาวเหน็บเจ็บแสบแทบขาดใจ

สายเอยสายธาร ร้อยไหล

เจ้าข้างน้อยเจ้าคงมิได้คิด

ที่ร่างก็เชือกข้างจิ้งลั่นสุด

โหดร้ายแห่งธรรมชาติคราวใด

ข้างน้อยรำทวายให้

ธรรมชาติทำร้ายถึงชีวิต

ปลิวร่างเจ้ากลางไพรหนึ่งสนิท

จิ้งลั่นเวลายามมืดแห่งพงไพร

ก็ครั้งที่มีมนุษย์ยังหลับไหล

ไม่เทียบเท่าความโหดร้ายในใจคน

14. บทร้อยกรองนี้ต้องการเน้นเรื่องอะไร

- ก. ความโหดร้ายของธรรมชาติ
- ข. ความโหดร้ายของมนุษย์
- ค. ความน่าสงสารของข้าง
- ง. ความน่าสงสารของสัตว์ป่า

15. ข้างป่าต้องเสียชีวิตไปแล้วมากมายเพราะเหตุใด

- ก. ถูกน้ำป่าพัดไป
- ข. ถูกมนุษย์ล่าตาย
- ค. ถูกข้างป่าด้วยกันทำร้าย
- ค. ถูกสัตว์ป่าด้วยกันทำร้าย

คำชี้แจง ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 29 - 31

เต่าทะเลที่อนุรักษ์ไว้มีทั้งพันธุ์เต่าตนุและเต่ากระ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชประสงค์ให้อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล กองทัพอากาศได้สนองพระราชดำรินี้ โดยโครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลอย่างครบวงจรที่เกาะคราม ตั้งแต่เกาะพิทักษ์และประคบประหมัดเลี้ยงดูจนมีอายุพอจึงปล่อยลงทะเลไป ซึ่งปีหนึ่งสามารถปล่อยพักและอนุบาลเต่าแล้วปล่อยลงทะเลได้เป็นหมื่นตัวทีเดียว

29. "การอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลแบบครบวงจร" มีขั้นตอนอย่างไร
- พักไข่ ปล่อยลงทะเล
 - พักไข่ เลี้ยงดู
 - เพาะพันธุ์ พักไข่ เลี้ยงดู
 - เพาะพันธุ์ พักไข่ เลี้ยงดู ปล่อยลงทะเล
30. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ คำว่า "อนุบาล" หมายความว่าอย่างไร
- เลี้ยงดู
 - พักไข่
 - เพาะเลี้ยง
 - ให้อาหาร
31. เหตุใดจึงเกิดโครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล
- เพราะเป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 - เพราะเป็นพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
 - เพราะกองทัพเรือเห็นว่า เต่าทะเลกำลังจะสูญพันธุ์
 - เพราะกองทัพเรือต้องการจะพัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเล

คำชี้แจง ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 32 - 33

ความสามัคคีกลมเกลียวได้โดยการแทนคุณหรือทดแทนพระคุณ บางทีก็ใช้คำที่คนไทย
เองไม่ค่อยนิยมคือ "ใช้หนี้บุญคุณ" การแทนคุณนี้ คนไทยถือตามหลักพุทธศาสนา คือ การแทน
คุณด้วยวัตถุสิ่งของ ไม่มีค่าเท่าการปฏิบัติ กล่าวคือ วัตถุสิ่งของจะมีค่าก็ต่อเมื่อแทนจิตใจที่
รู้คุณ การให้สิ่งของจึงต้องให้ด้วยความเคารพ แม้ไม่มีสิ่งของมีแต่ความเคารพก็ถือว่าเป็น
การแทนคุณที่ดีได้

32. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายประการใดเป็นสำคัญ

ก. ประกาศ	ข. เชิญชวน
ค. ชี้แจง	ง. แจ้งให้ทราบ

33. ข้อความนี้เน้นเรื่องอะไร

- ก. การตอบแทนบุญคุณด้วยจิตใจที่รู้คุณ
- ข. การตอบแทนบุญคุณด้วยวัตถุสิ่งของ
- ค. การแสดงความสามัคคีกับบุญคุณของคนไทย
- ง. พุทธศาสนากับการแสดงความสามัคคีกับบุญคุณ

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 37 - 38

กิริยามักจะบอกนิสัยจิตใจ กิริยาแน่นเป็นอาการภายนอกก็จริง แต่มักปรากฏ
ออกมาจากตัวจริงภายในคือ กิริยาอ่อนแสดงความกินใจ ความรู้สึก ความยินดี ความรัก
หรือความโกรธ เป็นต้น ให้ปรากฏแก่คนทั้งหลายและแสดงให้เห็นที่มาด้วย ดังภาษิตว่า
"สำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกสกุล"

37. "กิริยาอ่อนแสดงความกินใจ" คำว่า "กินใจ" หมายความว่าอย่างไร

ก. แคลงใจ	ข. ภูมิใจ
ค. ไม่ชอบใจ	ง. ประทับใจ

38. "กิริยาบอกตระกูล" หมายความว่าอย่างไร

ก. กิริยาเป็นเครื่องแสดงว่า	มาจากชุมชนประเภทใด
ข. กิริยาเป็นเครื่องแสดงว่า	ได้รับการอบรมมาอย่างไร
ค. กิริยาเป็นเครื่องแสดงว่า	ครอบครัวมีความเป็นอยู่อย่างไร
ง. กิริยาเป็นเครื่องแสดงว่า	สืบเชื้อสายมาจากบุคคลประเภทใด

คำชี้แจง ใช้บทร้อยกรองนี้ ตอบคำถามข้อ 39 - 40

ขุนเขาสูงเหยียดเสียดฟ้า	ยังเตี้ยกว่ายอดหน้าบนเนินเขา
เปรียบไปไม่ต่างมนุษย์เรา	บ้างคิดเอาว่าตนเป็น "คนเหนือใคร"
จึงวางตนข่มคนเขาไปทั่ว	เหตุเพราะตัวคิดว่าตนยิ่งใหญ่
จะเย่อหยิ่งเขิดคอต้งข้างประไร	หาไม่รู้ไม่อีกมากคนเหนือตนเอง

39. บทร้อยกรองนี้ มีความหมายตรงกับสำนวนใด

ก. กิ่งก่าได้ทอง	ข. เหนือฟ้ายังมีฟ้า
ค. ฟ้าสูงแผ่นดินต่ำ	ง. อย่าใฝ่สูงให้เกินศักดิ์

40. บทร้อยกรองนี้ ให้ข้อคิดอย่างไร

ก. อย่ายกตนข่มท่าน	ข. อย่าทำนาบนหลังคน
ค. อย่าหักค้ำพรั้าด้วยเข่า	ง. อย่าเขียนเสือให้วัวกลัว

แบบทดสอบความสามารถในการเขียน

แบบทดสอบความสามารถในการเขียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความหมายและสาระสำคัญของข้อความนี้ โดยกำหนดให้มีความยาวประมาณ
15 บรรทัด

ข้อขบขะ

สองมือเฝ้าแต่ถือค้ำไม้
เศษขบขะสวะสารพัดคัจจร
ลาคลองที่เคยนองด้วยน้ำใส
ปล่อยน้ำเสีย ทั้งขบขะสารพัน
เรื่อน้อยล่องลอยคอยเก็บขบขะ
หยุดทั้งเถิดรักษาหน้าอย่าซ้ำเติม

คอยไล่ขบขะกึ่งใบลอยสลอน
ในสำครน้าคราด้าน้ำมัน
กลับขบขะค้ำค้ำน้ำใจมนุษย์นั้น
หมดหวังวันที่จะเห็นเป็นเช่นเดิม
เก็บเท่าไรไม่หมดนะ เพราะทิ้งเสริม
เรามาเริ่มแต่วันนี้จะดีเอย

**แบบสอบถามเจตคติ
ต่อการอ่านภาษาไทย**

แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จะถามความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านคุณประโยชน์และความสำคัญของการอ่าน ตลอดจนการเรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย
2. นักเรียนเมื่อสละที่จะเลือกตอบตามความรู้สึก หรือความคิดเห็นของตัวเอง ซึ่งคำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด จะให้ขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ไม่ต้องวิตกกังวล
3. วิธีทำแบบสอบถาม ให้นักเรียน เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนโดยในแต่ละข้อให้นักเรียน เขียนเครื่องหมาย / เพียงช่องเดียว แต่ละระดับความรู้สึกและความคิดเห็นนี้มีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายความว่า	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนอย่างยิ่ง
เห็นด้วย	หมายความว่า	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	หมายความว่า	นักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายความว่า	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายความว่า	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	คนที่ชอบอ่านภาษาไทยมักเรียนเก่ง ✓
00	การอ่านภาษาไทยไม่ช่วยให้เรียน วิชาอื่นดีขึ้น ✓

4. ขอให้นักเรียนทานแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้านำความรู้จากการอ่าน ภาษาไทยมาใช้แก้ปัญหาในชีวิต ประจำวันได้
2	การอ่านภาษาไทยทำให้เสียเวลา
3	การอ่านข่าวสารภาษาไทยทำให้ เป็นคนรอบรู้
4	หลังจากอ่านวรรณคดีไทยบาง ตอนในหนังสือเรียนภาษาไทย แล้วข้าพเจ้าอยากคิดตามอ่าน ตอนต่อไปหรืออ่านฉบับสมบูรณ์.
5	ผู้ที่ชอบอ่านภาษาไทยมักเป็นคนเฉลียวฉลาด
6	การอ่านภาษาไทยมากทำให้ มีความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ
7	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อทุกครั้งทีอ่าน ภาษาไทย
8	การอ่านภาษาไทยมากทำให้ เป็นคนเกียจคร้าน
9	การอ่านภาษาไทยช่วยพัฒนา ทักษะการเขียนและการพูด ของข้าพเจ้า

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10	เมื่อพบคำศัพท์ที่ยากหรือสำนวน ภาษาที่ยาก ในบทอ่านภาษา ไทย ข้าพเจ้าจะเลิกอ่านทันที
11	ทุกวันก่อนเข้านอน ข้าพเจ้า จะอ่านหนังสือภาษาไทย
12	การอ่านภาษาไทยจะมีส่วนช่วย ข้าพเจ้าเมื่อเรียนในชั้นที่สูงขึ้น
13	การอ่านภาษาไทยทำให้เข้าใจ วัฒนธรรมของชาติไทยดีขึ้น
14	การอ่านภาษาไทยทำให้มี ความคิดแคบลง
15	การอ่านภาษาไทยมากทำให้ ฟุ้งซ่าน
16	กิจกรรมในการเรียนเกี่ยวกับ การอ่านภาษาไทยช่วยเสริม สร้างความร่วมมือในการ แก้ปัญหาคำต่าง ๆ ได้ดี
17	ถึงแม้จะอ่านภาษาไทย ได้ดีก็ไม่ทำให้การเรียนดีขึ้น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก/ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18	การอ่านภาษาไทยทำให้ถูก ช้กจุงให้ เชื่อในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
19	กิจกรรมการเรียนเกี่ยวกับการอ่าน ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง
20	การอ่านภาษาไทยมาก ๆ ช่วยให้ การใช้ภาษาไทยของข้าพเจ้า ดีขึ้น

ภาคผนวก ค

- คุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
- คุณภาพของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย
- คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

คุณภาพของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านเป็นรายข้อ

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความเข้าใจ
ในการอ่าน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	Ph	PL	P	r	ข้อที่	Ph	PL	P	r
1	0.40	0.38	0.39	0.20	21	0.96	0.41	0.69	0.56
2	0.86	0.56	0.72	0.36	22	0.15	0.37	0.25	0.28
3	0.63	0.25	0.44	0.39	23	0.78	0.37	0.58	0.42
4	0.93	0.56	0.74	0.37	24	0.81	0.15	0.47	0.65
5	0.41	0.19	0.30	0.22	25	0.67	0.29	0.48	0.38
6	0.86	0.48	0.68	0.43	26	0.89	0.67	0.78	0.22
7	0.52	0.30	0.41	0.22	27	0.70	0.41	0.56	0.30
8	0.83	0.86	0.76	0.20	28	0.11	0.33	0.21	0.31
9	0.86	0.60	0.74	0.32	29	0.96	0.48	0.76	0.62
10	0.63	0.40	0.52	0.23	30	0.74	0.48	0.61	0.28
11	0.44	0.22	0.33	0.25	31	0.81	0.22	0.52	0.58
12	0.52	0.22	0.36	0.32	32	0.70	0.22	0.46	0.48
13	0.63	0.25	0.44	0.39	33	0.59	0.11	0.33	0.53
14	0.63	0.34	0.48	0.29	34	0.44	0.22	0.33	0.25
15	0.45	0.26	0.35	0.21	35	0.67	0.26	0.46	0.71
16	0.67	0.48	0.58	0.20	36	0.07	0.41	0.22	0.47
17	0.85	0.33	0.60	0.53	37	0.75	0.22	0.48	0.53

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	Ph	PL	P	r	ข้อที่	Ph	PL	P	r
18	0.37	0.15	0.25	0.28	38	0.48	0.22	0.35	0.29
19	0.67	0.37	0.52	0.30	39	0.48	0.11	0.28	0.44
20	0.37	0.19	0.28	0.22	40	0.71	0.22	0.46	0.49

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

N	X	S ²	rtt	SE
100	25.04	26.77	0.69	2.90

คุณภาพของแบบสอบถาม เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

ตาราง

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
1	4.28	0.973	3.2	1.167	3.875
2	4.76	0.19	4.0	1.0	3.483
3	4.87	0.119	4.04	0.373	5.855
4	4.68	0.31	3.92	0.577	4.035
5	4.5	0.25	3.6	0.833	4.805
6	4.08	0.493	3.36	0.657	3.357
7	4.48	0.343	3.80	0.417	3.90
8	4.68	0.227	4.16	0.307	3.558
9	4.92	0.077	4.08	0.827	4.417
10	4.44	0.757	3.64	0.823	3.182
11	4.08	0.827	3.2	0.917	3.332
12	4.76	0.357	3.52	1.843	4.180
13	4.56	0.34	3.64	0.74	4.426
14	4.60	0.75	3.72	0.96	3.365
15	4.52	0.343	3.76	0.94	3.355

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
16	4.48	0.343	3.64	0.823	3.890
17	4.32	0.727	3.32	1.06	3.742
18	4.68	0.81	3.6	1.167	3.841
19	4.56	0.257	3.48	1.01	4.797
20	4.92	0.077	4.32	0.327	4.822

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

N

100 0.75

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ

ตาราง

คนที่	x	Y	XY	X ²	Y ²	คนที่	x	Y	XY	X ²	Y ²
1	18	17	306	324	289	16	15	16	240	225	256
2	16	17	272	256	289	17	16	17	272	256	289
3	19	18	342	361	324	18	18	19	342	324	361
4	18	18	324	324	324	19	18	18	324	324	324
5	16	15	240	256	225	20	17	16	272	324	256
6	16	16	256	256	256	21	17	18	306	289	324
7	18	17	306	324	289	22	18	18	324	324	324
8	16	17	272	256	289	23	17	16	272	289	256
9	17	17	289	289	289	24	15	16	240	225	256
10	18	19	342	324	361	25	17	17	289	289	289
11	17	18	306	289	324	26	18	17	306	324	289
12	17	16	272	289	256	27	19	18	342	361	324
13	18	17	306	324	289	28	18	18	324	324	324
14	17	16	272	289	256	29	16	15	240	256	225
15	18	18	324	324	324	30	16	17	272	256	289
						31	18	18	324	324	324

532 530 9118 9164 9094

ความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ 0.92

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจบทอ่าน

1. อาจารย์สมมาตร	สุขเสน	โรงเรียนวัดบวรมงคล
2. อาจารย์ปทุม	ปรีญา	โรงเรียนวัดบวรมงคล
3. อาจารย์ผจงวาด	กมลเสวีรัตน์	โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน	รุ่งเรืองธรรม	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา	พรหมโชติกุล	สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์พัชณี	ปิไพบระ	โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา	พรหมโชติกุล	สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. อาจารย์อัมพร	ทองใบ	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ
จังหวัดเพชรบุรี
3. อาจารย์พัชณี	ปิไพบระ	โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. อาจารย์อัมพร ทองใบ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ
จังหวัดเพชรบุรี
3. อาจารย์พัชณี ปี่เพราะ โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

รายชื่อผู้ตรวจข้อสอบการเขียนเรียงความ

1. อาจารย์พีชณี	ปิเพระ	โรงเรียนวัดบรมงคล
2. อาจารย์ปทุม	ปริญญา	โรงเรียนวัดบรมงคล

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางพิสมัย ชุ่มจิตร
เกิดวันที่	17 เดือนกรกฎาคม 2497
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 509/288 ซอยภาณุรังษี ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดบวรมงคล เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	ม.ศ.5
พ.ศ. 2520	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทประวัติศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
พ.ศ. 2536	กศ.ม. (การมัธยมศึกษา การสอนภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR)
กับวิธีการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

พิสมัย ชุ่มจิตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ตุลาคม 2536

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยสุ่มมา 2 ห้องเรียน แล้วจับฉลากได้กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) กลุ่มควบคุม เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน
4. ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ (SSR) ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

A STUDY ON READING COMPREHENSION, WRITING ABILITY AND ATTITUDE
TOWARDS THAI READING OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS
USING THE SSR METHOD AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

PISAMAI CHUMJITRA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

October 1993

The purpose of this research was to study the reading comprehension, writing ability and attitude towards Thai reading of Mathayom Suksa I Students through the SSR method and the teacher's manual.

The sample was Mathayom Suksa 1 students at Watbowarwmongkol school, Bangplud, Bangkok during the first semester of the 1993 academic year. They were divided into 2 groups of 30 students. Each group was taught in the same contents for 21 periods of 50 minutes. The experimental group was taught through the SSR method, while the control group was taught through the teacher's manual method.

The research design of the experiment was the randomized control group pretest-posttest design. At the end of the experiment, the reading comprehension test, the writing ability test and the attitude test towards Thai reading were used to collect the data and then the data was statistically analysed by using t-test.

The results of the study indicated that:

1. The reading comprehension of the students in the two groups were significantly different at the 0.01 level.
2. The writing ability of the students in the two groups were significantly different at the 0.05 level.
3. The attitude of Thai reading of the students in the two groups were not significantly different.
4. The pretest and posttest of the reading comprehension and the writing ability of the students who were taught through the SSR method was significantly different at the 0.01 level.

5. The pretest and posttest of the attitude of Thai reading of the students who were taught through the SSR method was not significantly different.